

Talan aracı TOKİ

İlk olarak 1984 yılında Toplu Konut ve Kamu Ortaklığı İdaresi Başkanlığı olarak kurulan ve daha sonra çeşitli özelleştire kabuklarına bürünen TOKİ, bugünlerde, emekçi semtlere dadanmış durumda. Yoksul halkın teriyle, kanıyla inşa ettiği semtleri çeşitli bahanelerle is-

timlak etmek istiyor. Böylelikle konut ve arazileri çok düşük meblağlara alacak ve palazlandıkça palazlanacaktır.

TOKİ'nin saldırı adreslerinden biri de Tuzla bölgesidir. Tuzla'nın bazı bölgelerinde yıkımlara ve konut yapımlarına başlayan TOKİ, bölgenin en yoksul kesimlerine de 2011 için tehdit dolu istimalak mektubu göndermeye başlamıştır.

✓ 28-29

Torbadan dökülenler...

Aynı anda işçi-emekçi ve tüm halkı bu denli geniş kesimini etkileyen ve adeta çuval dolusu saldırı içeren Torba Yasa, Mecliste görüşülmeye devam ediyor. İncir çekirdeğini doldurmayan konularda birbirleri ile it dalaşına giren, muhalefet eden gerici devlet partileri, bu

görüşmeler esnasında süt dökmüş kedi gibiydi. Her bir maddesi dikkatle incelenmesi gereken Torba Yasa'ya karşı başta sendikalar, devrimci-demokrat kurumlar zaman kaybetmeden güçlü bir karşı koyuş örgütlenmesi zorunludur.

✓ 16-17

Özgür gelecek

www.iscikoylu.net

Sayı: 01

21 Ocak-4 Şubat 2011

* Fiyatı: 1.50 TL

* ISSN: 1307-878X

Ucube devlet!

Bir ucube tartışmasıdır, gidiyor!

Başbakan Erdoğan'ın Kars'ta bir heykel için sarf ettiği bu kelime ve ardından yaptığı "göz var, nizam var. Ben aslında kralın çıplak olduğunu söyledim" savunusu ne kadar gündem yarattı gördünüz mü?

Bu tartışma bir yana, biz gerçek ucube ve çıplak krallara bakalım:

Öğrencisinin, meslek liselisinin, genç işçisinin, engellisinin, belediye işçisinin haklarını gasp eden, emeğini çalan ve içinde buna benzer yüzlerce yasa maddesini barındıran Torba Yasa başlı başına bir "ucube" değil mi? Bu yasa ile hükümet ve yasanın Meclisten geçirilmesine "bunlar teknik meseleler" diyerek çıt çıkarmayan diğer devlet partileri "kral misali çıplak" değil mi?

152 Kürt siyasetçinin yargılandığı KCK davası sürerken,

"Resmi dil Türkçe" nakaratını dilinden düşürmemek ucubelik değil mi? Sokağa çıkan ve anadilde savunma hakkı için eylem yapan halka gaz bombaları, coplarla saldıran, ardından da "demokrat" kesilen egemenler "kral misali çıplak" değil mi?

Cumhurbaşkanı Gül, köşküde, jaguar araçları olan öğrencileri "temsilcilerini" ağırırken, ODTÜ'de, Beytepe'de, Marmara'da, Denizli'de, Çanakkale'de öğrencilerin "parasız, eşit, bilimsel, anadilde eğitim" taleplerine saldırmak ucubelik değil mi peki? Peki saldırıya uğrayan öğrencileri "provokatör" ilan edenler "çıplak kralları" oluşturuyor mu?

Mesele, "ucube" tartışmasında taraf olmak değildir. Mesele gerçek "ucube" olan egemenlerin ne kadar "çıplak" olduğunu ve suni gündemlerle bizleri oyalamaya çalıştıklarını görmektir.

Hizbul-kontra!

TCK'nın 102. Maddesi'nde yapılan değişiklik, halk düşmanlarına yaradı! Devletin bölgede Kürt halkına karşı tetikçi olarak kullandığı Hizbul-kontra'lar tek tek serbest bırakıldı. Adının geçtiği yer domuz bağı, toplu mezar, sokak ortasında infaza dönen bu tetikçiler, davulzurna ile karşılandı. ✓ 09

Dün TEKEL

bugün PTT

Güvencesizliğin, taşeron çalışmanın tüm alanlarına yayıldığı bir kurum haline dönüşen PTT, özelleştirme kapsamına alınan her devlet kurumunun yaptığı tekerrüdü. Ankara, İstanbul, İzmir ve Adana'da yüzlerce işçiyi işten çıkardı. PTT emekçileri, Ankara ve İstanbul'da direnişe geçti. ✓ 04

KCK davası

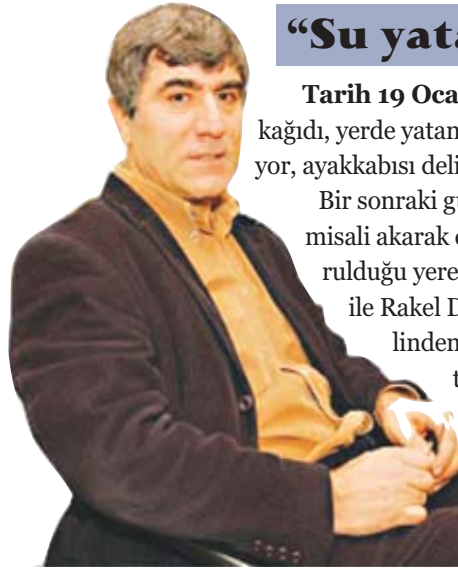
Kürt siyasetçilerinin yargılandığı KCK davası kaldığı yerden devam ediyor. Eee, tabii devletin Kürt diline dönük yaklaşımı da... 104'ü tutuklu, 48'i tutuksuz 152 Kürt siyasetçinin Diyarbakır 6. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen davasına 13 Ocak'ta eylem ve çatışmalarla başladı. ✓ 11

KESK taciz olayını çözmeli!

Sendikaların gerileyen tablosunda kadın işçi-emekçilerin durumu daha içler acısı... Sendikah kadını sayısı var olan sendikah işçilerin yalnızca % 8-9 oranına tekabül ederken, kadın sendikacı ise parmakla sayılacak denli az! Erkek şovenizmi ve erkek egemenliğinden musdarip olan sendikalarda kadına yönelik ayrımcılık ve yok sayma had safhada... Hatta kadınlar, sendikaların genel merkezlerinde tacize dahi uğrayabiliyorlar!

KESK'te yaşanan taciz olayı, sendikaların sınıf sendikacılığı, emek mücadelesi gibi kavramlardan ne denli uzaklaştığını, yozlaştığını ve kadına bakış açısını gösteren somut bir olay olmuştur. Taciz olayını gerçekleştirilmesi, bugüne kadar saklayıp "komplo" malzemesi olarak kullanılması kadına karşı işlenen büyük bir suçtur! KESK bu durumu kadının beyanını esas alarak çözmelidir.

✓ 14

"Su yatağını buldu!"

Tarih 19 Ocak... Üstünde 3 parça gazete kağıdı, yerde yatan bir adam... Ayakları görünüyordu, ayakkabısı delik...

Bir sonraki gün on binlerce insan bir ırmak misali akarak çoğalacak Agos'a, Hrant'ın vurulduğu yere doğru... Titreyen, acılı sesli ile Rakel Dink seslenecek, Hrant'ın dilinden, "bir bebekten bir katil yaratılan karanlığı sorgulamalı!"

Aradan geçen 4 yıl...

Kanunlarla prangalanan adalet çığlık çığlığa, acı içinde... Hrant'ın katilleri yargılanmadı daha! ✓ 21

Özgür gelecek'ten

İşçi-köylü'den Özgür gelecek'e... ✓ Sayfa 2

Sınıfsal Yaklaşım

Bozkırlar diyarından bir elinde kibrit, bir elinde "torba" ✓ Sayfa 8

Emekçinin Gündemi

İşçi direnişleri ve sendikal bürokrasi... ✓ Sayfa 5

Göğün Yarısı

Kadın, İstihdam ve örgütlenme-3 ✓ Sayfa 12

Evrensel Bakış

Ortadoğu'da esas çelişki... ✓ Sayfa 22

Pusula

Geçmişten kopuş sağlayamayan... ✓ Sayfa 26

İşçi-köylü'den Özgür gelecek'e; Sesimizi Duymayan Kalmasın!

İlk sayımızla sizlerle birlikteyiz. İşçi-Köylü'nün 10 yıllık devrimci-sosyalist basın meşalesi artık Özgür Gelecek'in elinde. **Maratonun kalan kısmına** Özgür Gelecek adıyla devam edeceğiz. İşçi-Köylü'nün önceki (son) sayısında gazetemizdeki değişikliklere birkaç başlık altında değinmiştik. Gazetemizin bu ilk sayısında nasıl bir gazete yaratmak istediğimizi tartışmaya devam edeceğiz. Yeni olmayan bu tartışmanın temel amacı; **daha okunur**, kitlelerden **daha fazla beslenebilen** ve daha **geniş kesimlere ulaşan** bir gazete çıkarabilmek. İşçi-Köylü'de karşılığını belli oranda bulan bu tartışmayı Özgür Gelecek'le birlikte ilerletmeyi hedefliyoruz. Bundan önce gazetemizin üzerinde yükseldiği çerçeveyi açmak yerinde olacaktır.

Özgür Gelecek, geniş **emekçi yığınlarının** sesidir. Kitlelerin, yaşamın akışı içinde karşı karşıya kaldıkları **sorunlarını**, **özlemlerini**, **acılarını** ve **öfkelerini** yansıtmayı kendine görev sayar. Emekçi yığınların yaşadıkları çelişkilerin **nedenlerini** ortaya koymayı, bunların **çözümüne** dair yöntemler önermeyi, bu doğrultuda kitlelerin

kurtuluş için örgütlenmesini kendine amaç edinir. Bu eksende temel olarak **işçi sınıfı** ve **köylülüğün**, **Kürt halkının** ve **emekçi kadınların** sesini dünyaya duyurdukları bir kürsüdür.

Gazetemizin sayfalarında sınıf mücadelesinin bu **en dinamik** unsurlarına daha ağırlıklı olarak yer vermeyi düşünüyoruz. **İşçi sınıfının** tarihsel rolü gereği objektifimizi ona çevirdiğimizde; onun içinde işçi olmasından başka bir de **Kürt** olduğu için bir kez daha ezilen kesimleri görmeye çalışacağız. Bununla birlikte yine aynı çerçevede işçi ve Kürt olmasından başka bir de **kadın** olduğu için sömürsü ve çalışma koşulları ağırlaşan, çelişkileri derinleşen kadınlar temel hedefimiz olacak. Aynı güzergâhı objektifimizi diğer toplumsal kesimlere çevirdiğimizde de izleyeceğiz. Özgür Gelecek'in yayın politikasını bu bakış açısı üzerinde inşa etmeyi hedefliyoruz.

Buradan hareketle daha nitelikli bir gazete yaratma mücadelesinde yol haritamız da kendiliğinden ortaya çıkmış bulunuyor. Peki, bu yolu nasıl alacağız?

Biz gazetemizin daha nitelikli olmasından söz ettiğimizde; **gündemi**

yakalayan, politik gelişmeleri **akıcı bir dille** teşhir edebilen, **yığınlardan beslenen** bir içerikten ve bunun kitlelere yaygın bir şekilde ulaşmasından söz ediyoruz demektir. Buradaki halkaların birbirinden **kopmaz** bir biçimde bağlı olmasını kastediyoruz. Kuşkusuz bu sürecin en önemli aktörleri de okurlarımızdır.

Bahsini ettiğimiz halkaların birbiri ile kurduğu ilişkide **okurlarımızın müdahalesi**, **sahiplenmesi** ve **yığınlarla** kurduğu ilişki büyük önem taşımaktadır. Özetle söylenebilir ki; daha nitelikli bir gazete, okurlarının daha fazla sahiplenmesi ile yaratılabilir. Mücadelenin değişik alanlarında ve bölgelerinde faaliyet yürüten ve yaşamın sayısız rengi içinde kendine yer bulan okurlarımızın, yoldaşlarımızın sahiplenmesi olmadan bu hedeflerimize ulaşmamız imkânsızdır.

Özgür Gelecek'in sınıf mücadelesini bir bütün olarak yansıtabilmesi ve kendi içinde bütünlüklü-uyumlu bir fotoğraf verebilmesi için bu gereklidir. Bunun için okurlarımızın alanlarında; çeşitli **yayın komisyonları** kurabileceğini, haber-yazı yazmak üzere kendi içinde **görevlendirmeler** yapabileceğini düşünüyoruz. **Doğal**

muhabirlik de dâhil olmak üzere okurlarımızdan gelecek önerilerle bu tartışmanın zenginleşebileceği açıktır. Örneğin; işçi sayfasında (diğer sayfalar için de geçerli) bu alanda faaliyet yürüten okurlarımızın daha belirleyici katkılarının olmasını hedefliyoruz.

Yukarıda bir kısmını açmaya çalıştığımız bu tartışmayı bir **kampanya** biçiminde ele almak faydalı olacaktır. İşçi-Köylü'nün ulaştığı **tüm okurlarımızı** bu tartışmaya dâhil etmek oldukça önemlidir. İşçi-Köylü'nün Özgür Gelecek'le yoluna devam ettiğini geniş kesimlere duyurmak da bir ihtiyaç olarak önümüzde durmaktadır. **Bunun için merkezi olarak hazırlanabilecek materyallerle ve bunları da beklemeden; stiker, ozalit, afiş vb. araçları kullanarak, çeşitli etkinlikler-toplantılar örgütleyerek, yaygın-kitlesele dağıtımlar yaparak güçlü bir ajitasyon çalışması yürütmeliyiz. Bu eksende kullanılabilecek tüm araçları ve yöntemleri etkili bir şekilde seferber etmeliyiz. İşçi-Köylü'den Özgür Gelecek'e sesimiz her yerde yankılanmalı, duymayan kalmamalı!**

Muzaffer yoldaşın anısını mücadelemizde yaşatacağız!

Muzaffer Bahçetepe yoldaş, 1960 yılında Erzincan'ın Şahverdi köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailesiyle birlikte daha iyi bir yaşam umuduyla küçük yaşlarda İstanbul Gülsuyu Mahallesi'ne yerleşti. Lisese okuduğu dönemlerde mahallenin yapısı itibariyle devrimci düşüncelerle tanıştı. Öğrencilik yıllarında, okuldaki devrimci faaliyet içinde yer aldı. 1978 yılında mahalle-

nin yeni kurulan yerleşim bölgesindeki çalışmalara aktif olarak katılarak, o dönemde üstüne düşen bütün görevleri yoldaşlarıyla birlikte eksiksiz yerine getirmeye çalıştı.

12 Eylül faşist cunta döneminde gözaltına alındı, ağır işkenceler görmesine rağmen başı dik bir biçimde tavır takınarak işkencecileri yenilgiye uğrattı. Hatta işkencecileri, "burada konuşmadın, gittiğin yerde de aynı tavrı göstermeni bekliyoruz" diyerek kendi acizliklerini ortaya koymuşlardır.

12 Eylül'le birlikte devrimci dalganın gerilemesi sonucu Muzaffer yoldaş da buna bağlı olarak belli bir dönem faaliyetten uzak kaldı. Ancak bu süre zarfında kişiliğinden ve devrimci düşüncelerinden ödün vermeden yaşamını sürdürdü. Daha sonra toplumsal muhalefetin yükseldiği dö-

nemlerde, tekrar aktif olarak özellikle mahalledeki olumsuzluklara karşı mücadele verdi, mahallemizde ilk dernek kurma çalışmalarında yer aldı.

Yakalandığı mesane kanseri hastalığı sonucunda yoldaşın mücadelesi kesintiye uğradı. Muzaffer yoldaş **10 Ocak Pazartesi** günü aramızdan zamansız olarak ayrıldı. Ağırbaşlı, mütevazı ve yardımsever kişiliğiyle mahallemizin tanınan ve sevilenlerindendi. Genç devrimcilerin Muzaffer abisi, amcasıydı.

Cenazesi 11 Ocak Salı günü yoldaşları, dostları ve yakınlarının katılımıyla Gülsuyu Cemevi'nden memleketine alkış ve sloganlarla uğurlandı. Anısını mücadelemizde yaşatacağız.

(Gülsuyu ÖG okurları)

Düşleri Gerçeğe Dönüştürmek İçin Düşenlere

Özgür gelecek ancak ve ancak karşılık beklemezsiniz halka ve devrime hizmet ederek ölümsüzleşenler sayesinde gerçeğe dönüşecektir. Devrim mücadelesinde ölümsüzleşenleri anmak için **Partizan Şehit ve Tutsak Ailelerinin** düzenlediği etkinlikte buluşalım!

Program:

Müzik dinletisi: Pınar Sağ

Grup Kutup Yıldızı

Grup İsyân Ateşi

Meyman

Tiyatro: Halkın Takımı Tiyatro Topluluğu
"Kara Kız"

Konuşmacılar
Sinevizyon

Tarih: 6 Şubat 2011 - Pazar

Saat: 15.00

Yer: Su Gösteri Sanatları

İletişim: 0212 521 34 30 - 0216 306 16 02

Umut Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti.

Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh.

İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34 30 Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem İLASLAN **Baskı:** Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven San. Sit. B Blok, No: 366 Tel: (0212) 544 66 34 e-posta: umutyayimcilik@tmail.com

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02 **Ankara:** Sağlık 1 Sk. No: 17/19 Çankaya Tel: (0312) 430 67 65 **İzmir:** 856 Sokak, No: 48/203 Kemeraltı Konak, Tel: (0232) 446 78 07

Malatya: Dabakhane Mh. Turgut Temelli Cd. Barış İşhanı Kat: 3 No: 95 **Erzincan:** Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 223 67 18 **Bursa:** Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98 **Mersin:** Silifke Cd. Çavdaroğlu İşhanı Kat: 3 No: 1/8

Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: 0049 203 40 60 958 Faks: 0049 203 40 60 959

Sermayenin ayakları altındaki taşlar temizleniyor*

Ekonomik kriz tüm dünyada etkisini göstermeye devam ederken, sermaye kesimi ve siyasi alandaki temsilcileri, kriz sonrası dünyayı şekillendirmek için tartışmalar yapıp, planlar hazırlıyorlar. Elbette ki bu planlara yön veren emperyalistler oluyor, bizim gibi yarı-sömürge ve sömürgelere kalanlar ise bu yönelime uygun yapılandırılmaları gitmek, yani söylenenleri yapmak!

Türkiye’de 1980 sonrasında neo-liberal politikalar adı altında özelleştirmelerin yoğunlaşması, her şeyi piyasalaştırma, emekçilere yönelik hak gaspları yoğun olarak yaşandıysa da, birçok etkenden dolayı (savaşın yoğunluğu, koalisyon hükümetlerinin varlığı, popülizm vb.) süreç benzer ülkelere göre daha yavaş ilerledi. Fakat AKP’nin hükümete geliştikten sonraki dönem bahsettiğimiz nedenlerin ortadan kalkması, etkilerinin hafiflemesi veya ihtiyaç duyulmamasıyla önceki dönemden ayrılmıştır. **Böylece bahsi geçen saldırılar daha yoğun ve daha hızlı yaşam buldu.**

Genel olarak egemen sınıfların “istikrar” diye tutturmalarının nedeni son 10 yıla bakıldığında daha iyi anlaşılır. Savaş ortamında, ateşkes süreçleriyle birlikte meydana gelen azalma AKP’nin özellikle ezilen kesimin oylarını alarak tek başına hükümete gelmesi, genel olarak dünya ekonomisinde bir genişlemenin yaşanması egemenler için büyük bir fırsat oldu. AKP hükümeti 20 yılda yapılan özelleştirmeleri yaptı, yıllarca çıkarılmayan sağlıkla, eğitimle, kamu hizmetiyle ilgili yasaları çıkarttı.

Tüm bunları yaparken de gerçeği tersyüz edip an-

lattı, ideolojik saldırıyı elden bırakmadı. Yıldızlayarak halkımıza son olarak sunulmaya çalışılan saldırılardan biri ise “**Sanayi Strateji Belgesi**” oldu...

Avrasya’nın üretim merkezi olmak

Türkiye’de sanayi gelişkin değildir ve özellikle 2. kesim diye adlandırılan tüketime yönelik sanayi (tekstil, beyaz eşya, otomotiv vb.) gelişmiş durumdadır. **İleri teknoloji yoğunluğu ile yapılan üretim sadece yüzde 4.1’dir.** Düşük teknoloji yoğunluğu ile yapılan üretim ise yüzde 39! Kapitalist-emperyalist ülkelerde bu oran tam tersi seviyededir. Yani Türkiye bu açıdan epey geri kalmış/bıraktırılmış bir ülkedir. Zaten Sanayi Strateji Belgesi’nin amacı da böyle açıklanıyor: **Türkiye’yi orta ve ileri teknolojik ürünlerde Avrasya’nın üretim üssüne dönüştürmek...**

Sanayi Strateji Belgesi AB’ye uyum kapsamında çıkartılmış bir belgedir. Sanayi fashının açılabilmesi ve **sermaye kesimine önünün açılacağına dair güvence vermek için** çıkartılmak zorundaydı. İkinci bir Çin’den, Güney Kore’den, Mısır’dan bahsedilen Türkiye’deki asgari ücreti dahi çok bulanlar amaçlarına ulaşıyorlar. Sanayi Strateji Belgesi, Ulusal İstihdam Stratejisi ile birlikte düşünüldüğünde (ki tanıtım toplantılarında buna özel vurgu yapılmıştı) sermayenin önü sonuna kadar açılırken, emek kesimine saldırılar daha da yoğunlaşacaktır.

Zaten bölgesel asgari ücret, ücretlere yaş ayrımı, esnek çalışma, sağlık-egitimin özelleştirilmesi bunların bir parçası.

Bakın toplantıda TOBB Başkanı Rifat Hisarcıklıoğlu ne diyor: **“Sanayi stratejisine paralel olarak vergi reformunu, eğitim reformunu, yargı reformunu, kamu yönetimi reformunu, firmalarımızın sağlıklı büyümelerini mümkün kılacak şekilde tasarlamalıyız!”**

Son yıllarda birçok özelleştirmenin, HES projelerinin vs. iptal edildiği yargı

Özgür Gelecek - 13.01.2011

ile ilgili olan tartışmaların, yargıda yeniden yapılandırma söylemlerinin temelini bunlar olduğu açıktır.

“Eğitim reformu” dedikleri de Bologna kriterlerinin uygulanmasıdır. Zaten belgede, özel sektörün mesleki ve teknik eğitim okul ve kurumları açmasına imkan verileceği ve bu okulları açanların vergiden muaf tutulacağı geçiyor. Bunlara Aralık ayının son haftasında açıklanan **BECERİ 10** isimli, **stajyerlik** adı altında 15 liraya her yıl en az 200 bin gencin çalıştırılacak olmasını ekleyelim.

Belge, 72 madde ve binlerce sayfadan oluşuyor. Ayrıntılarına girmemiz mümkün değil. Ama bu yazdıklarımızla belgenin özü ortaya çıkmaktadır. Son olarak meclisteki dört partinin de uzlaşmasıyla Mart ayına kadar çıkarılması taahhüt edilen **Türk Ticaret Kanunu**’nda (TTK) AB’ye verilen sözler içinde olduğunu ve Sanayi Strateji Belgesi’nde yer aldığını belirtelim. TTK; piyasa mekanizmasının önündeki engelleri kaldırmayı amaçlamaktadır. Bu kanunun sanayiden tarıma etkilerinin boyutlu olacağı, küçük üreticilerde, KOBİ’lerde daha da hızlanan tasfiyelerin yaşanacağı açıktır.

Kaybedecek zaman yok!

Elbette ki sermayenin önünün açılması her zaman için emekçilerin kancanı pahasına olacaktır, bunun başka yolu yoktur. Ocak ayının başında “sahibinin kurumu” TÜİK, Türkiye’de **12 milyon kişinin yoksulluk** sınırında, **374 bin kişinin açlık** sınırında olduğunu açıkladı. Bu rakamlar gerçeği yansıtmadığı halde, çok fazladır. Hesabı objektif olarak yaparsak, Türk-İş’in dört kişilik bir ailenin yoksulluk sınırını 2, 757 lira, açlık sınırını 846 lira olarak açıklamasını baz almalıyız. **Buna göre Türkiye’de üst düzey**

yöneticiler, bürokratlar, milletvekilleri dışında tüm memurlar, işçiler zaten yoksulluk içinde.

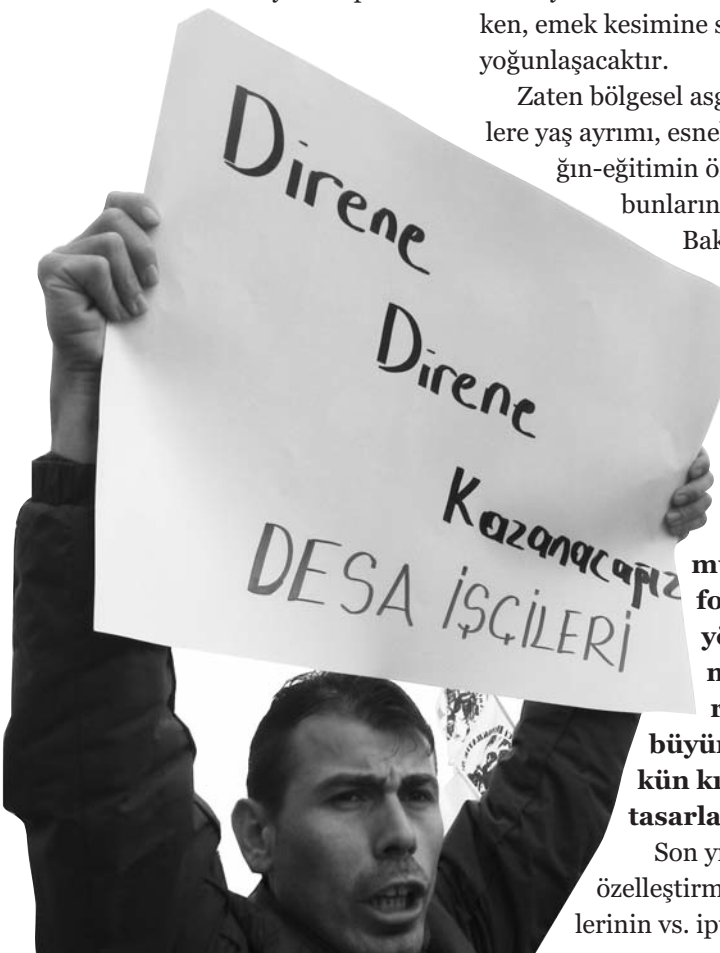
Açlık sınırının altında yaşayanların sayısı ise sadece resmi asgari ücretlileri saydığımızda dahi **4 milyon 300 bindir.**

AKP hükümeti yıllardır, kendileri hükümete geldikten sonra 1 doların altında yaşayan kalmadı propagandasını yapıyor. Ve TÜİK yardımıyla gerçeklerin üzerini örtmeye çalışıyor.

Çünkü TÜİK, yıllardır incelemelerini yüzde 20’lik dilimlere şeklinde yapıyor ve en alt gelir gruplarını üstündekilerin içinde eritiyor. Oysa aylık hane gelirleri baz alındığında gerçek, sayıların soğuk yüzünde de ortaya çıkıyor. Güneydoğu Anadolu’da nüfusun yüzde 23,4’ü aylık 64 liranın altında bir gelirle yaşıyor. Batı bölgelelerinde 64 lira ve altı gelir dilimindeki nüfusun oranı yüzde 4; 65-138 lira gelir dilimindekilerin oranı ise yüzde 15,1. Aslında halkla iç içe yaşayanların bu sayılara da ihtiyacı yoktur, günbegün artan yoksulluk, işsizlik ortada ve sermayenin kendini yeniden üretme sürecinde, krizden çıkış politikaları uygulandıkça bu sefalet daha da artacak; halkımızın yaşadığı sorunlar boyutlanacaktır.

Çeşitli uluslararası kuruluşlar Türkiye’nin sırtını sıvazlamaktadır. Emperyalistler birilerinin sırtını boşa sıvazlamaz. Ki Türkiye’de çıkan ve çıkarılacak yasalarla bunu görüyoruz. Çalışmalarımızın daha yoğunlaşması, kalıcı-etkin örgütlülükler yaratma perspektifimizin yaşama geçirilebilmesi için artık kaybedecek zaman yok.

(* Eski TÜSİAD Başkanı A. Doğan Yalçındağ bir toplantıda “ayaklarımızın altındaki taşları temizleyin” diye seslenmişti hükümete.)

Dün

TEKEL

bugün

Ankara: Son zamanlarda PTT'de yaşanan hak ihlalleri taşeron işçilerinin artık dayanamayacakları, sessiz kalamayacakları bir noktaya gelmiştir.

Uzun zamandır ha özelleşti ha özelleşecek diye beklenen PTT'de de özelleşen diğer bütün kurumlarda olduğu gibi öncelikle **taşeronluk sisteminin bütün alanlarına** yerleştirildi. Ardından emekçileri daha güvencesiz çalıştırma politikaları işletilmeye başlandı. İşçilerin alınteriyile ürettikleri değerler yandaş taşeron şirketlere peşkeş çekildi.

PTT taşeron işçileri, kölece çalışma temposuyla kadrolu işçilerle aynı işi yapmalarına karşın neredeyse yarı ücret almaktadırlar. Üstelik de taşeron şirket istediğinde işçileri kapı önüne koymakta ve hiçbir hakkını da vermemektedir. Taşeron işçiler, her ihale döneminde işten çıkarılma tehdidi ile karşı karşıya kalmakta ve işten atılmak için PTT'nin ve taşeron şirketlerinin ibranamelerini imzalamak zorunda

bırakılmaktadır. Bu ibranameler, işçilerin yasal hakları olan kıdem ve ihbar tazminatlarını, yemek ve yol ücretlerini aldıklarına dairdir. Zaten işçilere yemek ve yol ücreti olarak da 90 kuruş ödenmektedir. Yol ücretlerinin 2 TL olduğu ve işçilerin her gün en az 4 kere otobüse binmeleri gerektiği düşünülünce olayın ne kadar trajik olduğu anlaşılacaktır. **Günlük 90 kuruşla işçilerin acabane yemeleri beklenmektedir?**

İşte bunlar yaşanırken ve işçiler işyanının eşliğindeyken ve yine ücretlerini alamamışken PTT'de bir ihale dönemi daha yaşanmaktadır. Diğerlerinde olduğu gibi yine yüzlerce işçi işten çıkarılmıştır. **Ankara, İstanbul, İzmir ve Adana'da birçok işçi işlerinden olmuşlardır.** Ama işçiler geçen yıllarda olduğu gibi bu yıl da bu duruma sessiz kalmamış ve direnişe geçmişlerdir. **Ankara Çankaya Posta Dağıtım ve Toplama Merkezi'nde; İstanbul'da Sarıyer PTT önünde** çadırlar kurulmuştur.

İşten atılmayla birlikte işçiler haklarını aramaya başladılar, bu durumda PTT yönetimi özellikle hakkını arayan ileri işçileri işten çıkarma yoluna gitti. Çankaya PTT'de işten çıkarılan **Recep Güzeler** ve **Cem Koray Türedi** işçilere imzalatılmak istenen ibranameleri imzalamamış, diğer işçilere de haklarını aramak noktasında örnek olmuşlardır. Bunu fark eden PTT yönetimi, işçileri tehdit etmiştir. Direniş başlayınca korkan PTT yönetimi bu işçilere **"gelin bütün işçilerin önünde bu ibranameleri imzalayın, sizi tekrar işe alalım"** demektedir. Ayrıca direnişi kırmak için türlü oyunlara başvurmuş işçileri iş yerlerine almamak için işçilerin üstüne yürümüş, kapıları kilitlemiştir. Dışarıda direnişte olan işçilere içerden destek olmasın, basın açıklamalarına çıkılmasın diye kapıları kilitleyen PTT yönetimi, direnişteki işçilerle, halen çalışan işçilerin konuşmasını dahi yasaklamış, işçilere tehditler savurmaya devam etmiştir.

Yönetimin bu saldırgan tutumu işçilerin öfkelerini daha da perçinlemiştir. Bu saldırılar gibi bir de taşeron işçiye reva görülen; sabah 08.00 ile 17.00 arası Çayyolu PTT'de; 17.00'den 22.00'ye kadar da Ankara Posta İşleme Merkezi'nde çok cüzi bir mesai ücretine çalıştırılmaktadır. Hayata geçilmeye çalışılan bu uygulama ülke genelinde PTT'de çalışan 7 bin kadar taşeron işçiyi etkilemektedir. PTT'nin özelleştirilmesi ise bütün posta çalışanlarını ilgilendirmektedir.

Egemenlerin torba yasalarla güvencesizleştirme/geleceksizleştirme politikaları ile yapmak istedikleri, kölelik düzeninin yeniden formüle edilmesidir. İşçilerin kazanılmış haklarını elinden alan, kuralsız-angarya çalışmaya zorlayan bu saldırılara karşı daha örgütlü, daha birleşik mücadele edilmelidir.

PTT işçisinin öfkesi alanlara taşındı

İstanbul: Saldırlara karşı Haber-Sen önderliğinde direnişe geçen işçiler öfkelerini alanlara

taşıyarak kitlesel ve coşkulu miting havasında geçen bir eylem gerçekleştirdi.

9 Aralık günü Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen işçiler **"İşten atmalara son"** yazılı pankart açarak Taksim Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Eyleme direnişte olan **Sa-Ba** işçileri de destek verdi. Bir konuşma yapan Hava-İş Genel Başkanı **Atilla Ayçil**, Sabiha Gökçen Havaalanı'nda işten atılan işçilerin kararlı mücadelesinin sürdüğünü belirtti. PTT Genel Müdürlüğü'nün önünde direnişteki işçiler adına açıklamayı **Cemal Ünlütürk** yaptı. İstanbul'da 178, Ankara'da da 82 işçinin işten atıldığını belirten Ünlütürk, yıllardır PTT'nin ağır yükünü taşıdıklarını ve bir çırpıda yılların emeğinin hiçe sayıldığını belirtti.

Özelleştirmede saldırının dizginsiz ayağı PTT'de

İstanbul: Türkiye genelinde işten atılan PTT işçilerinin sayısı 178'e ulaştı. Ankara'da başlayan direnişin ardından İstanbul'da da iki bölgede PTT işçileri direnişe geçti.

İşten atmalar ve direnişle ilgili bilgi almak için direnişte olan PTT işçisi

Cafer Kala ve Haber-Sen 8 No'lu İşyeri Temsilcisi **Niyazi Köse** ile görüştük. Kala, yılbaşından bir-

kaç gün önce işyerinde işçi çıkarmaları ile ilgili bir söylentinin yayıldığını, ancak kesin bilgi sahibi olmadıklarını söyledi. 2011'de tüm dosyaların genel müdürlükçe incelendiğini ve müdürlüğe yakın olan akraba ve yandaşların ayıklanarak özelleştirme sürecine dahil edilmediğini belirten Kala, taşeron olarak çalışan işçilerin işten atıldığını ifade etti.

Kala PTT bünyesindeki taşeron çarkını şu şekilde anlattı: "PTT bünyesinde en çok ağır işleri yapanlar taşeron işçilerdir. Memurlar ve kadrolu çalışanlar-

dan daha az çalışmıyoruz. Aksine daha fazla çalışıyoruz. Ama onların sahip olduğu haklara biz sahip değiliz. Tüm bunların yanında bizleri halka karşı karşıya getiriyorlardı. Evraklar buradan bazen geç gidiyor. Bunun nedeni ise **taşeron şirketlerdir.**

Şimdi bizi işten attılar, işçi arkadaşlarımız şu an az kişi ile çok iş yapmak zorunda bırakılıyor. Buradan arkadaşlarımız her gün koca koca torbalarla çıkıyorlar. Postane içinde postalar dağıtılmayı bekliyor. Bizi işten atarak aslında halkı mağdur ettiler. Şimdi hukuki süreci başlattık. Direnişimizin 9. günündeyiz, kararlılığımız devam ediyor-edecek de.

Niyazi Köse ise yaşananları şöyle özetledi:

"PTT'de yıllarca taşeron posta dağıtıcıları güvencesiz, sosyal haklardan yoksun, 600-700 TL ücretle çalıştı-

rılıyor. Ağır koşullarda 2-3 cihet yaptırılıyor. İstanbul'da her sene ihalelerde taşeron işçiler çıkartılmakta, haber bile vermeden aynı gün işine son verilmektedir. İhbar ve kıdem tazminatı verilmeden ihbarname imzalatılmak istenmektedir. İstanbul posta dağıtım merkezlerinde 178 taşeron işçi işten çıkartıldı. İşten çıkartılanlar direnişe geçti. Çeşitli eylemler yapıldı.

14 Ocak 2011 tarihinde de paketleme servisinde çalışan 10 taşeron posta emekçisinin işine son verilmiştir. PTT yönetimi işten çıkarmalara duyarsız kalmakta her gün işten çıkartılanları geri işe alma vaadiyle kandırmaktadır. Özelleştirme çalışmalarının ve PTT'nin AŞ yapılmak istenmesinin de ürünüdür bunlar. PTT emekçileri bu oyuna gelmeyecek ve direnişe devam edeceklerdir."

Emekçinin gündemi

İşçi direnişleri ve sendikal bürokrasiye karşı mücadele

İşçi direnişlerinin birbiri ardına patlak verdiği bir dönemden geçiyoruz. Gebze'de, Çorlu'da, Antalya'da, Mersin'de, Antep'te, Düzce'de çok sayıda fabrikada işçiler güvencesiz ve kurlsız çalışma şartlarına karşı sendikal örgütlenme özgürlüklerini kullanmak için harekete geçiyorlar.

Bu mücadeleler önümüzdeki dönemde de artarak sürecektir. Ancak önemli engeller ile karşı karşıya kalmaktadır. **Bu nedenle** sınıf bilinçli işçiler başta olmak üzere emekten yana güçlere önemli görevler düşmektedir. Bu direnişleri sahiplenmek, öncülük eden işçilerin daha ileri düzeyde örgütlenmesi için çaba göstermek, direniş kırıcı tüm yaklaşımları zamanında deşifre edip teşhir etmek özellikle bu dönemde daha da önem kazanmaktadır.

Çünkü bu direnişler, işçilerin kendilerine güvenlerini kazandıkları, sınıf bilincini hızlı şekilde geliştirdikleri, dost ve düşmanlarını ayırt etmeye başladıkları süreçlerdir. Dolayısıyla bu çalışmalar doğru bir önderlik altında ilerlediği takdirde elde edilen kazanımlar sendikal ve ekonomik kazanımların ötesine geçmekte, işçilerin devrimci düşüncelerle tanışıp örgütlenmesinin önünü açmaktadır.

Peki, doğru bir önderlik olmadığında nasıl bir sonuç bizleri beklemektedir? İlk baştaki direniş ve isyan olgusu, birlik-beraberlik duygusu birkaç hafta içinde patronun çeşitli taktikleri, vaatleri, tehditleri ile, işçiler arasında milliyet-mezhap farklılıklarının kullanılıp bölme çabaları ile, yine direnişteki işçilerin birbir yaşadıkları ekonomik sorunların eklenmesiyle ve yetki tespitine itiraz vb. hukuki süreçlerin oldukça uzun süre alması sebebiyle hızlıca **umutsuzluğa** dönüşebilmektedir. Bu da direnişlerin sönmelerine veya direniş sayesinde işçiler geri alınsa dahi işyerine sendikann giremeyeceğine yönelik bir umutsuzluğa evrilmektedir.

Bunun tek etkisi bir direnişin başarısızlığı değildir. Dahası bu direnişlerin başarısızlığı ilk kez özgürlük duygusunu hissedenden, mücadeleye koşulları değiştirebileceğine inanan işçilerde bu duygu ve taleplerin de sönmelerine ve hem kendisine hem de sınıfa **güvensizleşmesine** sebep olmaktadır. Bu direnişlerin ardından uzun süre yeniden bir direnişin örgütlenmesi çok güç olmaktadır. Bu anlamda işçilerin hak, örgütlenme ve özgürlük değerlerini sahiplenmesi ve yayması açısından direnişlerin başarısı kadar tam tersine başarısızlığa da **bulaşıcı bir şekilde** havzayı etkileyebilmektedir.

İşçilerin örgütlü mücadelesini yükseltmede, sınıf bilincini kazanmada öz örgütleri olan sendikaların belirleyici bir yeri vardır. Sendikaların doğru bir politik hatla faaliyetlerini sürdürmesi, sınıfa güvenmesi ve mücadelesiyle sınıfın güvenini kazanması sınıfın tabandan gelen öfke ve taleplerinin örgütlü bir güce dönüşmesini sağlayacaktır. Bu nedenle sınıf mücadelesinin gelişiminin önündeki en temel engellerden biri de **sendikal bürokrasi**dir ve bizim öncelikli hedeflerimiz arasındadır. **Sınıfı örgütleme çalışmalarımızla sendikal bürokrasiye karşı mücadelemiz iç içedir, biri olmadan diğerinin başarıya ulaşması mümkün değildir.**

Bu açıdan da değerli ancak henüz yetersiz çalışmalar mevcuttur. Son dönemde sendikal bürokrasiye karşı en nitelikli ve kitlesel tepkiyi veren Belediye-İş'te **Demokratik Değişim Hareketi**nin deneyimi bu açıdan incelenmelidir. Sendikal bürokrasinin tüm baskılarına, CHP ve AKP'li belediye ve vekillerin yoğun çaba ve baskısına ve diğer tüm engellere karşı ciddi bir etki ve büyük bir korku yaratan bu mücadele kongre bitmesine karşı devam etmektedir. Sınıf bilinçli işçilerin öncülüğünde sendika merkezinin muhalif şubeleri tasfiye planları işçilerin katılımı ile püskürtülmeye ve bir direniş hattı oluşturulmaya çalışılmaktadır. Sendikal bürokrasiye karşı mücadele dost-düşman ayrımını da netleştirmekte, Torba Yasa ile belediye işçileri büyük bir saldırıyla yüz yüze gelirken Belediye-İş Genel Merkezi sessiz kalmakta, gücünü muhaliflerini sindirmeye ayırmaktadır. Bu da yukarıda belirttiğimiz emeğe dönük sistemin saldırıları ile sendikal bürokrasiye karşı mücadelenin iç içeliğini bizlere göstermektedir.

Tarım işçileri öfkeli...

Her yıl tarım işçileri ile kaza haberleri ve soru önergeleri basına yansıyor. Ancak ne soru önergeleri ne de haberler kanatılan yarıyı iyileştirebiliyor. Her şey olağan ve sıradanlaşarak devam ediyor tarım arazilerinde. **Değişen tek şey çalışma koşullarındaki ağırlığın artan derecesi oluyor.**

Çukurova'nın sıcaklığı hemen herkes tarafından bilinir. Bu sıcak, tarım arazilerini kimi zaman olumsuz yönde etkiler. Toplanmayan ürün verimsizleşir, kurur gider. Bunun kaygısını güden ağanın hakaretleri ise diz boyudur. Bu duruma başkaldırmaya kalksan güçlü bir ambargoyla tarım arazilerinde çalışanlar saklanır. Çünkü **bütün ağalar birbiri ile iletişim halindedir.**

Geçmiş süreçte bizden önce yoldaşlarımızın tarım işçileri içinde yürüttüğü çalışmalar kazanımla sonuçlanmış ve çaresiz kalan ağalar, Elçiler ve Komisyoncular Derneği'nde ortak bir karar alarak yenildiklerini belirtmişlerdi. Sömürdeki örgütlü duruşlarını yoldaşlarımız ve tarım işçileri dağıttı ve kazandı.

Bugün yine tarım işçileri içindeyiz. Onlarla birlikte çözüm bulmak için bağlarımızın gelişiminin önemli olduğunun farkındayız ve bundan kaynaklı onların sesine ses katma çabası içindeyiz. Urfa, Amed, Mardin, Adıyaman ve daha sayamayacağımız onlarca ilden gelen ve çoğunluğu Kürt olan tarım işçilerinin öfkesi Mersin'in Tarsus ilçesinde kabarıyor. Bu öfkeyi gazetemize taşımak için soluğu tarım işçilerinin yanında aldık. Kısa bir söyleşi yaptığımız tarım işçisi **Recep Yükkaldıran** Urfa'dan gelmiş.

- Yaşadığınız sıkıntıları anlatabilir misiniz?

- 9 yaşından beri tarlada çalışıyorum. Çamurun, suyun içinde, küfürlü ve "haydi beyler, daha hızlı" gibi laflar arasında büyüdüm. Yaşım şu an 19. Daha önce Adıyaman, Diyarbakır, Konya ve Adana'da ailece çalıştık.

- Aileden kaç kişi bu tarlada çalışıyorsunuz?

- Biz 6 kardeşiz, bir de babam, 7 kişi çalışıyoruz.

- Ne gibi sorunlarla karşılaşıyorsunuz?

- En büyük sorun kalacak yer. Bir de ağalardan paramızı alamıyoruz. Kâh bugün kâh şu gün derken alacağımızı bazen biz bile unutuyoruz. Paramızı düzenli alamadığımız için de sürekli borçlu kalıyoruz, belimiz bükülüyor. Bazen hastalanlar oluyor ancak sağlık güvencemiz yok. Gözümüz ve kulağımız ağanın ağzında, ne yapacağımızı şaşırıyoruz.

- Günde kaç saat çalışıyorsunuz ve ne kadar yevmiye alıyorsunuz?

- Sabah 6.30'da başlıyoruz, akşam 6.00 gibi işimiz bitiyor. Yevmiyeler ise ağanın keyfine göre, 25-30 arası alıyoruz.

Bazıları "kardeşim bu kadar yevmiye alıyorsunuz halen fakir misiniz?" diyor. Ama parayı zamanında almıyoruz ki.

Kış geliyor, kalacak yer sorunumuz var. Çadır kurmamız, soba almamız lazım. Mecbur borç yapıyoruz. Parayı aldığımızda borca gidiyor. Dışarıdan bakınca her şey güzel görünüyor fakat gel de içinden gör.

Bazen sigortadan bahsediyorlar. Bunlar karın doyuran laflar değil. Bunları ağaya söylersek yevmiyelerimiz düşer, işten atılırız. Sigorta mecbur diyorlar. Bırakacaklar bu işleri! Koskoca devlet adamı bu çamurlu tarlaya gelip inceleme mi yapacak? Onlar bu mahalleye bile gelmezler.

Devletin söyledikleri hem yalan hem de saçma. Bir ara Tansu Çiller Ankara'ya liman yaptıracağını demişti ya bu da aynı böyle bir şey. Bakalım, en son bizim sabrımızı taşıracaklar. Dayanılacak gibi değil bu yaşam. Hep vaat hep vaat, icraat görmek istiyoruz.

(Tarsus ÖG okurları)

URFA'DA TİGEM İŞÇİLERİNE SALDIRI

Tarımsal İşletmeler Genel Müdürlüğü (TİGEM) Urfa'nın Ceylanpınar ilçesinde sulama projesi kapsamında 315 işçi alacağını duyurdu. Alınacak işçilerin dışardan değil, ilçeden alınması talebi ile yaklaşık 2 bin kişilik kitle taleplerini belirten dövizler ile Dörtöy'de toplandı.

Basın açıklaması gerçekleştiren kitle, açıklamada, ilçedeki işsizlik sorununun bu kadar yakıcı hissedilirken dışardan işçi alımının adaletsiz olduğuna vurgu yaptı. Ayrıca işçi alımında, taşeron firmalar üzerinden iş gücü alımı yoluyla Ceylanpınar Tarım İşletme Müdürlüğü'nde çalıştırılan 800 dola-

yındaki işçiye ve işten çıkarılan işçilere öncelik verilmesi gerektiği belirtildi.

Açıklamadan sonra **Ceylan Niyazi Kapısı**'na doğru yürümek isteyen kitleye polis saldırdı. Arırdan kitlenin seçeceği temsilcilerin yetkililerle görüşürüleceğine dair söz verilerek, kitlenin dağılması sağlandı.

İnsanların temel ihtiyaçlarını karşılayabilmek dahası yaşayabilmek için en tabii hak olan iş talebine dahi devletin saldırarak cevap vermesi, faşist niteliğini en açık şekilde gözler önüne seriyor.

(Amed YDG)

İsrail'i finanse eden köylüleri neden bu kadar

DENİZBANK

2005 tarihinden itibaren köylü-

lere ve tarımda faaliyet gösteren işletmelere sunmuş durumda. **Garanti Bankası** da uzunca bir süredir doğrudan köylülere kredi veriyor. Tarıma yeni yönelen bankalardan birisi de **Akbank**. **İş Bankası** da Ziraat Odaları Birliği ile işbirliği yaparak köylülere kredi sağlıyor. Birçok özel banka direkt üreticiye kredi sağlarken, **Anadolubank** ise ihracata yönelik tarıma destek veriyor.

Denizbank modernizasyona katkı sunmak istiyormuş!

Köylülere özel kredi kartı uygulamasını ilk başlatan Denizbank oldu. "Üretici Kart" yılda bir kez geri ödemeli. Bu ödeme tarihi de hasadın yapıldığı döneme denk getiriliyor. Kuruluş amacı Türkiye'deki tarım sektörünü desteklemek olan Ziraat Bankası'nı bir kenara koyduğumuzda, bankalar içerisinde tarım sektörüne ciddi bir biçimde yönelen özel sermayeli bankaların başında Denizbank bulunuyor.

Denizbank Tarımsal Bankacılık Bölüm Müdürü Tuncay Arısoy bu durumu şöyle açıklıyor; "**Çiftçinin AB süreci içerisinde modernizasyonuna katkıda bulunmak için uygun faizlerle uzun vadeli yatırım kredileri kullanıyoruz.**" Allah razı olsun! Başka ne denebilir değil mi? Köylüleri "**AB emperyalizminin insafına terk ediyoruz**" demenin utanmazca ifadesi bu olmalı! 2008 yılında Adana Arı Yetiştiricileri Birliği ile Denizbank arasında imzalanan protokolle arı üreticilerine özel koşullarla kredi kullanma hakkı tanıdı. Denizbank "Denizbank Tarım Şenliği Kampanyası"ndan kazananlara traktör, buzdolabı, çamaşır makinesi plazma TV bile hediye ediyor.

Anlaşılan bu işten iyi kazanıyorlar!

İsrail işgal ediyor Denizbank finanse ediyor!

Denizbank 1938 yılında bir devlet bankası olarak kuruldu, 1997 yılında **Zorlu Holding** tarafından Özelleştirme İdaresinden alındı. Ekim 2006'da ise el değiştirdi,

çok seviyor?

tirdi, Zorlu

Holding'den Belçika kökenli Dexia grubuna geçti. Denizbank'ın % 99'luk hissesine sahip olan Dexia kısa bir süre sonra, TMSF'ye devrolan banka şubelerinin bir kısmını satın aldı. Özel bankalar arasında tarım sektörüne en fazla kredi kullandıran Denizbank, tarımsal kredilerin % 60'ını kendi "keşifleri" olan üretici kart üzerinden veriyor.

İsrail şubesi aracılığıyla Batı Şeria'da bulunan yasadışı yerleşim birimlerinin önde gelen finansman kaynaklarından biri olan Fransız-Belçika ortak bankası Dexia, 2001 yılında yapmış olduğu ticari antlaşma ile eski adıyla **Yerel Belediye Hazine Bankası**'nı satın alarak İsrail'in işgali altındaki topraklarda İsrail yerleşim yerleri ve oluşumları için "Uzun Vadeli Kredi" sağlıyor.

Dexia-İsrail şubesi 2005-2007 yılları arasında 10 yerleşim birimine 5 milyon dolara yakın finansal destek sağladı. 2008 yılının Haziran ayında Doğu Kudüs'teki yerleşim birimlerine 8 milyon Euro borç verildi. Bu tarihten 2009 yılının Aralık ayına kadar da çok sayıda yasadışı yerleşim birimine 17.7 milyon Euro tutarında kredi aktarıldı. 2014 yılına kadar gelirlerini önemli düzeyde artırmayı hedefleyen Dexia grubu, bu doğrultuda hazırladığı yeniden yapılandırma planına göre Denizbank önümüzdeki dönemde anahtar konuma getirilecek. 2014 yılına kadar hedeflenen 10 milyon yeni müşterinin 6 milyonunun Denizbank üzerinden sağlanması planlanıyor.

Ülkemizde özellikle GAP bölgesinde çok geniş arazileri satın aldıkları bilinen İsraili şirketler şimdi de Denizbank üzerinden önce köylülere üretmez hale getiriyor ardından topraklarına el koyuyor.

Dexia grubunun bu finansmanına karşı birçok ülkede boykot çalışmaları yapılıyor. Çalışmaların bir süredir sürdüren Filistin için İsrail'e Boykot Girişimi de bu konuda çağrılar yapıyor.

Hemen her gün televizyon ekranlarından köylülerle ilgili bir banka reklamına rastlamak mümkün. İş Bankası'ndan Finansbank'a, Akbank'tan Anadolubank'a kadar birçok banka, büyük yatırımlarla tarım üzerine uygulamaya soktukları paketlerin tanıtımını yapıyor. Bankalar rekabatinin da ötesinde köylüler için özel kartlar bile çıkarmış durumda. Çok uygun ödeme koşulları ile kredi veren bankalar adeta birbiri ile yarışıyor.

Ziraat Bankası dışında pek de alışık olmadığımız bu durum sizin de dikkatinizi çekiyor mu? Ne oldu da bütün bankalar bir anda köylü dostu oluverdi? Bankaların tarıma-hayvancılığa yönelik bu ilgisi nereden gelir? "Robinson ve Cuma" reklamları ile ilgi çeken **Denizbank**'ın çok büyük para yatırdığı bu alanda yaşananlara bir göz atmak, belki bir nebze olsa merakımızı giderebilir.

Köy kahvesinde çay kredi kartıyla!

Bankaların tarım ve hayvancılığa ilgisi özellikle 2000 sonrası çok hızlı bir şekilde arttı. 2001 krizinden sonra yeniden yapılandırılan bankaların birçoğu AB'li uluslararası tekelin eline geçti. AB müzakere sürecinde en önemli gündem maddelerinden birini tarım oluşturuyordu. AB tarımsal üretime yapılan devlet desteğinin ve üretiminin azaltılmasını, köylü nüfusunun yüzde 10'lara çekilmesini istemektiydi. Dünya Bankası'nın Türkiye'ye dayattığı "**Tarımda Reform Uygulama Projesi**"nin bir parçası olarak, 2000 yılında "görev zararları" gerekçe gösterilerek Ziraat Bankası'nın tarıma kredi vermesi engellendi, aynı dönemde Egeli üreticilerin sahibi olduğu Tarışbank'a el kondu. **Tarım sektörü özellikle de AB sermayesi için balta girmedik, işlenmeye müsait bir sektördü.**

Birçok bankanın gözlerini bu sektöre çevirmesi ile kısa sürede birçok banka "tarımsal krediler" birimi kurdu. Tarım için özel paketler hazırlandı. Özel reklam kampanyaları yapıldı. Sevilen oyuncular

kredi pazarladı. Bankalar köy köy gezerek, peynir ekmek dağıtır gibi kredi dağıtmaya başladı. Birçok Ziraat Odası başkanı bir bilgisayar, bir laptop karşılığında üyelerini otobüslere doldurup bankaların kapısına yığıldı. Köylüler birbirine kefil oldu. Kredilere karşılık tarlaların neredeyse tamamı bankalara ipotek edildi. Her banka köylüler için özel kredi kartı çıkardı. Köylü mazotunu, gübresini, ilacını, tohumunu üstüne bir de alışverişini bu kartla yapmaya başladı. Köy kahvelerinde çay paraları bile neredeyse kartla ödenir oldu.

Borç giderek büyüyor

2007 ve 2008'de yaşanan kuraklık tarım sektörünü ciddi olarak sarstı. Özel bankalar kredileri yapılandırmadı aksine köylülere kullandığı kredi miktarını daha da artırdı. Artan girdi maliyetleri nedeniyle üretici her geçen gün daha pahalıya üretirken ürünü daha ucuza satmak zorunda kaldı. Bu nedenle banka kredilerini ödemede büyük sıkıntılar yaşandı/yaşanıyor. **Köylü kredi borcunu diğer bankadan kredi alarak kapatmaya çalıştıkça borcu daha da büyüdü.**

BDDK verilerine göre takipteki kredi miktarı **1 milyar lira** düzeyine ulaştı. 2008'de tarım kredileri 12.8 milyar liraya, takipteki kredi miktarı 451 milyon liraya ulaştı. Geçen yıl ise, tarımsal krediler **14.9 milyar liraya** ulaşırken takipteki kredi miktarı iki katına çıktı ve 941 milyon liraya ulaştı. **Bu durum ipotek edilen çok geniş toprakların bankaların eline geçmesi anlamına gelmektedir.** Geçtiğimiz günlerde Trakya'da köylülerle yaptığımız sohbet de bu durumdan şikâyet ettiklerine doğrudan tanık olduk. Bankalar sadece Trakya bölgesinde binlerce hektarlık toprağa el koymuş durumda.

Kredilerden kredi beğen!

Bankalar köylülere çeşitli adlar altında kredi olanağı sunuyor. Örneğin **Finansbank** "**Tarım Destek Paketini**" Ocak

düşmanlığı protesto edildi.

DDSB olarak bu uzun yürüyüşe destek verdik. 3 gün boyunca işçilerle olumlu yönde ilişkiler kurduk. 14 Ocak günü İstanbul Aksaray'da bulunan Nakliyat-İş binası önünde toplanarak başlayan yürüyüşe sloganlarla İstiklal Caddesi üzerinde bulunan İş Bankası önünde ara verildi. Burada davul ve zurna eşliğinde çekilen halayların ar-

dından açıklamada bulunan Nakliyat-İş Genel Başkanı **Ali Rıza Küçükosmanoğlu** süreci kısaca özetledi. Açıklamanın ardından devam eden yürüyüş 4. Levent'te bulunan İş Bankası Merkez binası yapılan açıklama ve oturma eylemi ile son buldu.

(Bursa DDSB)

Yürüyüş bitti, direniş sürüyor

İş Bankası bünyesindeki **Nemtrans** bünyesinde taşımacılık yapan işçiler Nakliyat-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atılmıştı. Çoğunluğu sağlamlarına rağmen Nemtrans patronu ve üst işveren İş Bankası **27 Aralık'ta 46 işçiyi** işten atmıştı. Sendika önderliğinde direnişe geçen işçiler 11 Ocak'ta Bursa Gemlik'ten İstanbul'a kadar bir yürüyüş gerçekleştirdi. "**İş Bankası/Nemtrans'ın işçi ve sendika düşmanlığını protesto ediyoruz. Gemlik'ten İstanbul'a yürüyoruz**" yazılı pankart açarak gerçekleştirilen yürüyüş, Orhangazi ve Yalova'da çeşitli basın açıklamaları ile sürdü. Buralarda bulunan İş Bankaları önünde sendika

UPS direnişindeki kararlılık devam ediyor

İstanbul: Direniş kararlılığını

200'lü günlere taşıyan UPS işçileri, zafere olan inançlarından ve taleplerinden ödün vermiyorlar. Başlayan hukuki sürecin dışında işçilerin örgütlü olduğu TÜMTİS, UPS patronu ile görüşmeleri sürdürüyor.

Sendikal faaliyetin önünün açılması ve atılan işçilerin geri alınması noktasında yapılan görüşmeler olumlu yönde ilerliyor.

13 Aralık günü Mahmutbey'de bulunan direniş çadırında TÜMTİS İstanbul Şube Başkanı **Çayan Dursun** ile görüştük. Dursun yaptığı açıklamada, görüşmelerin sürdüğünü, sürecin olumlu yönde ilerlediğini ve sendika olarak sürece hassas yaklaşıklarımızı belirtti.

“En çevreci hükümet ve incileri..”

Rize’de sertifikasız HES açılışı yapan Erdoğan bir anda “doğa delisi-aşığı” olup çıkmıştı. Konuşmasında doğaya en değer veren hükümet olduklarını ifade etmiş ve HES projelerinin üretiminden gelecek olan gelirin ekonomiye katkısına değinmiş ve bu pervasızlığı protesto eden köylüleri ve çevre örgütlerini ülke ekonomisinin gelişimini baltalamakla suçlamıştı.

Bu konuşmanın ardından Karadeniz’deki HES projeleri % 15 arttı. Amasya’da Katı Atık Bertaraf Tesisi açılışında konuşma yapan Çevre ve Orman Bakanı **Veysel Eroğlu** da Başbakanının izinden giderek “**AKP hükümetinin gelmiş geçmiş en çevreci hükümet**” olduğunu iddia etti utanmadan. AKP’nin çevreye olan sevdasını-aşkı onun pratiklerinde görmek mümkün. Onların doğa aşkı-sevdasının sömürü ve talana bağlı olduğu aşikârdır. Bu isabetli yaklaşımın en net ifadesini ise imzaladıkları talan yasalarında görmek mümkün.

Çevreci hükümetten katliam projelerine güvence

“**Tabii alanların korunması ve gelişim seyrinin düzene sokulması**” ile ilgili bir yasa tasarısı ile karşı karşıyayız. “**Tabiatı ve Biyoçeşitliliği Koruma Yasası**” 29 Aralık tari-

hinde TBMM’den bir hışımla geldi/geçti. Yasa burjuva-feodal basının bahsettiği gibi doğal yaşam alanları için ciddi bir koruyucu olmadı/olamazdı da. Nitekim bu yasa ile yapılmak istenenlere baktığımızda karşımıza çıkan tablo yapılacak olan yıkımın fotoğrafıdır. Doğal sit alanlarının korunmasında önemli bir yerde duran ve çoğunluğunu çevre bilimcilerinin oluşturduğu Bölge Koruma Kurulları da yasa ile birlikte rafa kaldırılıyor. Kurulun yetki gücü elinden alınarak esas yetki Çevre Bakanlığı’na veriliyor.

Yasa içinde bulunan geçici ikinci madde ise talanın gerçek adıdır. Madde daha önce tescilli yapılmış ve karara bağlanmış olan doğal sit alanlarının devre dışı bırakılıp tekrar değerlendirme kapsamına alınmasını içeriyor.

Yasa ayrıca 1700’lere varan HES projelerinden mühürlenmiş olanların tekrar değerlendirilmesi ve duruma göre faaliyete geçirilmesini de kapsıyor ve halihazırda planlanan **Karadeniz Yayla Otoyolu Projesi** de güvence altına alınarak talan ve sömürü yasalştırılıyor.

AKP’nin çevre günlüğü

Kamuoyuna yansıdığı kadarıyla yüzlerce HES projesinin startı AKP

döneminde verildi. HES’lere karşı girilen mücadeleler jandarma, polis tarafından saldırıyla karşılaştı. Projelere verilen durdurma kararları bu dönemde hiçe sayıldı, şirketler güvence altına alınarak proje faaliyetleri devam ettirildi. Ormanların vasıfsız hale getirilmesine neden olarak, imar ve nükleer santrallere geçit veren 2-B tasarısı da bu “çevreci hükümetin” ürünü.

Yine aynı dönemde SİT alanlarına baraj yapılmasını protesto edenler **Veysel Eroğlu** tarafından tehdit edildi. Resmi Gazetenin 13 Mart 2008 tarihli 26815. sayısında Karadeniz Sahil Yolu Projesi için talan edilecek olan bölgeler bakanlık tarafından belirlendi. Tarihi kiliseleri bulunan **Yasonburnu**, beyaz kumu ile önemli bir alan olan **Çaka Plajı** ve **Kuş Cenneti** gibi bölgeler SİT alanı olmaktan çıkarıldı. HES projeleri ile yok edilen ormanlardan çığılığı yükselen Fırtına Vadisi, köylülerin mücadelesi ile yok olmaktan kurtarıldı. Ancak bölge valiliği ve Çevre ve Orman Bakanlığı tarafından alınan kararla şirketlerin bölgeye çöp dökmesine izin verildi. Yine **Ayder Yaylası**’nda çöp yakmalara geçiş hakkı verildi.

Akdeniz, Ege, Karadeniz derken neredeyse tüm bölgelerde kurulan

maden ocakları ile tarım arazileri talan edildi, köylüler daha fazla yoksullaştırıldı.

Bunlar “sevgili günlük” sözleri altında çevreci AKP’nin yaptığı katliamların sadece bir kısmı. Elbette halkın mücadele günlüğü bu saldırılarla birlikte aynı zamanda kazanımlarla dolu.

Munzur’da şantiye araçlarına kurulan barikatlar, Karadeniz’de HES’lere karşı kurulan çadırlar ve tutulan nöbetler saldırılara karşı mücadelenin ve kararlılığın gerçek ifadesi olup sayfalara yazılmaya devam ediyor...

Atılan polyester işçileri Çorlu’da direnişe başladı

H. Merkezi: 2005 yılından bu yana **Çorlu Avrupa Serbest Bölgesi**’nde polyester üretimi yapan Hindistan Menşeli **Polyp-lex Europa Polyester Film San Firması** işçileri Petrol-İş Sendikası Trakya Şubesi’nde örgütlendiler. Aralık 2010’da Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı’na sendikanın yetki başvurusu yapıldı. Başvurunun ardından 5 işçi fabrikadan atıldı.

Polyplex, dünyanın en büyük polyester film üreticilerinden. Çok gürültülü ortamda, kansorejen içerikli malzemelerle ve tozlu ortamda işçiler, iş sağlığı ve güvenliği önlemleri alınmadan çalıştırılıyorlar. Bu koşullar birçok işçinin hastalanmasına da neden oluyor. İşçileri ve iş güvenliğini yok sayan fabrikanın

Türkiye Genel Müdürü **Kapil Gupta**, 1 Ocak’ta yaptığı açıklamayla **Türkiye’den oldukça memnun olduklarını** söylemişti. 310 işçiyle % 100 kapasiteyle çalıştıklarını söyleyen Gupta, yeni bir tesis açacaklarını (yeni tesis 80.4 milyon dolarlık yatırımla açılacak) ve 145 kişiye daha “iş olanağı” yaratacaklarını gururla anlat-

mıştı.

Polyplex, 2011 yılına daha güçlü gireceği açıklamalarının fabrika işçileri ve sendikal örgütlülük için ne anlama geldiğini Ocak ayının başında sendika üyesi olan 15 işçiyi daha işten atmasıyla gösterdi. Toplamda atılan 21 işçi fabrika önünde **9 Ocak 2011** tarihinden itibaren direnişe başladı. Patron da ilk iş olarak çalışan işçilerin eylemdeki işçilere ulaşmaması için fabrika çevresine tel örgü çekti. Petrol-İş Sendikası yaptığı yazılı açıklamayla Başbakan’a seslendi. Açıklamada Erdoğan’ın “**gidin örgütlenin, sendikalaşın**” diye “öğüt” vermesine karşın, örgütlenen, sendikalara üye olan işçilerin, bunun bedelini işlerini kaybederek ödedikleri yer aldı.

Karadeniz İsyandadır Platformu, Çevre Bakanı’nı protesto etti

Yenilenebilir Enerji Kanunu’nda yapılan değişikliklerle Milli Park, Tabiat Parkı, SİT ve Korunan Alanlarının şirketlerin talanına açılmasına karşı **Karadeniz İsyandadır Platformu** üyeleri, Habertürk’te canlı yayın programına katılacak olan Çevre ve Orman Bakanı **Veysel Eroğlu**’nu protesto etti. Kanal önüne gelen platform

üyeleri, güvenlik görevlileri tarafından “beklemek yasak” gerekçesiyle engellendi. Engellemeye tepki gösteren platform üyeleri ile güvenlik görevlileri arasında kısa süreli gerginlik yaşandı. Gerginlik sonrası platform üyeleri “**Yasalarınız geçse de, HES’leri geçirmeyeceğiz**” pankartı açtı ve “**Kanun yalan şirket talan**”, “**Karadeniz isyanda isyana devam**” sloganları atarak eylemi sona erdirdi.

Sa-Ba’da eksik zafer

Kartal: Sistemin tüm saldırılarına karşı direnen işçiler kazanıyor. **Tuzla Vernikçiler Sanayi Sitesi**’nde kurulu bulunan **Sa-ba**’da işçiler Petrol-İş Sendikası’na üye oldukları için işten atılmıştı. Bu duruma sessiz kalmayıp fabrika önünde direnişe geçen işçiler, direnişi kazanımla sonuçlandırdı.

35 işçinin dışında direnişte olan tüm işçiler, 20 günlük direnişin sonunda işe geri döndüler. Ayrıca patron sendikayı kabul etti. İşçiler tek burukluklarının işe alınmayan 35 işçi olduğunu dile getirdiler.

Adana Numune’de direniş var!

Mersin: Adana Numune Hastanesi’nde taşeron firma bünyesinde çalışan 105 işçi, yılbaşının hemen ardından işlerinde atıldı. İhale sonucu hastanedeki taşeron firmanın el değiştirmesi ile ihaleyi kazanan yeni firma tarafından hastane çalışanlarına geçmiş döneme ait haklarının hepsinden vazgeçmelerine dair bir ibraname imzalatılmak istendi.

İşçiler bu ibranameyi imzaladıkları takdirde birçok haklarının gasp edileceği, tazminat ve sosyal haklarını alamayacakları için direnişe geçti. İbranameyi imzalamadıklarından dolayı işlerinden atılan işçiler, işlerinden atıldıkları günden beri hastane önünde basın açıklaması düzenliyor, işlerine geri alınmaya dek direnişi bitirmeyeceklerini belirtiyorlar.

BOZKIRLAR DİYARINDA, BİR ELİNDE KİBRİT DİĞERİNDE “TORBA”!

**“Dostum vazgeçme. Hakla-
rın için mücadele et. Vaz-
geçme, ışığı göreceksin.”***

12 Eylül tarihli referandum ile güvenoyu/vize alan egemen sınıfların 8 yıllık gözdesi AKP hükümetinin, “teğet” palavrasıyla karambole getirmeye çalıştığı krizin faturasını ödetmek amacıyla daha **büyük ve kapsamlı** saldırılar geliştireceğini öngörmek için kâhin olmaya gerek yoktu. Çeyrek yüzyıldır, Kürt sorunu ile at başı gündem teşkil eden ekonomik sorunların, işçi ve emekçilere her yönlü saldırı üzerinden halli için gündemleştirilen atakların son dalgasını **“torba yasa”** olarak adlandırılan tasarıdaki düzenlemeler oluşturuyor.

Her iki ana gündeme de **ilaç** niteliğinde kamuoyuna sürülen çeşitli tartışma başlıkları, hiç kuşkusuz rejimin işletilme tarzı ve uzak-yakın hedeflerinden bağımsız değildir. Son referandumla temelleri atılan yargıdaki yeni yapılanma (HSYK ve AYM), eğitim sistemine yönelik planlama ve bu bağlamda başta TSK olmak üzere çeşitli bürokratik aygıtlar üzerinden yürütülen kapışmayla diğer kliklerin bastırılması da sınıf mücadelesi karşısındaki **“tahkimle”** dolaysız bir bağa sahiptir.

Kürt Ulusal Hareketi'nin “demokratik özerklik” talebi çerçevesinde örmeye çalıştığı mücadelenin, “açılım” adı verilen tasfiye süreciyle boşdurulma hesaplarının tutmadığı yerde devreye sokulan bütün saldırı yöntemlerinin, gelip dayandığı temel yine “inkâr”, yine “imha” olarak şekillenmektedir.

Bu yüzden egemenler cephesinden yönelen tüm saldırılar, bütün adım ve tasarruflar ihmal edilemez bir yaklaşımla değerlendirilmeli ve kayıtsız bir pozisyonunda kalınmamalıdır.

Kürt Ulusal Hareketi'nin “demokratik özerklik” talebi çerçevesinde örmeye çalıştığı mücadelenin, “açılım” adı verilen tasfiye süreciyle boşdurulma hesaplarının tutmadığı yerde devreye sokulan bütün saldırı yöntemlerinin, gelip dayandığı temel yine “inkâr”, yine “imha” olarak şekillenmektedir. Bu konuda hem kendi aralarında hem de yöntem açısından paslaşarak, dönüşümlü biçimde izlenen yolu içeren sürecin **“sürprizlerle”** ilerleyeceği açıktır. Bunlara seçimlere doğru hangi taktiklerin yön vereceği, asıl olarak da sonrasında hangi gelişmelerin yaşanacağını kestirmek zor değildir. Tahliyelerle gündeme gelen Hizbullah'ın yeniden sahne al-

masını bu zeminde tartışmak gerekir. “Tek tek” ritmiyle MGK'ya çaldırılan davulun, “ileri demokrasi” palavrası altında sergilenen faşist ve gerici bütün söylem ve pratiklerin (“uzun tutukluluk” olayından ucube heykel tartışmasına), işçi ve emekçiler önde gelmek üzere bütün ezilenlere yönelik saldırılarla **bütünleşen** bir hal almasını görmek ve mücadele cephesinin programına yön verecek denklemlerinin üzerinden kurmak gerekir.

Devlete karşı borçların (vergi, kredi, prim) görülmemiş kapsamdaki “affi” ile ağız açılan torbaya, öğrenci affı, içki yasağı gibi düzenlemelerle sulandırılarak konulanlar, son yılların **en boyutlu** saldırısını oluşturmaktadır. Neo-liberal diye tarif edilen sürecin zirvesini oluşturan **esnek çalışma** rejiminin bütün kural ve kurumlarıyla oturtulması için yeni adımları ifade eden düzenlemeler, zamanlaması ve biçimi yine “iyi” şekilde ayarlanarak devreye sokulmaya çalışılmaktadır. Esnek çalışma rejiminin, sermayenin emek üzerindeki inisiyatifi alabildiğine güçlendiren, keyfiyeti, pervasızlığı ve tahakkümü artıran **karakteristiği**, önceden atılan adımları pekiştirme ve yeni hamleler geliştirme üzerinden hayat bulmaktadır.

İş, Devlet Memurları, SSGSS, İşsizlik Sigortası gibi yasalarda değişiklikler getiren **yeni saldırı paketi** özetle; esnek çalışmanın yaygınlaştırılması (evden, uzaktan, çağrı üzerine çalışma), kamu emekçilerinin iş güvencesinin ortadan kaldırılması, her türlü direniş ve mücadeleye karşı yaptırımların ağırlaştırılması, sendikalaşma, sağlık ve sigorta haklarının bütünüyle sakatlanması, patronların ikramiye, sigorta ve kıdem primlerinden kurtarılması, bölgesel asgari ücret uygulamasına geçilmesi, asgari ücretli genç işçi ve çırakların (stajyer öğrenciler) ücretlerinin düşürülmesi, yolsuzluk ve keyfiyete denetim mekanizmalarının düzlenmesi ve emekçiler aleyhine daha bir dizi düzenleme içermektedir.

Sömürüde dizginsiz ve hesapsız bir çalışma düzeni için ön şartın **örgütlülüğe** yönelmekten geçtiği iyi bilinmekte, planlar buna göre yapılmaktadır. Zaten büyük oranda tasfiyeye uğratılan, işbirlikçiler eliyle denetim altına sokulan sendikal alan iyice daraltılmakta, belini doğrultamaz bir hale getirilmek istenmektedir. İşçi sınıfının (ve kamu emekçilerinin) yerel düzeyde gelişen ve fakat belli bir birikim yarattığı günden güne hissedilen eylem ve direnişlerinin, öz örgütlerinde dönüşüm sağlayacak bir zincir oluşturma **endişesinin** bu saldırı kapsamında çok açık biçimde görülen izleri, aynı zamanda “yükleme” noktasının daha ileriye taşıyacağı ağırlığın göstergesidir.

Konfederasyonlar ve bağlı bir dizi sendikanın başına çöreklenen gerici ve faşist ağalar rejimi, aşağıdan gelen basınca dayanmakta giderek zorlanmaktadır. Bıçağın kemiğe ulaştığı bir aşamaya gelindiğinin ipuçları her geçen gün artıyor. Tam da yirminci yıldönümünden geçtiğimiz Zonguldak maden işçisinin büyük Ankara yürüyüşü (4-8 Ocak 1991) tarihi dersleri ile sürece ışık tutmaktadır. Sonrasında defalarca yinelenen, en son Tekel örneğinde bir kez daha sergilenen **“ihanet”** tablosunun “sabırlı taşıran” bir noktayı çoktan yaratması beklenirdi. Ama bu bekleminin, sınıfa müdahalede rol oynaması gereken **“sınıf bilinçliler”** ile kendine bu bilinci atfeden herkes bakımından taşıdığı anlam, ancak sorumluluğu sorgulamak biçiminde kendini gösterebilir. Nitekim işçi sınıfı mücadelesinde

Konfederasyonlar ve bağlı bir dizi sendikanın başına çöreklenen gerici ve faşist ağalar rejimi, aşağıdan gelen basınca dayanmakta giderek zorlanmaktadır. Bıçağın kemiğe ulaştığı bir aşamaya gelindiğinin ipuçları her geçen gün artıyor.

yer edinmeye çalışan envai çeşit akım ve anlayışın havanda su dövmekten ibaret “hamaseti”, kendiliğinden gelişen mücadele platformlarında dahi etki gücü yaratamamıştır.

Bu konudaki sorgulamanın esas zemini, konferans ve kongre salonları ya da panel ve sempozyum koltukları değildir. 29 Kasım 2010'da parlamentoya gönderilen “torba yasa” tasarısına karşı, 1.5 aylık süreye karşın konfederasyonlar düzeyinde ciddi bir itiraz gelmemiş, eylem örgütlemesine de gidilmemiştir. Türk-İş'in tercihi her zamanki gibi egemenlere yalvarmaktan ibarettir. Tayyip'in icazetine sığınma tavrı tekrarlanmış, ondan gelecek haberin beklenmesi kararlaştırılmıştır. Bu açık oyalama, bir diğer ifadeyle egemenlere **destek** tavrının aşılması için gereğinden fazla beklendiği söylenebilecek de, yerelerde yeni yeni şekillenen ittifakların çıkış noktası, tutulacak yola **ışık tutan** bir hareket sağlamış bulunuyor. Çeşitli alanlardaki eylemlerden başka, 15 Ocak Kartal mitingiyle faaliyetini geliştiren farklı konfederasyonlardan sendika şubelerinin (Belediye-İş, Genel-İş, Hizmet-İş) bu çıkışı **hızla** büyütülmek zorundadır.

Miting ve gösteriler elbette önemlidir ve yaygınlaştırılmalıdır. Ama esas **yaptırım gücünün** fabrika ve işyerlerinde örülecek direniş hattı temelinde gösterileceği bellidir. Bu amaçla

konfederasyonların harekete geçmesini bekleme şansı kalmamıştır. Daha geniş bir platformun yaratılmasındaki payı dikkate alınabilir ama bunu sağlamanın yolu da direnişi geliştirmektir. İşbirlikçi sendika bürokrasisini açığa düşürmenin çaresi, mücadeleyi ona da yönelten bir perspektifle yürütmektir. İşçi ve emekçilerin karşılaştığı saldırının kapsamı (ve olası sonuçları), direnişin dili ve genele yayılması gereken özelliği açısından yeterli veriler taşımaktadır.

Sorun hiç kuşkusuz işçi ve emekçilerin mücadelesiyle sınırlı tutulabilecek durumda ele alınamaz. Buna her şeyden önce saldırının bütün halk kesimlerini hedeflemesi engel olmaktadır. Bu nedenle de toplumsal muhalefetin bütün dinamikleri **“ortak”** düşmana karşı harekete geçmelidir. Emekçiler, ezilenler ve özellikle de **gençler** Tunus ile Cezayir'den önemli mesajlar geçiyor. Israrlı ve direngen bir hatta ilerlendiği takdirde, bir karşı koyuşun yarattığı **kıvılcım** yangınları çağırıyor. Tahtlar yıkılıyor, taçlar devriliyor. Emperyalist-kapitalist sistemin anavatan toprakları bile **bozkıra** dönerken, kendiliğinden tutuşma evresine doğru ilerleyen kırlarda “kıvılcım” bile aranmaz oluyor.

AKP'nin sekiz yılı aşan dönemi, faşizmin daha **ileri** mevziler elde ettiği bir devir olarak anılmayı “hak” etmektedir. Bunun nedenlerini ayrıca sorgulamalıyız ama daha ileri gitmemesini sağlama **görevi/gereği**, sürekli ve de yakıcılığı artan bir şekilde kendini dayatmaktadır. Geriye yaslanmış, kimi kez sıçramaya elverişli bir durum yaratır ama bazen de hedeften çok uzaktaki bir

Miting ve gösteriler elbette önemlidir ve yaygınlaştırılmalıdır. Ama esas yaptırım gücünün fabrika ve işyerlerinde örülecek direniş hattı temelinde gösterileceği bellidir. Bu amaçla konfederasyonların harekete geçmesini bekleme şansı kalmamıştır.

boşluğa savrulmayı getirir. Zaferin, kazanmanın mutlaklığı başka bir şey, bu uğurda kendi sebep olduğun nedenlerle tarihe **borçlu** hale gelmek başka bir şeydir. Zira her geri kalış ve gecikmenin bir faturası vardır ve üstelik bunu ödemek hiç de kolay olmamaktadır...

* Tunus'ta sebze tezgâhının elinden alınmasının protesto için 17 Aralık'ta kendini yakarak ölen üniversite mezunu Muhammed Buazzi anısına Malik Hemiri tarafından yazılan **“Devrimin Müziği”** isimli rap şarkısının sözlerinden...

Hizbullah değil, Hizbul-kontra!

Pişman değillermiş! İslâm, nedamet getirmeyi icap ettirmemiş! Şaşırarak bir şey yok. Enseden sıkılan tek kurşunu dinden icap ettirenlerin dine sığınmasında yadırganacak bir şey bulamayız elbet. Ya pişkinlikleri? İsimlerini duyan maktul yakınlarının dahi ürpermekten kendini alamadığı kiralık katillerin suratlarındaki bu ifade, bu utanmayan sırtı... Dışarı çıkmamın verdiği anlık bir gülümseme olarak yorumlanamaz...

Hizbul-kontra üyesi Hacı İnan kendisini "suçsuzluk" temelinde savunurken "tek kırıntı delil yok" diyordu, kendinden emin bir ifadeyle. Bir diğer kontrabaşı Edip Gümüş ise din uğruna geçmişte yaptıklarını, gelecekte de yapmaktan çekinmeyeceklerini gururla söy-

lüyordu. Söylerler...

Bu ülkede halk düşmanı katillerin davullu zurnalı karşılandığı merasimler yeni değil çünkü. "Vatan için kurşun atma şerefine" nail olarkten kutsanan, kimi zaman öz, kimi zaman üvey ama daima, faşist devletin çocuklarıdır onlar. Tutukluluk süresinin uzun bir süre ile sınırlandırılması bir yana; **Hizbul-kontra'ya yapılan, babanın evladına verdiği eve kapatma cezasıdır sadece. "Ceza" bitmiştir.** Bu yetiştirme örgüt, OHAL Valisi Ü. Erkan'ın "kontrol altında" dediği, devletçe silahlı eğitime tabi tutulan bu örgüt, şimdi başı okşandıktan sonra yeni bir göreve salınma sırasındadır.

Verilecek görevin ne olduğu ve beraberinde verilen kredinin vadesi ne olur, bilinmez. Lakin daha önemli olan, eli kanlı bu örgüte atfedilmeye çalışılan meşruiyet hususudur. Hizbul-kontra'nın faşizmle ilişkisi göbek bağından ileri gelir. Bundandır ki, örgütü çözmek yoluna gidilmez. **Yeni bir misyonla yeniden yapı-**

landırmanın bir parçası olarak sahneye sürülmektedir örgüt. Bir tarafta tasfiye hedefine oturtulan PKK'ye karşı Truva atı rolü, bu misyona uygun olacaktır. Artık

silaha yönelmeyecekleri işaretlerini satır aralarından okumak mümkündür. Her ne kadar nedametten uzak bir duruş sergileseler de, mustazaf (mazlum) karşısında zalimin yanında değil, bizzat zalimi oynayan bu örgütü temsilen Mustazaf-Der Genel Başkanı H. Yılmaz, neredeyse her konuşmasında silahlı şiddetin kötülüklerinden dem vuruyor. Geçmişte PKK'ye yönelik yapılan saldırıların misillemeden ibaret olduğunu belirtiyor... Ancak ellerindeki kanı yıkamamakta ısrar eden bir pervasızlık içerisinde...

Bazı durumlar vardır. Doğruyu, dosdoğru ve mutlaka tekdüz söylemek tam da doğru olmanın sonucudur ki, elzemdir. Aksi takdirde, ya doğru aslında doğru değildir ya da durduğumuz yer, bizi doğruyu söylemekten alıkoymaktadır.

Mevzubahis ettiğimiz Kürt Ulusal Hareke-

ti'nin, Hizbul-kontra tahliyelerine yönelik tutumudur. Önce Abdullah Öcalan konuştu, ardından daha hafif bir tonda Murat Karayılan. Öcalan'ın sert konuşması, özeleştirme vermeleri durumunda kontralarla uzlaşma zemininin bulunduğu yapılan bir değiniyle devam etti. Karayılan, kendilerini affettirmelerinden bahsetti. Hatta böyle bir durumda, Amed'te Kent Konseyinde kendilerini ifade etme şansı bulabilecekleri de eklenmişti.

Faşist diktatörlük için tanıyan büyük "uzlaşma" açısında Hizbul-kontra'nın kendisine yer bulması gayet anlaşılabilir. Anlaşılmayan bir şey varsa, o da yukarıda andığımız maktul yakınlarının, üstelik Kent Konseyine dâhil maktul yakınlarının böylesi bir durumda hissedecekleri tek şeyin enselerine dayanmış soğuk bir namolu olup olmayacağıdır.

Ama onlar, devletlerinden esinle kazdıkları toplu mezarlara, işkencelere rağmen hâlâ utanmazca gülebiliyorlar. Tıpkı Hrantımızı katleden alçakların duruşma salonlarında güldükleri gibi... Kendilerini affettirmeleri mi! İntihar bile af şümülü haricinde addedilmelidir.

Bu yetiştirme örgüt, OHAL Valisi Ü. Erkan'ın "kontrol altında" dediği, devletçe silahlı eğitime tabi tutulan bu örgüt, şimdi başı okşandıktan sonra yeni bir göreve salınma sırasındadır.

Sargazi'de Hrant Dink'i andık!

16 Ocak günü katledilişinin 4. yıldönümünde yaptığımız bir eylemle Hrant Dink'i andık.

Yıldırımlar Düğün Salonu önünde toplanarak buradan "Türk, Kürt Ermeni yaşasın halkların kardeşliği", "Hepimiz Hrant'ız Hepimiz Ermeni'yiz" sloganlarını haykırarak Demokrasi Caddesi'ne kadar yürüdük. Burada yapılan saygı duruşundan sonra okuduğumuz basın metniyle Hrant Dink'in katledilmesini protesto ettik. **Partizan, DHF, BDP, EMEP ve AKA-DER** olarak örgütlediğimiz eyleme **ESP ve SDP** de destek verdi. (Sargazi Partizan)

"Biz seni ölmek için vurduk, sen hala yaşıyorsun!"

H. Merkezi: Sedat Karadağ, 10 Aralık günü askerlerin her daim pusuda beklediği Van-Yüksekova asfaltında vuruldu. Karadağ, asker tarafından tartaklanarak otobüsten indirilmişti. Önce askerlerin silahını alarak kendini vurduğu iddia edildi... Oysa bu, gerçek dışı bir iddiydi.

Bu, bir infaz denemesiydi!

T. Kürdistanı'nda demokrasi masalları okunmaz. 5 yaşındaki Kürt çocuğunu zafer işaretleri

yapan partizanlarından tutarak gözaltına almak isteyen şoven zihniyet, burada elini tetiğe koyar ve çeker!

Ağır yaralanan Karadağ, olayın ardından Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Araştırma ve Eğitim Hastanesi'ne kaldı-

rılmıştı. Kısa bir süre sonra, hala yoğun bakımda olan Karadağ için tutuklama kararı çıkarıldı. Bu karar devletin adaletsiz hukuk sistemine dahi aykırıydı. Gözünden ciddi şekilde yara alan Karadağ, tutuklanmasının ardından "tedavi edilmesi için" Ankara'ya gönderildi.

Burada tedavi için çok geç kalındığı öğrenildi ve Karadağ bir gözünü kaybetti. Peki devlet pişman mı oldu? Elbette hayır! Gözünü kaybeden ve hala ciddi derecede yaralı

olan Karadağ'ı **Sincan F Tipi Hapishane'**ye gönderdi.

Bu, "Biz seni vurduk. Biz seni öldürmek, seninle birlikte Kürt halkına korku mesajı vermek istedik. Ama sen ölmedin. O zaman yaşamının cezasını çek" demek!

Aradan bir gün geçti. Karadağ, yaralı haliyle Van Hapishanesi'ne götürüldü bu kez. İşkence bitmemişti. Karadağ, açlık grevine girerek direnişe başladı. Onunla birlikte tutuklanan diğer tutsaklar da destek amacıyla açlık grevine başladılar.

Karadağ'a yapılanlar, Kürt halkını sokağa döktü. Birçok yerde düzenlenen eylemlerle Karadağ'a işkence edilmesi protesto edildi.

Van'da binlerce insanın katıldığı yürüyüşe kolluk kuvvetleri saldırdı. Binlerce insanın saldırı karşısında geri çekilmeyerek, çatışmaya girdiği Van, adeta savaş alanına döndü. Bağrında barışı saklayan Kürt halkı, bir kez daha barış için, eşit günler için gerekirse savaşa, sokaklarda çatışmaya razı olduğunu gösterdi.

ANADİLDE EĞİTİM İÇİN KALEM KIRDILAR

H. Merkezi: BDP ve DTK'nın başlattığı iki dilli yaşam kampanyası çerçevesinde Silvan Lisesi öğrencileri, anadilde eğitim talebinde bulundu.

Bağlar Mahallesi'nde bulunan Diyarbakır Caddesi üzerinde 6 Ocak 2011 tarihinde biraraya gelen öğrenciler, Kürtçe ve Türkçe "**Dilsiz yaşam olmaz**" pankartı ve erbaneler eşliğinde Silvan Lisesi'ne doğru yürüyüşe geçti. "**Polis değil anadilde eğitim**", "Savaşa değil eğitime bütçe", "**Anadile yaklaşım devrime yaklaşımdır**", "Ciwan hêzên parastina zimanin", "**Anadil hakkımız söke söke alırız**" vb. dövizleri açan öğrenciler, yürüyüş boyunca "**Zımanê kurdi**" şarkısını söyledi.

Kürtçe ve Türkçe hazırlanan basın açıklamasını okuyan öğrenciler, Kürt gençleri olarak anadillerinden farklı bir dilde eğitime zorlanarak kimliklerinin yok edilmeye çalışıldığını ve daha ilkokuldan itibaren Kürtçe'nin yok sayılarak Türkçe alfabenin zorla öğretildiğini söylediler. Öğrenciler adına konuşan **Gülistan Güneş ve Veysi Bayram**, "Andımızda kendimizi, dilimizi, kültürümüzü yok saymamız ve Türkleşmemiz dayatılıyor. Biz bu asimilasyoncu politikaları protesto ediyoruz. Anadilimizin de eğitim dili haline getirilmesini istiyoruz" dediler. Açıklamanın ardından yüzlerce öğrenci, anadilde eğitim talebiyle kalemlerini kırdı.

Dersim'de Özel Harekât Timleri boş durmuyor!

H. Merkezi: Duyarlılığı ile bilinen ve toplumsal gelişmeler karşısında sesini sokakta söyleyen Dersim'de polis sokak çatışması tatbikatı gerçekleştirildi. 14 Ocak günü basına yansıyan haberlere göre Emniyet Müdürlüğü Özel Harekât Şube Müdürlüğü tarafından gerçek mermilerin kullanıldığı, sokak çatışması ve silahlı atış teknikleri tatbikatı gerçekleştirildi.

2007 yılında şehit düşen bir gerillanın ismi açıklandı

H. Merkezi: HPG Anakargâh Komutanlığı, bugüne kadar hakkında bilgi alınmayan "Haydar Dersim" kod adlı Ferhat Yarkan isimli gerillanın Şırnak'ın Gabar bölgesindeki çıkan çatışmada şehit düştüğünü açıkladı. HPG açıklamasında; 26 Aralık 2007'de Şırnak'a bağlı Gabar-Çiyaye Bızına alanında TC ordusu tarafından gerçekleştirilen operasyon sonucunda gerilla ile düşman askerleri arasında yaşanan çatışma sonucunda Haydar Dersim'in düşmanın imha saldırılarına karşı kahramanca savaşarak şehit düştüğü, aslen Dersimli olan Ferhat Yarkan'ın 1983 Üsküdar-İstanbul doğumlu olduğu ve 1999 yılında gerilla saflarına katıldığı ifade edildi.

Jandarma karakolu yanında ceset bulundu

DİHA: Siirt merkez bağlı Yeni Mahalle Cengiz Topel Caddesi üzerinde bulunan Siirt Jandarma Karakolu bitişiğindeki inşaat halindeki bir apartmanın asansör boşluğunda bir kişiye ait ceset bulundu. Cesedin Siirt'in Eruh İlçesi'ne bağlı Bağgöze nüfusuna kayıtlı 23 yaşındaki Sabri Beştaş adlı gence ait olduğu öğrenildi.

Dersim halkı barajlara geçit vermeyecek!

Dersim coğrafyası yapılan barajlarla insansızlaştırılmak ve adeta suda boğulmak isteniyor. Osmanlı'dan günümüze egemenler tarafından direnişi ve isyancı, asi duruşu gerekçesiyle bir çiban olarak görülen Dersim'in yok edilmesi politikası sistematik olarak sürdürülüyor.

Dersim'i '38'de olduğu gibi kitlesel katliamlarla, sürgün ve asimilasyon politikaları ile yok edemeyen egemenler, bir bütün olarak onu sular altında bırakmayı hedefliyor. Bu kapsamda 20 adet baraj projesi hazırlayan devlet, bunları adım adım yaşama geçirmenin hesaplarını yapıyor. **Bilimsel araştırmaların da gösterdiği gibi yapılan barajların ülke enerjisine katkısı, oluşacak tahribatın yanına, deve de kulaktır.** Buna rağmen barajlarda ısrar ediliyor. Faaliyete geçen barajların yarattığı tablo aslında ne yapılmak istendiğini de net olarak gösteriyor. Köyler barajlarla sular altında kalmakta, çok geniş bir alan kullanılamaz hale gelmekte, birçok ilçenin haberleşmesi kesilmekte ve bir bütün olarak bölgenin iklimi ve bitki örtüsü değişmektedir.

Çok açık ki devlet Dersim'i yaşanamayacak bir yer haline getirmeyi amaçlamaktadır. Son olarak faaliyete geçirilen **Uzunçayır Barajı**'yla birlikte tablonun vahameti de bir kez daha görülmüştür. Dersim halkının inanç yerleri, ziyaretleri hatta şehir merkezindeki kafeteryaların bir kısmı bile sular altında kalmıştır. Gürül gürül akan Munzur'a adeta kelepçe vurulmuştur.

Şehir merkezinin hemen yanı başına yapılması hedeflenen bir diğer baraj projesi

daha bulunmaktadır. Bu baraj projesi de yaşama geçirildiğinde Dersim şehir merkezi küçük bir ada gibi suların ortasında kalacaktır. Devletin istediği tam da budur; coğrafyayı insanların arındırmak, her şeye rağmen kalanları da her gün bir yenisini yaptıkları karakollarla kuşatma altına almak. Dersim böylece baraj göllerinden oluşan bir askeri kışla haline getirilmek istenmektedir.

Ne var ki devletin atalarından devraldığı tüm sistematik politikalara karşın Dersim halkı coğrafyasına, devrimci değerlerine sahip çıkmasını bilmiş ve bugünlere taşımıştır. Bölge halkı barajlara karşı gösterdiği yığmsal tepkiyle öfkesini sokağa dökmüştür. Dersim'i yok etmek isteyenlere karşı on binlerce Dersimli gösterdikleri tepkiyle buna izin vermeyeceklerini haykırmıştır.

"Baraj yapma boşuna, yıkacağız başına!"

Munzur'un coşkusu, Dersim halkının öfkesiyle buluştu, binler sel olup Pülümür Barajı'nın yapılacağı **Gole Çetu**'ya aktı... Dersim'de yapılması planlanan baraj ve hidroelektrik santral projesini protesto etmek amacıyla, **Moğoltay Mahallesi Yer Altı Çarşısı** üzerinde toplanan kitle, buradan **Gole Çetu**'ya kadar 7 km yol yürüdü. Burada kitleyi baraj yapımıyla sular altında kalacak olan **İnönü Mahallesi** halkı karşıladı.

"Dersim'de baraj istemiyoruz", "Baraj yapma boşuna yıkacağız başına", "Munzur özgür olacak", "Saran holding Dersim'den defol" sloganları eşliğinde miting alanına gildi.

Partizan'ın da içinde yer aldığı Tertip Komitesi adına yapılan açıklamada; "**Devletin Dersim üzerinde yıllardır süren asimilasyon ve tecrit politikaları bugün projelerle sürüyor. Pülümür Vadisi'nde, şehir merkezine 1.500 metre uzaklıkta yapılması planlanan Pülümür Barajı, ekonomik, sosyal ve ulaşım imkanları yönünden ciddi sorunlar ortaya çıkaracaktır. Pülümür ve Nazımiye ilçelerinin il merkeziyle olan bağlantıları barajla ortadan kalkacaktır. Bu durumda projenin amacı bu ilçeleri merkezden koparmaktır**" denildi.

BDP Tunceli Milletvekili **Şerafettin Halis** de söz konusu projenin uygulanması halinde Dersim'in ekolojik dengesinin bozulacağını ifade etti. Baraj ve HES projelerinin yapılmasına izin vermeyeceklerini söyleyen Halis, "Mesaj açık ve nettir. Yaşamımıza da mal olsa biz bu barajları yaptırmayacağız" dedi. Belediye Başkanı **Edibe Şahin** de "**10 Ocak'ta yapılacak ÇED raporuna karşı halkımız bugün alanda alternatif CED raporu yazdı**" şeklinde konuştu.

(Dersim Partizan)

Kürt tutsak idam edildi

H. Merkezi: İran televizyonu, 6 yıl önce bir sınır muhafızını öldürdüğü öne sürülen ve "PJAK üyesi" olduğu iddia edilen bir Kürt tutsağın **15 Ocak** günü idam edildiğini duyurdu. Kimliği açıklanmayan tutsağın, **Hüseyin Xizri** olduğu ailesinin çabaları sonucu ortaya çıktı. Xizri, en son **5 Ocak**'ta kardeşi ile görüşmüş, ardından Xizri'den bir daha haber alınmamıştı. Ailesi ve insan hakları savunucuları günlerdir Xizri'nin akıbeti öğrenilmeye çalışıyor.

Xizri 2008 yılında Kirmanşah'ta tutuklanmış ve İran istihbaratı merkezlerinde gördüğü ağır işkencelerden sonra 5 dakikalık bir duruşma sonucu idam cezasına çarptırılmıştı. PJAK üyesi olmakla suçlanan Xizri'ye verilen idam cezası Ağustos 2009'da bir üst mahkeme tarafından onaylanmıştı.

Xizri, yazdığı son mektubunda yaşadığı işkenceleri detaylı olarak anlatmıştı. Kirmanşah'da tutulduğu sırada 49 gün boyunca süren sorgusunda fiziki ve psikolojik işkence gördüğünü anlatan Xizri'nin bu işkenceler sonucunda görme duyusu da önemli oranda zayıflamıştı.

İran'da son 3 yıl içinde idam edilen Kürt tutsakların sayısı **8'e** yükseldi. **17 tutsak** ise idam tehdidi altında.

BDP, İran'daki idamları protesto etti

Ankara: Barış ve Demokrasi Partisi Ankara il örgütü İran'daki idam cezalarını protesto etmek amacıyla topladığı imzaları İran Büyükelçiliği'ne iletmek için büyükelçilik binası önünde toplandı. Polis BDP üyelerini bina önüne yaklaştırmazken büyükelçilik görevlileri ise imzaları kabul etmeyeceklerini bildirdiler. Bunun üzerine BDP'liler basın açıklamasını burada gerçekleştirdi.

BDP İl Başkanı **Şengül Çelik**, İran'da Kürtlerin, muhaliflerin işkenceden geçirilerek idam edildiklerini belirterek, "**Baskıcı, gerici faşist yönetime karşı mücadele eden Kürtler, İran'da insanlık düşmanı yöneticilerin boy hedefi haline gelmiştir**" şeklinde konuştu. Toplanan imzaların kabul edilmemesine tepki gösteren BDP'liler "toplanan imzaları daha da çoğaltarak posta yoluyla yollayacaklarını" belirttiler.

Kürt siyasetçilerin yargılandığı KCK davasında devletin Kürt diline yaklaşımı yine bildiğiniz gibi. 104'ü tutuklu 48'i tutuksuz 152 Kürt siyasetçinin Diyarbakır 6. Ağır Ceza Mahkemesi'nde yargılandığı davanın 15. duruşması 13 Ocak günü yapıldı.

Kimlik tespitleri ile başlayan duruşmada mahkeme başkanının kimlik yoklamasına Kürt siyasetçiler "Livirim" (Buradayım), "Amade me" (Hazırım) şeklinde Kürtçe cevap verdi. Mahkeme heyeti ise Kürtçe yanıtları tutanaklara "Kürtçe olduğu düşünülen bir dil ile konuşulduğu" şeklinde geçti. Savunmalara geçilmeden önce mahkeme başkanı "Daha önce Kürtçe savunma talepleri oldu. Biz de yasalar çerçevesinde kararlarımızı verdik. Türkçe savunma yapmak isteyen varsa savunması alınıp tutanaklara geçirilecek" diyerek ihtarda bulundu. Ardından söz alan siyasetçiler Kürtçe konuşunca mikrofon ellerinden alındı. Sanık avukatlarından İbrahim Tali Uysal'ın "Siz ne kadar inkâr ederseniz edin milyonlarca insan Kürtçe konuşuyor" şeklinde tepki gösterdi.

İlk günü Kürtçe savunmalarla geçen davanın 14 Ocak günü görülen 16. duruşmasında daha çok sanık avukatları savunma yaptı. Davanın avukatlarından İHD eski Genel Başkanı Yusuf Alataş ilk gün yaptığı savunmada tüm tutukluların çeşitli kurumlarda faaliyet yürüttüğünü ve büyük birçoğunun BDP'de demokratik siyaset içinde olduğunu dile getirerek yaşananların bir tradeji olduğunu söyledi.

Avukat Şiyar Rışvanoğlu ise konuşmasına İngilizce başladı. Rışvanoğlu konuştuğu dilin herkese tarafından bilindiğini ancak Kürt halkının diline yabancılaştırılmak istendiğini dile getirdi.

Avukat Meral Danış Bektaş da yapılan operasyondan sonra devletin kendini haklı çıkarmak için hazırladığı CD'leri AB ülkelerindeki çeşitli kurum ve kuruluşlara gönderdiğini dile getirerek davanın çok önemli olduğunu söyledi. Mah-

KCK davasında devletin

Kürtçe'yle imtihanı!

keme heyeti ise avukatların tahliye talebine bu aşamada yer olmadığına karar vererek duruşmayı 18 Ocak Salı gününe erteledi.

Duruşmaya UHAB (Uluslararası Halkın Avukatları Birliği) adına katılan avukatlar da 2 gün boyunca duruşmayı takip ederek hukuka aykırı dinleme, izleme ve gizli tanıklarla ilgili hazırladıkları çalışmayı sundular.

Yok edemiyorsan inkar et!

Kürt halkının büyük ilgi gösterdiği ve ülke gündemi içinde de kendine hacimli bir yer bulan davanın gösterdiklerini bir kez daha yorumlamak gerekmektedir. Mahkemenin Kürt diline yaklaşımında esasa ilişkin herhangi bir değişiklik söz konusu değildir.

Milyonlarca insanın Kürtçe konuştuğunu kendi ağzından söyleyen mahkemenin Kürtçe'ye bu tutumu ne anlama gelmektedir? Bu, davanın tamamen siyasi bir dava olduğuna işaret eder. Devletin bu davayı Kürt ulusuna yönelik yaklaşımının bir aynası olarak gördüğünü göstermektedir. Yaşananlar devletin Kürt ulusuna yönelik inkârcı yaklaşımını koruduğunu söylemektedir bize. Daha doğrusu devlet böyle konuşmaktadır. Bu tutum "Ülkeye komünizm gelecekse onu da biz getiririz" zihniyetinin bir ürünüdür. Kürtleri ve Kürtçe'yi inkâr eden devlet, bugün kendi Kürdünü ve kendi Kürtçesini yarat-

mak istemektedir. TRT Şeş bunun için vardır. "Yok edemiyorsan inkar et" ya da "sisteme entegre et" anlayışı yaşama geçmektedir.

Devlet, özellikle açılım maskaralığı döneminde sarf ettiği enerjiyi adeta bir değirmen gibi aynı yerde dönmek ve Kürtleri de değirmen taşlarında un ufak etmek için kullanmıştır. Devletin Kürt ulusal sorununa yaklaşımında değişen hiçbir şey yoktur. KCK davası bunun somut bir kanıtıdır. Davanın hukuki sınırlarını devletin kırmızı çizgileri oluşturmaktadır. Bunun ötesine geçilmesine asla izin vermemektedir.

Kürt ulusal sorunu mevzu bahis ise düzen partileri aynı forma ile sahaya çıkmaktadır. KCK davası bu gerçeğin altını bir kez daha çizmiştir. "Açılım da açılım" diye tutturan AKP de, "Kürtlerle barışacağız" sahtekârlığı yapan CHP de, KCK davasında aynı çizgide saf tutmuştur. Onlar için Kürdün makbulü; düzene itaat edenidir. Kendi dilinde konuşsa bile muktadirlerin ağzıyla konuşandır. En azından düşleri böyledir.

Kürt halkı tutsaklarına sahip çıktı

Amed'de 13 Ocak günü DTK tarafından "Dilimizi inkâr eden-

leri yargılayalım, Demokratik Özerkliği kuralım" sloganı ile İstasyon Meydanı'nda düzenlenen mitinge katılan 30 bini aşkın insan devletin Kürt diline yönelik tutumunu protesto etti. Kürt siyasetçilerin serbest bırakılmasını istedi. Mitinge saatler kala alanı dolduran kitle "An xweseri an xweseri (Ya özerklik ya özerklik)" ve "Yargılanan Kürt siyasetçileri değil, Kürt halkıdır", "Mahkemeye dil çıkarıyoruz" yazılı pankartlar açarak sık sık "Beji serok Apo", "Erdoğan, ker Doğan tube kurban Öcalan" sloganlarını haykırdı.

Kadın ve gençlerin ulusal kıyafetleri ile katıldığı miting sonrası kitle polisin yığınağına rağmen Kürt siyasetçilerin yargılandığı Adliye binasına doğru yürüyüşe geçti. Oldukça coşkulu geçen yürüyüşte kitlenin adliye binasına ulaşmasından sonra çevik kuvvet gaz bombaları ile saldırdı. Kitlenin taş, sopa ve molotof kokteyli ile yanıt vermesi ile çatışma kısa sürede büyüdü. Polisin önüne çıkan herkese su sıkması ve her yere gaz bombası atması çatışmaların daha da büyümesine neden oldu. Bu tutum üzerine çevrede çatışmaları izleyenler de polise taş atmaya başladı. Yaklaşık bir saat süren çatışmaların ardından polis geri çekilmek zorunda kaldı.

Polis saldırısı 14 Ocak günü yapılan bir eylemle de protesto edildi. Öte yandan T. Kürdistanı'nın birçok yerinde Kürt siyasetçilerin serbest bırakılması ile eylemler gerçekleştirildi. Hakkârî'nin Şemdinli ilçesinde esnaf kepenk kapattı. Adana'da ise BDP üyeleri ağızlarına siyah bant takarak yürüdü.

HPG'lilere işkenceli operasyon

H. Merkezi:

Mardin'in Dargeçit İlçesi kırsalında 27 Aralık 2010 tarihinde TSK tarafından düzenlenen operasyon sonrası yaşanan çatışmada 2 HPG gerillası şehit düştü. Mustafa Cengiz (Delil Garisi) ve Mahmut Kılıçaslan (Fırat Palu) adlı gerillalar binlerce kişinin katılımıyla ölüm-süzlüğü uğurlandı.

Mustafa Cengiz'in ailesi 4 Ocak 2011 tarihinde Dargeçit Devlet Hastanesi Morgu'ndan cenazelerini alarak Siirt'e doğru yola çıktı. Yüzlerce araçlık kon-

voyla karşılanan Mustafa Cengiz Bilal Habeş Camisi'ne götürüldü. Dini törenin ardından "Şehid na mirin", "Ey şehid te riya meye", "İntikam", "HPG cepheye, misillemeye" sloganlarıyla binlerce kişi Zewye Mezarlığı'na yürüdü. Yağan yağmura rağmen sloganlara bir an bile ara vermeyen öfkeli kitle, defin işlemiyle birlikte demokrasi ve özgürlük mücadelesinde şehit düşenler için saygı duru-

şunda bulundu. Siirt Belediye Başkanı Selim Sadak bir açıklama yaparak Kürt gençlerinin kimlikleri, kültürleri ve özgür yaşamı yaratmak için bu topraklarda şehit düşmeye devam ettiklerini söyledi.

Polisin yoğun yığınak yaptığı cenaze töreni sloganlarla sona erdi.

Mahmut Kılıçaslan'ın ailesi de 5 Ocak'ta Dargeçit'e giderek evlatlarını teşhis etti. Hastane önünde yaklaşık 2 bin kişi "PKK halktır, halk burada", "İntikam" vb. sloganlar atarak cenazeyi bekledi. Cenazenin çıkarılmasıyla birlikte hastane önüne akın eden kitleye polis ve askerler gaz bombaları ile saldırıya geçti. Saldırıya karşı cevap veren kitleye polis arasında uzun süre çatışma yaşandı. Kılıçaslan ailesi tüm engellemelere rağmen çatışma içerisinden çıkarak cenazelerini Diyarbakır'a götürdü.

Diyarbakır'da Yeniköy Mezarlığı'nda yüzlerce kişi tarafından karşılanan Kılıçaslan'ın cenazesi yıkama odasına alın-

dığında karın ve baldır kısmının tahrip edilmiş, her iki elinin de bilek kısmından kesilmiş olduğunun haberini alan kitle, öfkelerini sloganlarla dile getirdi.

Cenaze ertesi gün Elazığ'ın Palu İlçesi'ne bağlı Gökdere (Avdirek) Köyü Kırklar Camisi'nden köyüne uğurlandı. Yoğun kar yağışının yolları kapattığı köyünde Mahmut Kılıçaslan sarı-kırmızı-yeşil flamalar eşliğinde alkış ve zılgıtlarla karşılandı. Köy mezarlığına götürülen Kılıçaslan burada defnedildi.

Baba İhsan Kılıçaslan defin işlemlerinin ardından bir açıklama yaparak uzun süredir tek taraflı ilan edilen ateşkese rağmen, devletin operasyonda ısrar ettiğini ve operasyonda kaybedilenlerin acısını sadece anaların yüreğinde hissettiğini söyledi. Yapılan kısa konuşmaların ardından kitle kurulan taziye evine doğru yola çıkarken, baba Kılıçaslan da oğlunun mezarına su dökerek "Şahadetin başım gözüm üstüne yavrum" diyerek vedalaştı.

Göğün yarısı

Kadın, istihdam ve örgütlenme 3

Özgür Gelecek'in İşçi-köylü'nün kaldığı yerden yoluna devam etmesiyle birlikte yeni safya düzenlemesinde kadın sorununa ayrılan sayfaların da hem yeri değişmiş hem de hacmi artmış oldu. Özellikle sayfa artışının özel bir tercih olduğu açıktır ve gazetemizin bu tutumu Yeni Demokrat Kadın örgütlenmesi açısından çok değerlidir.

İşçi-köylü yoluna Özgür Gelecek olarak devam etse de, bizim son iki sayıdır üzerinde durduğumuz konu henüz tükenmedi. Bu konuda elbette daha çokça yazacak ve tartışacağız. Bu nedenle (üç sayıdır sürse de) bunu sadece konuya bir giriş olarak değerlendiriyoruz. Nitekim geçen sayımızda yazımızı emekçi kadınların örgütü olan sendikalarda yaşananlara değinip bu konunun daha çok tartışma kaldıracağını belirterek noktalamıştık.

Kadın işçi ve emekçilerin öz örgütlülükleri olan sendikalarda örgütlenmesinin önündeki onlarca nedeni kadına biçilen toplumsal cinsiyet rolü ile açıklayabiliriz. Bu yanlış bir açıklama değildir, ancak yeterli de değildir.

"Doğrudur, kadın üye/yönetici sayımız az ama kadınlar da kendini sorgulamalı" gibi sığ ve dar bakış açılarının sendikalardaki haki-miyeti, bu yetmezliğin ne kadar da vahim sonuçlara yol açacağını göstermektedir. Zira kadınlar söz konusu olduğunda **rahatlık** ve **pervasızlıktır** hep yaşanan. Ya da hemen egemenliğin bilincinde olan erkek bakış açısıyla gerici bir cephe oluşturup vahim durumunu savunma durumudur. Ve ne yazık ki acı olduğu kadar da komiktir!

Bu cepheleşmenin en çarpıcı örneklerinden biridir KESK'te yaşanan taciz olayı. (Dikkat edin, taciz tırnak içinde değildir ve "iddiası" gibi muğlak bir kavram da eklenmemiştir sonuna!) Bunun ilk örnek olmadığını **Sine-Sen** örneği ile biliyoruz ama çok daha ötelere gidince yaşadığına da eminiz bugüne kadar. Yani mesele sadece sendikal çürümüşlükle açıklanamayacak kadar derinde ve uzun bir tarihe sahiptir gerçekte.

Taciz ortaya çıktığından itibaren yurttan sesler korosunu andırarak sesler yükseldi çeşitli kesimlerden. Tek ses ve tek yürek olmuşlardı! KESK'e yönelik komplo iddialarından, tacize uğrayan kadının kişiliğinin tartışılmasına kadar bir dizi ses tırmaladı kulaklarımızı. Çoğu kesimin katıldığı bu koroda ne güfteler vardı akla hayale sığmaz diyeceğiz ama dedik ya mesele kadınsa herkes bilirkişi ve alabildiğine pervasızdır...

Oysa hepsinin anlamamakta ısrar ettiği bir gerçeklik vardı ortada. Bu konfederasyona bağlı sendikalara üye olanlar hayatlarında hiç tüzüğü okumamışlar mıydı? Üye olmak aynı zamanda tüzüğün de kabulü anlamına gelmiyor muydu? Peki tüzükteki "taciz ve benzeri olaylarda kadının beyanı esas alınır" maddesi ne diye konmuştu acaba oraya? Maddenin başında bazı kadınlar ve bazı erkekler için mi yazıyordu onlar okuduklarında ve üye olduklarında? Yok artık! O zaman "kadınların da gönlü" olsun diye düşünülmüştü herhalde. **Ama kadınların "gönlü olmadı"**, çünkü gün geldi uygulanması gerektiği ve direnişle karşılaşıldı. "Yasaklar ihlal edilmek için vardır" esprisinde olduğu gibi bu madde de paçavraya dönüştürülmek istendi. Niye mi?

Çünkü söz konusu şahıs, koskoca konfederasyonun genel sekreteriydi. Saygındı! Niye böyle bir şey yapsındı? Çünkü sendikal rekabet mücadele çizgisinde değil ayak oyunları üzerinden yürüyordu ve bu olayla birlikte taraflardan biri 1-0 öne geçmişti. Bu bir tesadüf müydü? Niye bu olay 8-9 ay sonra duyuluyordu?

Tüm soruların özünde kadını ispata "davet eden" yaklaşım vardı. Çünkü "adam" taciz etmediğini nasıl kanıtlayabilirdi ki?! Doğru kanıtlanması zor! Peki iyi hoş da, kadın nasıl kanıtlayacaktı tacize uğradığını? İki taraf da ispatlayamadığına göre olay kapanıp gitsin miydi? Kapanıp gittiğinde bu kimin lehine olacaktı? "**Adam'ın olası mağduriyetine bu kadar hassas olanlar acaba kadının mutlak mağduriyeti karşısında neden kör-sağır-dilsiz?**"

İşte tüm bu sorulara verilen (ya da verilemeyen) yanıtlar, en adil ve haklı çözümün kadının beyanını esas kabul etmek olduğunu gösteriyor. Tabi eğer adalet ve hakkaniyet kaygımız varsa?

Peki kadının beyanını esas aldığınızda yanılma payınız yok mudur? Bunun anlamı kadın her zaman doğruyu söyler midir? Elbette değildir. Ancak kadınların yaşadıkları taciz **artı** bunu söyleyebilme **artı** ispatlayabilme oranı düşünülüp, tacizci erkeğin bir kadın taciz ettiğini itiraf etme oranı ile karşılaştırıldığında çıkan sonuç çığlık çığlığa bir şey söylüyor. Duyma yetisini kaybetmeyenlere...

Sonuç olarak bu konuyu şimdilik burada noktuyoruz. Ama başta da söylediğimiz gibi daha çok konuşup tartışacağız. Emek örgütü olan sendikalarda cinsiyetçi, ayrımcı tutum ve tavırlara son vermek, kadın işçi ve emekçileri buralarda örgütlemek gibi bir niyetimiz varsa buna ihtiyacımız da var.

Sone... Lütfiye... Fatma... G.A... Zelal... Hacer...

11 Aralık 2010

İstanbul'da yaşayan Süryani **Sone Öymen**, ağabeyi tarafından başka dine mensup biriyle ailesinin rızası olmadan evlendiği gerekçesiyle, eşiyle birlikte kurşunlanarak öldürüldü.

19 Aralık 2010

Viranşehir'de yaşayan **Lütfiye Bakachan** isimli genç kadın, babası tarafından, sevdiği kişiyle kaçarak evlendiği gerekçesiyle başına tabancayla ateş edilerek öldürüldü. Lütfiye katledildiğinde 6 aylık hamileydi.

23 Aralık 2010

Harran'da yaşayan 18 yaşındaki **Fatma Tanır**, 15 yaşındaki amcasının oğlu tarafından "yanlışlıkla" tüfekle vurularak öldürüldü. Katilin yaşının küçük olması ve Fatma'nın "**ailesinden gizli bir ilişki yaşamış olma ihtimali**" üzerine, ailesi "töre cinayeti" şüphesiyle gözaltına alındı. (Ve tabii daha sonra hepsi serbest bırakıldı.)

29 Aralık 2010

Antep'te yaşayan **G.A.**, eşi tarafından "kendisini aldattığı gerekçesiyle" Urfa'daki ailesinin yanına gönderildi. Ailesi ile yaşamaya başlayan G.A, kısa bir süre sonra ağabeyi tarafından götürüldüğü dere kenarında kurşunlandı. G.A'yı öldürdü zanneden katil, onu orada bırakıp kaçtı. G.A, ağır yaralı bulunarak, hastaneye kaldırıldı.

1 Ocak 2011

İğdır'da yaşayan 16 yaşındaki **Zelal Şen**, "töre" için erkek kardeşi tarafından 21 yerinden bıçaklanarak öldürüldü. Zelal, sevdiği kişiyle kaçmış, ancak sevdiği kişi Zelal'in babasının istediği 20 bin lira parayı duyunca, küçük Zelal'in büyük ve masum sevgisine ihanet etti. Sevdiği kişi tarafından jandarmaya teslim edilen Zelal, buradan katili olacak ailesine teslim edildi.

11 Ocak 2011

Yozgat'ta yaşayan **Hacer A.** isimli genç kadın, kaldığı evde 3 aylık bebeği ile boğularak öldürülmüş halde bulundu. Genç kadının yaklaşık 2 yıl önce Urfa'da yaşayan ailesin-

den kaçarak evlendiği ve cinayetin "töre" için işlendiği belirtiliyor.

"**Töre cinayeti**", "*toplumda kendilerine biçilmiş rollerin veya kişiye, topluma, yöreye ve zamana göre değişen ahlaki normların dışına çıktığı var sayılan kız çocuklarına ve kadınlara yöneltilen şiddet türü*" olarak adlandırılıyor. Bu "normal" cümle düzeyinde aktarılan tanım, binlerce kadının cesedi üzerinden yükseliyor. Erkek egemen sistemin, feodalizmin "ahlaki normları", kadın için zulüm ve ölüm anlamını taşıyor. Yalnızca son 1 ayda 6 kadın, "töre" adı altında açıktan öldürüldü.

Bir kadın doğar, itaat etmeyi öğrenir ilk... **Her şeye "evet" demeyi öğrenir Kürtçe, Türkçe, Arapça...** Büyür, itaat etmeyi öğrenir yine... Her şeye "evet" demeyi öğrenir, küçük kız çocuğu, genç kadın olduğunda... Ve bir süre sonra itaat etmeyi öğretir hale gelir! İtaat etmemek, boyun eğmemek ölümdür. Keza yukarıda isimleri yazılı olan katledilen kadınlar için de ortak nokta budur.

"Töre" adı altında işlenen kadın cinayetlerinin sistematik bir işleyişi vardır. Ağabeyi tarafından kurşunlanan **Sone**'de de, başından tek kurşunla vurulan **Lütfiye**'de de, 15 yaşındaki amcasının oğlu tarafından tüfekle vurulan **Fatma**'da da, erkek kardeşi tarafından 21 yerinden bıçaklanarak öldürülen **Zelal**'de de, 3 aylık bebeğiyle birlikte boğularak katledilen **Hacer**'de de bu sistemli işleyiş mevcuttur. Kadınlar açısından kanlı olan bu sistemde, kadın katilleri çoğu kez toplum tarafından birer katil değil, "namusunu temizleyen biri" olarak değerlendirilir. "Bir kader kurbanı", "şerefini kurtaran bir kahraman" rolünde topluma dönerler.

Kadınları korumasız bırakan devlet, bu sistemli işleyişin çarkına yağ sürüyor, kadınların "töre" ile cezalandırılmasını, öldürülmelerini adeta meşrulaştırıp körükliyor. Hatta çoğu zaman taraf-sız da kalmıyor, Zelal örneğinde yaşandığı gibi elleriyle katillerine teslim ederek cinayete ortak oluyor. Cinayetin ardından ise katilleri adeta koruyup, kolluyor.

"ZELAL'I KORUMAYAN DEVLET DE SUÇLUDUR!"

Erkek kardeşi tarafından 25 yerinden bıçaklanarak öldürülen **Zelal Şen**'in katledilmesi İğdır'da kadınlar tarafından protesto edildi. 8 Ocak günü, cinayetin işlendiği Aşağı Erhacı Köyü'nde toplanan BDP'li kadınlar "Töre cinayetine son" yazılı pankartları ile Zelal'in mezarına yürüdüler.

"**Devlet korumadı, teslim etti, katledildi**" diyerek, ellerindeki karanfilleri Zelal'in mezarına bırakan BDP'li kadınlar adına açıklamayı Belediye Meclis üyesi **Çiğdem Yılmaz** yaptı. Yılmaz, "Devlet kadınları koruması gerektiği yerde şiddete maruz kaldıkları erkeklere teslim etmektedir. Aşağı Erhacı köyünde 17 yaşındaki Zelal Şen sevdiği biriyle kaçmış, ailelerin erkekleri tarafından pazarlık konusu yapılmış, anlaşma olmayınca da erkek kardeşi tarafından defalarca bıçaklanarak öldürülmüştür" dedi.

SKM ilk kongresini gerçekleştiriyor

İstanbul - Sosyalist Kadın Meclisleri, **14 Ocak** günü yaptıkları basın toplantısıyla 20 Şubat'ta Ankara'da ilk kongrelerini gerçekleştireceğini duyurdu. "**Örgütlenme ve öz-gürleşme**" şiarıyla düzenlenecek olan

kongre için çağrı yapan SKM Sözcüsü **Birsen Kaya**, özgürlüğün tüm kadınların hayali olduğunu ve bu özgürlüğü örgütlenerek kazanacaklarını belirtti.

Talep, güç ve isyanlarını birleştirmek için kongre düzenlediklerini söyleyen Kaya, "Tüm ezilen kadınları Ankara İMO Kültür ve Kongre Merkezi'ne 20 Şubat günü yapacağımız kongremize bekliyoruz" dedi.

Ortadoğu'dan Venezüella'ya sesimizi birlikte duyuralım!

Gazetemizin geçen sayısında, 4-8 Mart 2011 tarihleri arasında Venezüella Caracas'ta düzenlenecek olan **Dünya Kadın Buluşması**'na hazırlık kapsamında Kerükük'te gerçekleşen **Ortadoğu Hazırlık Konferansı** ile ilgili bir yazı paylaşmıştık. 24-26 Aralık 2010 tarihleri arasında yapılan konferansın örgütlenme sürecine, Türkiye'den, **Demokratik Kadın Hareketi**, **Demokratik Özgür Kadın Hareketi**, **Emek**

Partili Kadınlar, **ESP/ Sosyalist Kadın Meclisleri**, **İmece Kadın Dayanışma Derneği** ve **Yeni Demokrat Kadın** olarak katılmıştık.

"Venezüella Dünya Kadın Buluşması için Ortadoğu Hazırlık Kadın Konferansı"na katılan kadın kurumları olarak, konferansın ardından birlikteliğimizi sürdürerek, ortak toplantılar almaya devam ediyoruz.

Ortadoğu Konferansı'ndan edindiğimiz deneyim, paylaşım ve sorumlulukla Venezüella Dünya Kadın Buluşması'na hazırlık çalışmaları yürütmeye başlıyoruz.

Bunun ilk adımı olarak Ortadoğu Kadın Konferansı deneyimlerimizi ve bu konferansın sonuç bildirgesini kadın kurumları ve basın ile paylaşmak için **12 Ocak Çarşamba** günü, İstanbul TMMOB Makine Mühendisleri Odası'nda bir basın toplantısı düzenledik.

Katılımcı kadınların konferansta çektikleri resimleri de paylaştığımız basın toplantısında açıklamayı YDK'dan **Rahime Karvar** okudu. Karvar, "Kürtçe, Türkçe, Sorance ve Arapça konuşulan çok dilli ve çok kültürlü Ortadoğu toplantısından önemli sorumlulukları sırtlanarak döndük. Türkiyeli kadın örgütleri olarak Ortadoğu birleşik kadın mücadelesini büyütme ve kalıcı kılma görevi olarak görüyoruz" dedi.

Venezüella Dünya Kadın Buluşması'nda tüm kesimlerden Türkiyeli emekçi kadınların seslerini duyurmak amacıyla önümüzdeki günlerde bir atölye çalışması yapmayı planladıklarını belirten Karvar, kadın kurumlarına ve tüm emekçi kadınlara bu süreci beraber örgütleme çağrısında bulundu.

Sonuç bildirgesinin de okunmasının ardından SKM'den **Birsen Kaya** Venezüella Kadın Buluşması'nın örgütlenme süreci hakkında bilgi verdi.

(İstanbul YDK)

Her olayın bir de kadın yüzü vardır

Doğa kirleniyor, kirletiyor, satılıyor, katlediliyor. Doğa öfkeleniyor, verimini kaybediyor, ölüyor. Bu durum karşısında artan çevre dirençlerinde en ön saflarda kadınlar yer alıyor. Kadınlar kendi "kaderleri" ile benzerleştirdikleri doğanın "kaderini" değiştirmek için çevre mücadelesinin önemli olduğunu düşünüyor ve bu yüzden de deneyim paylaşımı için bir araya geliyorlar.

9 Ocak günü İstanbul Karaköy'de "**Su ve Kadın**" başlığı ile düzenlenen forumda bir araya gelen **Loç, Senoz** ve **Ardanuç** Vadisi'nde derele üzerinde kurulan HESlere karşı direnen kadınlar, acısıyla ve tathısıyla mücadelesini paylaştı.

Ortadoğu Hazırlık Kadın Konferansı'ndan...

24-26 Aralık 2010'da gerçekleştirilen konferansta çeşitli ülkelerden katılan kadın kurumları ülkelerinde kadının konumu üzerine raporlar paylaşmışlardı. İşte onlardan birkaç anekdot:

○ Irak

"Özellikle de ölümün çok kanıksandığı ortamlarda şiddet unsuru özellikle de kadına yönelik olarak daha bariz biçimde ortaya çıkıyor. Irak genelinde kanunun hükmünün geçmediği bir yaşam yürürlükte! Yaşanan tüm savaşlar tüm Iraklıları etkiledi ama en çok da kadın kitleleri üzerinde etkisi oldu. Çünkü kadınlar kendi ailelerinin üyeleri kaybettiler, yanı sıra savaştan bu yana yaşanan ambargo kadınları etkiledi. Savaşlar sonucu ortaya çıkan yoksulluk, işsizlik, zoraki göç vb. en çok kadınları etkiledi. Yasaların zayıf işlemeden dolayı kadınlar ilk başta da bu anlamda bir mağduriyet yaşadılar. Kadına yönelik tehlikelerden biri de silahlı çatışmalarda kadının hedefte olmasıydı. Ya direkt hedefinde yer aldı ya da ailelerinden birilerinin bu çatışmalarda yaşamlarını yitirmeleri şeklinde oldu. Bu da kadınlar arasında korkuyu tetikledi.

Irak'ın temel sorunlarından olan altyapı, sağlık, elektrik, yol gibi köklü sorunlar kadının yüz yüze kaldığı sorunlardan bazılarını oluşturuyor. Öte yandan hükümet aileleri içinde yaşanan yolsuzluklardan kaynaklı yaşanan sorunların faturası da kadına çıkartıldı. Irak anayasasında yer alan 41. maddeye göre erkeğin kadını 'terbiye etme'ye hakkı vardır. 377. madde zina yapan kadın ve erkeğe yönelik cezalarda eşitsizlik var. Eğer bir erkek bir kadınla zina yaparsa ve sonra kadını kendi nikâhına geçirirse erkeğin bir suçu kalmıyor fakat aynı durum kadın için geçerli değil. 409. maddede namus adı altında kadının öldürülmesinden bahsediliyor."

○ Suriye

"Suriye'de egemen zihniyet kadını erkekten eksik olarak görmekte. Kadına biçilen görev ise çocuk doğurmaktır. Kadının miras hakkında, çocuk doğurma, boşanma, çocukların velayeti hukukunda ortaya çıkıyor. Kadının hakları şeriat hukuku bahanesi ile engellenmekte.

Namus adı altında yapılan cinayetlere verilen cezalar çok az. Bir kadın, kocasını kendisine ihanet ettiği için öldürürse 15 yıl, erkek öldürürse 6 ay ceza alıyor. Boşanma hukuku ise şeriat kanunlarına göre gerçekleşmekte. Kadınların okuma oranı da oldukça düşük ancak yüzde 30'u ilkökulu okuyabilmekte. Bu yüzde 30'un yüzde 2'si akademik düzeyde eğitim alabiliyor."

"Özellikle de ölümün çok kanıksandığı ortamlarda şiddet unsuru özellikle de kadına yönelik olarak daha bariz biçimde ortaya çıkıyor."

○ İran

"İran İslami devriminin amacı krallık rejimini aşmaktır. İran devrimine kadınların, öncü düzeydeki katılımları İslami devrimin başarısında belirleyici öneme sahip oldu. Kadınların katılımının amacı demokratik bir geleceğin inşa edilmesiydi. Bugünkü İran'ın gerçekliği, sunduğu şema, bırakın Kürt, Azeri, Arap halklarına demokrasi getirmeyi aksine İslam adı altında halklar üzerindeki baskıyı katmerleştirdi. Bu baskı içinde en çok mağdur olan kadınlar oldu. Oluşturulan hiçbir yasa kadınların lehine olmadı. Erkeğe itaat kuralları garanti altına alınır İran'da. Aksi durumda vahşi yöntemlerle cezalandırılır kadınlar. Cezalandırma yöntemlerinden göz çirkarma, vücudunun bir parçasının kesilmesi, recm gibi cezalar mevcut.

Kadın ve erkek arasındaki eşitsizlik anayasadaki cumhurbaşkanlığı yasasında sadece erkeklerin cumhurbaşkanlığı kabul ediliyor. İran'da hala iki kadın bir şahit olarak kabul ediliyor.

Muta adı verilen geçici evlilikle '**zina suçu engellenmek isteniyor**'. Hocalar nikah kıyıyor, öbür odaya geçiyor, fuhuş yapıyor, sonra boşanıp evine geri dönüyor. Bu evliliklerden doğan 20 bin kimliksiz çocuk var. Bu yaklaşımlarla uyuşturucu ve fuhuşu teşvik ediyorlar.

İran'da hiç kimse siyasi tutuklu değildir. Kimine hırsız kimine tecavüzcü damgası vurulur. Tutuklanan kadınlara hapisanelerde cinsel saldırılar çok fazla olur. İdam cezası alan bir kadın eğer bakire ise, cennete gitmemesi için cezasından biri tarafından tecavüz edilir."

9 Ocak günü İstanbul Esenler Hakkı Başar Spor Salonu'nda BDP İstanbul İl Kadın Meclisi tarafından "**İrkçılığa, ayrımcılığa, şiddete, cinsiyetçi iktidara karşı kadınların sözü var**" şiarıyla bir buluşma örgütlendi. "Tecavüz kültürünün en yoğunlaşmış hali, devlette temsilini bulmaktadır. Baskı kuran dilimizi kimliğimizi yok sayan böyle bir devlet anlayışını kabul etmiyoruz. Bizi dört duvar arasında hapseten, namus adı altında katleden, öteleyen, emeğimizi gasp eden egemen erkek anlayışını kabul etmiyoruz. Bir bütün olarak tecavüz kültürüne **êdî bes e** diyoruz. Biz kadınlara baskıyı reva gören, ötekileştiren devlet, baba, koca, kardeş, patron bunları kabul etmiyoruz. Eşitlik ve özgürlük istiyoruz" denildi.

Saray Kadın Derneği, Van'ın Özalp ilçesiye bağlı Çavdarlık köyünde "**Kadın ve Çocuk Sağlığı**" konulu panel düzenledi. Çok sayıda kadının katıldığı panelde sağlık eğitimi Kürtçe verildi.

2008 yılında, "**aşkına karşılık vermediği gerekçesiyle**" Çağla Arin isimli üniversite öğrencisi genç kadını, 47 yerinden bıçaklayarak öldüren Hüseyin Zengin'e verilen müebbet hapis cezası, "gelecek indirimi" denilerek 25 yıla indirildi.

Kadına yönelik şiddete karşı sendikal mücadele!

H. Merkezi: Şiddet konusunda kadına yönelik olumlu adımlar, şiddetin önlenmesinin en temel koşulu bu konuda somut, etkin politikalar üretmektir. **Mardin Nusaybin Belediyesi ile Tüm Bel-Sen arasında 7 Ocak'ta imzalanan Toplu İş Sözleşmesi** incelenmesi gereken, önemli bir örnek teşkil ediyor.

TİS'e göre belediye çalışanının kadına yönelik fiziki, psikolojik, ekonomik ya da sözlü şiddet uygulaması disiplin suçu sayılacak ve dolayısıyla şiddet uygulayan belediye işçisi, TİS tarafından sağlanan haklarından men edilecek. Buna göre belediyede çalışan erkek işçiler; kuma, metres, berdel, erken yaşta kız çocuklarının evlendirilmesi durumunda yaptırma uğrayacaklar. Kız çocuklarını okutmayan işçilerin de, erkek çocuklarının okuması için aldıkları ücret kesilecek. Ek olarak, işçiye verilecek olan sosyal ve mali yardımlar ile maaşının yarısı işçinin eşine verilecek. 25 Kasım ve 8 Mart kadın işçiler için ücretli izin günleri sayılacak.

Grup Suni Deri'de direnişi ziyaret ettik

Çorlu'da, Deri-İş Sendikası'na üye oldukları için işten çıkarılan Grup Suni Deri Fabrikası işçileri, fabrika önündeki direnişlerini sürdürüyorlar.

Yeni Demokrat Kadınlar olarak, **7 Ocak Cuma** günü Çorlu'ya giderek direnişteki Grup Suni işçilerini ziyaret ettik. İşçiler fabrikada direnişten sonra çok şey değiştiğini, patronun direnişin etkisiyle işçilere daha güzel yemekler verdiğini, işçilere muamelenin nasıl değiştiğini anlattılar.

Ancak hala sendikaya yönelik saldırıların sürdüğünü, direnişteki işçilerle ilgili asılsız iddiaların ortaya atıldığını ve sendikal işçilere baskı uygulandığını belirten işçiler, direnişlerini büyütme kararı aldılar.

Saat 18.00'de değişen vardiyaya kadar işçilerle sohbet ettik, direniş üzerine tartışma yürüttük. Vardiya değişimi sırasında "**Grup'a sendika girecek başka yolu yok**", "**Birlik mücadele zafer**" şeklinde slogan atarak eylem yapan işçilere destek verdik.

(İstanbul YDK)

KESK alnındaki kara lekeyi kadını esas olarak temizlemelidir!

Her geçen gün bürokratlaşan, patronlara ya da hükümete yakınlaşan sendikaların, varlık nedeni olan emek mücadelesinde son yıllarda oldukça kötü bir tablo çizdikleri görülüyor. Özellikle 2008 sonu itibarıyla dünyayı egemenliği altına alan ekonomik krizin ardından işçi ve emekçilere dönük saldırıların, işten atmaların, güvencesizliğini arttığı bir dönemde sendikal ihanetlerin de arttığını görüyoruz. Tüm çalışanların % 90-95 gibi bir oranı örgütsüz iken, sendikalar, örgütsüz-güvencesiz bu işçi ve emekçilere hitap etmeyen, onları örgütlemeyen ve onların hakları için mücadele vermeyen bir durumda. Hatta birçok sendika, kendi bünyesinde örgütlü işçi ve emekçilerin haklarını dahi savunmuyor, masa başlarında direnişleri patronun lehine sonlandırıyor, sınıfın öfkelerini boşaltmaya yarayan tampon görevi görüyor.

Bu tabloda kadının durumu ise elbette daha içler acısı... Sendikalı kadın sayısı var olan sendikalı işçiler arasında yalnızca % 8-9 oranında ve sendikacı kadın sayısı ise yok denecek kadar az! Kadın işçi ve emekçiler için elzem derecede önemli olan birçok hak ve talep (**esit işe esit ücret, her türlü ayrımcılıkla mücadele, kreş, kadın hastalıkları, doğum izni, taciz-tecavüze karşı yaptırım vs.**) için mücadele ise birçok sendikanın gündeminde dahi değil!

Hatta sendikalar, erkek şovenizmi ve erkek egemenliğinden muzdarip olduğundan sendika içlerinde kadına yönelik bir ayrımcılık ve yok sayma durumu da söz konusu. Hatta emek mücadelesi vermesi gereken sendikalarda, kadınlar cinsel saldırılara uğrayabiliyor. Eğer sendika tüzükleri incelenecek

olursa, durumun vehameti biraz daha ortaya çıkar.

Bu konuda en ileri noktada olduğunu söyleyebileceğimiz konfederasyonun KESK olduğu su götürmezdir. Ancak tüzüğünde toplumsal cinsiyete karşı mücadeleye yer veren ve "**taciz ve tecavüz söz konusu olduğunda kadının beyanı esastır**" maddesi bulunan KESK'te yaşanan taciz olayı ile sendikalarda kadına yaklaşım turnusol kağıdı misali ortaya çıkmıştır.

KESK Genel Sekreteri Emirali Şimşek'in, kadın bir sendika çalışanını sürekli taciz ettiği ve kadının bu durumu KESK'e bildirmesine rağmen taciz olayının sümenaltı edildiği, genel başkan Sami Evren ve tayfasının istifası ile ortaya çıktı. Aylarca susan, bu konuyu MYK'nın gündemine dahi taşımayan Evren ve tayfası, Şimşek'in istifasını istediklerini ve o istifa etmeyince "onurluca" kendilerinin istifa ettiğini söylemiş, ardından da kadın sekreteri ve Şimşek birlikte istifa etmişlerdir. Bu kaos ortamının ardından KESK olağanüstü genel kurul karar verdi.

Söyle bir düşünelim:

Bir kadın, emek örgütü olma iddiası olan bir sendikada hem de sendikanın genel sekreteri tarafından tacize uğruyorsa, bu o sendikal anlayışın ne denli çürüdüğünü gösterir. (KESK'in emek mücadelesindeki gidişatı tepetaklak dibe doğruydum, keza TEKEK direnişi döneminde de, toplu görüşmeler sürecinde de, referandumda da bunun yansımaların görmüştük.) Buna aylarca ses çıkarılmıyorsa, gündeme alınmıyorsa bu sendikanın genel başkanından MYK'sına kadar, hatta kadın sekreterliği ve KESK'li kadınların sorgulanmasını gerekir.

Sendika içi pazarlıklarda istediğini elde edemeyeceğini anlayan Sami Evren ve tayfasının önce sessiz kalıp, genel kurul yaklaştığı dönemde şov ile "taciz meselesini" kullanması kadına yaklaşımdaki ciddi sıkıntıların diğer bir yönüdür, ki bu da tacizin kendisi kadar kadına yönelik çirkin ve aşağılayıcı bir harekettir.

Bu olayın ardından komplot teorileri havada uçuşurken, herkes KESK'in durumu üzerine "politik açılımlar" yazarken "taciz olayı" ortada kalıverdi. Oysa yok sayılan kadın sorunu ve taciz olayının tam da bu noktada politik olduğu gerçeği kabul edilmeliydi. **Çünkü zaten sistem kadına yönelik şiddeti meşrulaştırmak için, bunu "aile içine" ve "bireysel ilişkilere" sıkıştırıyor mu?**

Devrimcilik taraf olmayı gerektirir. Ezilenin, haksızlığa uğrayanın yanında hem de... Hele de cinsel taciz gibi bir olay karşısında "kadının beyanı esastır" gibi bir yaklaşıma sahip olunması gerekirken, hala komplotdan bahsetmek, tacizi kanıtlama sorumluluğunu erkeğin değil de mağdur olan kadının sırtına yüklemek gerici, cinsiyetçi bir tutumdur.

Taciz olayı, yalnızca tacize uğrayan kadını yıpratır ve KESK'in emek mücadelesinde geldiği geri noktayı açığa çıkaran bir olay değildir. Bu olay kadın işçi ve emekçilerin sendikalara bakışını etkileyecek ve kadınların emek mücadelesini de baltalayacaktır. **Ve bu sınıfa, sınıf içinde de kadına yapılacak en büyük ihanetlerden biridir.**

Yapılan genel kurulun ardından KESK'in genel başkanlığına bir kadının gelmesi elbette çok önemli bir kazanımdır. Ancak taciz olayı yaşandığından bu yana bu konuyu gündemine almayan, olay açığa çıktıktan sonra Emirali Şimşek'in yanında yer alarak, tacizi ispatlama sorumluluğunu kadına yıkan, genel kurul boyunca taciz kelimesini ağzına almayan bir zihniyet söz konusu olduktan sonra bunun bir anlamı olmadığı-olamayacağı açıktır.

Kadın bilincine, kadın bakış açısına sahip olmadan, taciz olayı sonuca bağlanıp kişiler yaptırma tabi tutulmadan KESK'in alnındaki bu kara leke silinmeyecek ve kadının emek mücadelesine darbe vurulacaktır.

(Yeni Demokrat Kadın)

Çağlalar geleceksiz, katillere "gelecek indirimini"!

Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu, 2 haftada bir yaptığı eylemlerini sürdürüyor. **14 Ocak Cuma** akşamı Taksim Meydanı'nda buluşarak zılgıtlar, alkışlar ve sloganlar eşliğinde Galatasaray Lisesi önüne yürüdük. Yol boyunca renkli zarfların içine konulan mektuplar dağıtıldı. Mektupta, 2 yıl önce Hüseyin Zengin tarafından "**sevgisine karşılık vermediği gerekçesiyle**" 47 yerinden bıçaklanarak öldürülen **Çağla Arin**'in adalet çığlığı vardı. "Yollarım gele-

ceği nasıl çıkabilir ki? Henüz 22 yaşındayken 47 bıçak darbesiyle son buldu hayatım. Ölmek, katledilmek... Kadınların hayatı varlıkla yokluk arasındaki çizgide bu kadar rahat gidip geliyorken beni katleden Hüseyin Zengin'e 'gelecek' indirimini verildi ve cezası 25 yıla kadar düşürüldü" şeklinde Arin'in dilinden yazılan mektupla İstiklal Caddesi'ndeki kadınlara çağrı yapıldı.

Haftanın açıklamasını EHP'li Kadınlardan **İlke Acar** okudu. Acar da Arin davasındaki haksızlığa dikkat çekerek, devletin teşvik edici cezalar verdiğini vurguladı. (İstanbul YDK)

Gaz mı cop mu yemek mi?

ODTÜ'de 5 Ocak günü son dönemde üniversitelere ve üniversite öğrencilerine yönelik saldırıları protesto etmek amacıyla düzenlenen "eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim" talepli eylemden bir gün sonra, 6 Ocak günü Cumhurbaşkanı Abdullah Gül Ankara'daki 11 devlet ve vakıf üniversitesinin Öğrenci Konseyi temsilcileriyle Cumhurbaşkanlığı Köşkü'nde bir araya geldi.

YÖK genelgesiyle ayyuka varan saldırı dalgasının burjuva-feodal basın tarafından çoğu zaman magazinsel boyutlarıyla olsa da gündeme getirilmesi, hükümet tarafından gerçekleştirilen bu hamleyi zorunlu kıldı. Öyle ki dönemin başından bu yana polis, idare, sivil faşistler eliyle yapılan saldırılar hız kesmiyor. Her an üniversitelerden polis müdahalesi, sivil faşist saldırısı ya da gözaltı, tutuklama, soruşturma haberi almamız "doğal" hale geldi. İstanbul Üniversitesi'nde yine YÖK genelgesine dayanılarak alınan/aldırılan hakim kararı tüm öğrencilerin her an üzerinin aranabileceğini, kimlik sorulabileceğini "hukuki güvenceye" alarak gerici, faşist partilerin üniversite öğrencisine yaptığı "potansiyel suçlu/azgın provokatör/patolojik vaka/beyinsiz/bir avuç çapulcu"

muamelesini açıkça ortaya koyuyor.

Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'ne CHP ve AKP'li vekillerin yaptığı çıkarmanın devrimciler tarafından püskürtülmesiyle "öğrenci olayları" daha bir gündemimizi işgal eder duruma gelmiştir.

Son olarak tüm bu saldırılara karşı ODTÜ'den başlayarak AKP önüne yürünmesi kurgusuyla düzenlenen eyleme polis azgınca saldırdı. Bizim de YDG olarak katıldığımız eylemde sayısız gaz bombası, plastik mermi ve tonlarca su kullanıldı. Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim taleplerimizin önüne adeta bir ordu yağmak kuruldu. Kampüsten Eskişehir yoluna çıkmamıza dahi izin verilmedi. Saatlerce süren çatışma başlarken polis anonslarından "öğrenci olmadığımız, provokatör olduğumuz" cümle aleme ilan edildi!

Doğruyu, haklı taleplerimizi haykırmak için polis barikatına yüklenmeyi bile göze almıştık. Nasıl olur da öğrenci olabiliriz biz! Öğrenci dediğin "başkaldırmaz". Başkaldırdığımızı göre, bize uygulanan azgın saldırıya meşru savunma hakkımızla cevap verdiğimizimi-

ze göre biz olsa olsa provokatör olabilirdik!

Onlara göre öğrenci; eylemden bir gün sonra Cumhurbaşkanlığı Köşkü'ne gidip, dizlerinin dibine oturan, karşılarında el pençe divan duran, bizleri marjinal gruplar olarak gösterebilecek kadar aymaz olan, jaguarı olduğu için utanıp çareyi arabasını bir ay garaja kapatmakta bulan, olağanüstü anti-demokratik yöntemlerle "seçilmiş" olup gelecekte yapacağı kariyerin hayaliyle yanyan tutuşan bir avuç yalakadır. Acıdır ki; Cumhurbaşkanı Gül, öğrenci "temsilcilerinin" konuşmakta güçlük çektiğini anlayınca onlara, "rahat rahat sorunlardan bahsedebilirsiniz, merak etmeyin bir sıkıntı olmayacak" telkininde bulunmuş. Sonra birbirinden "yüreklili" ÖTK'lar çeşitli sorunlardan bahsedebilmişler! Vallahi biz slogan atarken kimseden izin almadık! Hangimiz temsilci varın siz karar verin gerisine!

(Ankara YDG)

Faşist saldırılara yanıt yine sokaklarda!

* Son günlerde hak arama talebine paralel olarak ortaya çıkan faşist saldırılara ÇOMÜ öğrencileri sokakta yanıt verdi. Golf Çay Bahçesi'nin önünde toplanan 200 kişilik kitle "Basıklar bizi yıldırılmaz", "Faşizme karşı omuz omuza" pankartlarının arkasında sloganlara gür bir şekilde eşlik etti. Kitle Kordon boyunca yarım saatlik bir yürüyüş gerçekleştirerek Donanma'ya geldi. Öğrencilerin hazırladığı faşizmi teşhir eden tiyatro oldukça ilgi gördü. Ardından basın açıklaması gerçekleştirilen kitle yapılan saldırıların devrimci, demokrat ve yurtsever öğrencilere yapıldığını ve cevapsız kalmayacağını dile getirdi.

* 12 Ocak günü ÖSEM'de faşistlerle devrimci öğrenciler arasında çatışma çıktı. Faşistlerin son günlerde artan saldırılarına devrimci öğrenciler ÖSEM binasında cevap verdi. Çatışmada bir kadın yoldaşımız kafasından aldığı darbeye yaralanırken 4 faşist de ağır yaralandı. Ardından jandarmanın saldırısı sonucunda 6'sı YDG'li 22 devrimci ve demokrat öğrenci ve 18 faşist gözaltına alındı. 16 devrimci ve demokrat öğrenci 12 saat boyunca jandarma karakolunda tutulup ifadeleri alındıktan sonra serbest bırakıldı. Diğer 8 arkadaşımız ise ertesi gün savcılığa götürüldükten sonra akşam saatlerinde serbest bırakıldı. Aynı gün birçok kurum tarafından basın açıklaması düzenlendi. (Çanakkale YDG)

Marmara Faşizme Mezar Olacak!

Faşist saldırılarla ünlenmiş Marmara Üniversitesi'nde de saldırılar yoğunlaştı. 4 Ocak'ta yapılması planlanmış olan Forum'un afişini yapan öğrencilere faşistler satarlarla saldırdı. Yapılan saldırı ve rektörün saldırıyı bahane ederek Forum'u iptal etmesi üzerine ertesi gün Emek Gençliği, Gençlik Muhalefeti, TKP'li Öğrenciler, Öğrenci Kolektifleri ve Genç-Sen okulda yürüyüş yaptı.

Yürüyüşten sonraki gün Göztepe Kampüsü'nün ortasında sekiz faşist bir arkadaşımıza satarlarla saldırdı. Kafasına iki

darbe alan ve eline aldığı satır darbesiyle parmak lifleri kopan arkadaşımız hastaneye kaldırıldı. Eylemi örgütleyen 5 siyasetin temsilcileri suç duyurusunda bulunmak ve iptal edilen Forum'un 6 Ocak'ta yapılması için rektörle görüşmeye gittiler. Oluşan kamuoyunun etkisiyle Rektör 6 Ocak'ta Forum'un yapılmasına izin vermek zorunda kaldı.

Yapılan tüm saldırı ve tehditlere rağmen 5 örgütün düzenlediği Forum 6 Ocak'ta Haydarpaşa Kampüsü'nde gerçekleştirildi. Forum bitince de konferans salonundan kampüs çıkışına kadar bir yürüyüş yapıldı. Yürüyüşün ardından yaptığımız basın açıklamasında faşist saldırıları teşhir ettik ve tüm baskılara rağmen yılmayacağımızı haykırdık.

(Marmara Üniversitesi YDG)

Ümit Cihan Tarho Anıldı

7 Ocak 1998 tarihinde oruç tutmadığı gerekçesi ile sivil faşistler tarafından katledilen Ümit Cihan Tarho İnönü Üniversitesi'nde 5 Ocak 2011 tarihinde yapılan yürüyüşle anıldı. Kütüphane önünden Fen Edebiyat Fakültesi önüne kadar alkış ve zılgıtlarla yürüyen kitle daha sonra basın açıklaması yaptı.

Yapılan açıklamada "Aradan geçen 13 yıllık süre içinde; gözönünde olan tek şey Tarho'nun katledilmesine yol açan zihniyetin hala yargılanmamasıdır. Tarho'yu katleden kişiler değil faşist zihniyet olmuştur" denildi.

Ayrıca yapılan açıklamada "Bizler devrimci, demokrat ve yurtsever gençler olarak Ümit Cihan Tarho şahsında bu sistemle mücadelede yaşamını kaybeden tüm şehitlerimizin mücadelesini sahipleneceğiz" denildi. Anmaya DÖDER, Gençlik Federasyonu ve YDG katıldı. (Malatya YDG)

"Devrimci irade teslim alınamaz"

Denizli'de devam eden baskılara, soruşturmalara, saldırılara bir yenisi daha eklendi: "Ajanlaştırma". Pamukkale Üniversitesi'nde okuyan yurtsever bir arkadaşına polis tarafından ajanlık teklif edildi! Emniyet ajanlık teklif ederken; "Eğer bize yardım edersen biz de sana yardımcı oluruz, hocalarınla konuşup derslerinden geçmeni sağlarız, tüm masraflarını biz karşılarız" gibi vaatlerde bulundu. Bu teklife yurtsever ve devrimci kesimlerden sert tepki geldi.

Ajanlaştırmaları protesto etmek için 6 Ocak Perşembe günü eylem kararı alındı. Bu eyleme birçok devrimci ve yurtsever kurumun yanında Denizli YDG olarak biz de destek verdik.

BDP İl Binası önünde toplanılıp slogan, zılgıt ve alkışlarla belediye önüne kadar yürüyüş yaptık. Yürüyüş sonrası basın açıklaması yapıldı.

(Denizli YDG)

Mehmetçik Lisesi direniyor!

Sarıgazi Mehmetçik Lisesi ve Ticaret Lisesi öğrencilerinin ortak yaptığı basın açıklaması 7 Ocak 2011 tarihinde saat 15:00'te gerçekleştirildi. Mehmetçik Lisesi önünde toplanan kitle Demokrasi Meydanı'na kadar sloganlar, alkış ve zılgıtlarla yürüdü.

Yapılan basın açıklamasında; bilimsel, anadilde eğitim hakkı, öğrenciler üzerindeki devlet baskısı ve ailelerin tehdit edilmesi kınandı. Eyleme aileler, TEKEK ve UPS işçileri ve birçok demokratik kitle örgütleri destek verdi. Basın açıklaması Emeğe Ezgi'nin türküleriyle son buldu. (Sarıgazi ÖG okurları)

Baskılarla yıldırma çabaları nafiledir!

Egemenler saldırılarını hız kesmeden devam ettirmektedir. Erzincan'da kolluk kuvvetleri devrimci ve demokrat birçok insanı gözaltı, baskı ve tehditle yıldırma çabalarını sürdürmektedirler.

Kolluk kuvvetleri en son ise bir okurumuzun evine giderek arkadaşımızın ailesine "kızınız dershanede YDG dergisi satışı yapmaktadır. Bu şekilde devam ederse kızınızı tutuklarız" diyerek tehdit etmişlerdir. (Erzincan YDG)

Emekçilere cehennem

İşçi ve emekçilerin geleceğini yakından ilgilendiren "Torba Yasa Tasarısı" getirdiği değişikliklerin ağırlığına paralel olmayan bir atmosferde mecliste görüşülmeye devam ediliyor.

"**Bazı Alacakların Yeniden Yapılandırılması ile Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu ve Diğer Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı**" adıyla 29 Kasım 2010 tarihinde meclise sunulan tasarı 3 Aralık'ta da "**Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi**" başlığı altında ek maddelerle genişletildi.

İncir kabuğunu doldurmayacak konularda birbirlerine muhalefet eden, çoğu zaman da birbirinin boğazına sarılan düzen partileri temsilcileri ne hikmetse söz konusu yasa görüşmelerinde süt dökmüş kedi gibiydi.

Birbiriyle hiçbir ilgisi olmayan yığınla maddenin içiçe geçtiği yasa tasarısı, bu haliyle oldukça kafa karıştırıyor. İş Kanunu'ndan sosyal güvenliğe kadar işçi ve emekçilerin geleceğini çok yakından ilgilendiren birçok madde, bu karmaşanın içinde kaybolup gitmekte veya çoğu zaman yapıldığı gibi tasarıda bir iyileşme izlenimi yaratabilecek değişiklikler öne çıkarılarak bilinç bulanıklığı yaratılmaktadır. Kimi zaman da sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda hazırlanan bir madde, sanki geniş emekçi yığınların yararına bir değişiklikmiş gibi sunulmaktadır.

Genç işçilere dört ay deneme!

Düzenleme ile genç işçilerin daha fazla sömürsünün önündeki engeller kaldırılmaktadır. Yapılan düzenleme ile "... iş sözleşmesine konulabilecek deneme süresi iki ay ile sınırlandırılmakta, genç işçilerin tecrübelerinin ve istihdamlarının artırılabilmesi amacıyla yirmi beş yaş altındaki işçiler

için iş sözleşmesine konulabilecek deneme süresinin dört aya kadar uzatılabilmesine imkân tanınmaktadır" şeklindeki 62. Madde ile genç işçiler için deneme süresi dört aya çıkarılıyor.

Böylece patronların genç işçileri deneme süresi adı altında daha uzun süre herhangi bir sözleşmeye tabi olmadan çalıştırılmasının önü açılıyor.

Asgari ücret yaş ayrımı 18'e çekiliyor!

Mevcut durumda asgari ücrette yaş ayrımı 16 yaş üstü ve altı olarak uygulanmaktadır. Tasarının Madde Gereçekleri alt başlığının 23. Maddesinde "...ayrıca asgari ücret tanımındaki 16 yaş ibaresi 18 olarak değiştirilmektedir" denilerek asgari ücrette ayırım yaşı 18'e çekilmektedir.

Bununla birlikte ücretler 16 yaş sınırına çekilecek. Şu an mevcut durumda 16 yaş altındaki işçiler 546 lira; üstündekiler 630 lira net ücret almaktadır. Torba Yasa bu sınırı 18'e çekmektedir. Böylece yüz binlerce genç işçinin ücreti 84 lira düşecek. **Emek yoğun birçok sektörde genç işçilerin çalıştığı ülkemizde bu değişiklik ile patronlar daha ucuz iş gücüne kavuşmuş olacak.** Böylelikle genç işçiler daha yoğun bir sömürüye maruz kalacak.

TÜSİAD'ın geçtiğimiz günlerde T. Kürdistanı'na yaptığı ziyaret ve bölgenin sermaye örgütleri ile yaptığı görüşmeler bu yasa ile birlikte düşünüldüğünde daha fazla anlam kazanmaktadır. Egemen sınıflar önümüzdeki günlerde başta T. Kürdistanı olmak üzere genç ve çocuk emeğine yoğun bir yatırım yapacak. Bu alandaki sömürsünü de katlayacak.

Engelliler ya sokağa ya da ortaçağ koşullarına!

AKP'nin görme engelli İstanbul Milletvekili Lokman Ayva'nın "vicdansızlık" diyerek tepki gösterdiği bu değişiklik ile engelliler ya sokağa atılacak ya da in-

sanlık dışı koşullarda çalıştırılacak.

Mevcut durumda 4857 sayılı İş Kanunu'nun 30. Maddesiyle patronlara işyerinde belli sayıda engelli işçi çalıştırma zorunluluğu getiriliyordu. Tasarının 63. maddesinin getirdiği değişiklik ile "...Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, işverenin başvurusu üzerine işin niteliği veya teminde güçlük nedeniyle işyerinde özürülü çalıştırma konusunda güçlük yaşanıp yaşanmayacağını karara bağlar..." cümlesi eklendi. Böylece patronlara engelli çalıştırmamanın yolu açılıyor. Bunun yanında engellileri fiziksel durumlarına uygun olmayan yerlerde istedikleri gibi çalıştırabilecekler.

Staj ücretleri düşüyor

Binlerce gencin staj adı altında sömürüldüğü ülkemizde bu durum daha da katmerleşiyor. Düzenleme ile "**Asgari ücretin % 30'undan**" ibaresi "**asgari ücretin net tutarının % 30'undan**" şeklinde değiştiriliyor. Mevcut durumda asgari ücretin brüt tutarı üzerinden hesaplanan staj ücreti, artık net tutarı üzerinden hesaplanacak.

Son dönemlerde özellikle Koç Grubu'nun meslek liselerine olan yoğun ilgisinin nedeni de böylece daha net anlaşılabilir oluyor. Egemen sınıflar, meslek liselerine daha fazla yatırım yaparak bu okullardan getirdikleri öğrencileri yasa kapsamında, staj adı altında bedava çalıştıracak. Tasarıdaki birçok maddede olduğu gibi bu değişiklik de egemen sınıfların genç ve çocuk emeğine daha fazla yöneleceğini göstermektedir. Aynı maddede yapılan bir diğer değişiklik ile stajyer çalıştırabilmek için gerekli işçi sınırı 20'den 5'e çekiliyor. Böylece 5 işçi çalıştıran her işyeri stajyer çalıştırabilecek.

Silikozi hastaları mülulen emekli ediliyor ama...

Bilinçli bir şekilde çarpıtılarak yansıtılan bu konudaki değişiklik kesinlikle kot taşlama işçilerinin ihtiyaçlarını ve taleplerini karşılamıyor. Mevcut durumda devlet silikozi hastalarını **meslek hastalığı** olarak kabul etmiyor. Bu yüzden silikozi hastaları meslek hastalarının tabi olduğu mevcut yasadan yararlanamıyorlar.

Değişiklik başına, "**Silikozi hastaları mülulen emekli olacak**" şeklinde yansıtıldı. Ancak bu söylem gerçeği tam olarak yansıt-

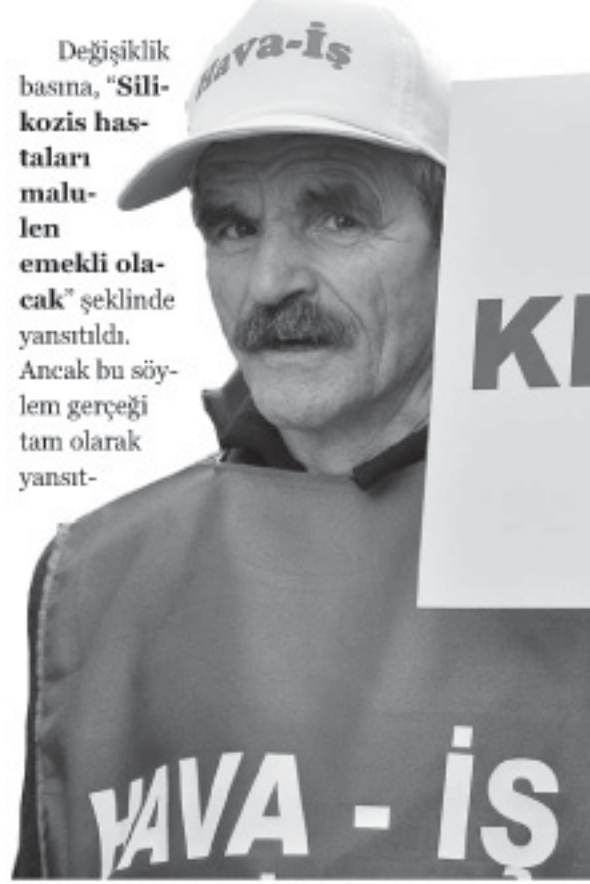
mıyor. Çünkü silikozi hastalarının değişiklikten yararlanabilmeleri için işyerinde çalıştıklarını ispat etmeleri koşulu getiriliyor. Oysa biliniyor ki bu sektör kayıt dışı çalışmanın en yüksek olduğu alanlardan biri. **Bu durumda işçilerin çalıştıklarını ispatlamaları da oldukça zor.**

Söz konusu tasarıda, silikozi hastalığı nedeniyle meslekte kazanma gücünün en az yüzde 40'ını kaybeden işçilere yoksul özürülülerin yararlandığı aylık bağlanması öngörülmüyor. İşçilerin vücudunun yüzde 40'ını kullanmadığını ispat etmesi isteniyor. Bu karar hastalığın işçiler üzerindeki etkisi dikkate alındığında çok da bir anlam ifade etmiyor. Çünkü işçilerin **akciğerlerini çürüten** bu hastalık, vücudun diğer bölgelerini doğrudan etkilemiyor. Ancak hastalığın ölüm sınırına yaklaştığı durumlarda bu değişikliğin bir anlamı olabilir. Bu durumda olan hastalar ise çoğu zaman yatağa ve oksijen tüpüne bağımlı bir şekilde yaşamak zorunda kalıyor.

Esnek çalışma yasalastırılıyor

Yasa tasarısında yer alan 59. Madde

Torbadan

İşçiler torbaları patlattı!

İstanbul: 52 bin belediye işçisini ilgilendiren "Torba Yasa"ya karşı Genel-İş ve Belediye-İş İstanbul Şubeleri tarafından 6 Ocak'ta kitlesel bir yürüyüş gerçekleştirildi. 2 koldan başlayan eylem, İstanbul Büyük Şehir Belediyesi önünde birleşerek miting havasında coşkulu bir yürüyüşe dönüştü.

Belediye-İş ve Genel-İş üyesi işçiler "**Torba Yasasına Karşı birleşerek kazanacağız**" yazılı pankart açarak Unkapanı yolunu trafığa kapattı. Çalışma ve Bölge Müdürlüğü'ne kadar gerçekleşen yürüyüşte Türk-İş ve Belediye-İş Genel Merkezinin anti-demokratik tavrı da sloganlarla protesto edildi.

Eyleme Sabiha Gökçen Havalimanı'nda işten atılan işçiler

de katıldı. Şubeler adına ortak açıklamayı Genel-İş İstanbul Avrupa Yakası Bölge Başkanı **Mehmet Karagöz** yaptı. Yasa ile binlerce belediye işçisinin örgütlü gücünün dağıtılacağını belirten Karagöz, güvencesizliğin ve geleceksizliğin dayatıldığı bu süreçte sömürünün bu yasa ile meşrulaştırıldığını belirtti.

Eylemde Belediye-İş 2 No'lu Şube Başkanı Hasan Gülüm de açıklama yaptı. Belediye-İş Genel Merkezinin yasa karşısındaki duyarsızlığını eleştiren Gülüm, Demokratik Değişim Hareketinin faaliyetlerinden dolayı şube başkanlarının Disiplin Kurulu'na sevk edildiğini belirtti. Gülüm konuşmasını "İşçi sınıfının mücadelesinde alacağımız ceza bizim için onurdur" sözleri ile sonlandırdı. Açıklamanın ardından işçiler yanlarında getirdikleri torbaları patlattılar.

dökülenler

İŞÇİ YİMİNA SON

ile; 18-29 yaş arası işçiler için patronun ödemesi gereken sigorta priminin, İşsizlik Sigortası Fonu'ndan karşılanması öngörülmüyor. İşçilerden kesilen

fon, patronlara vergi indirimi olarak yansıtılacak. Patronların bu değişiklik ile prim desteğinden yararlanabilmek için 29 yaş üstünde olan işçileri işten çıkaracaklarını ya da işe almayacaklarını öngörmek zor değil. Öte yandan 61. Maddede ayrı ayrı açıklanan "çağrı üzerine çalışma", "evden çalışma" ve "uzaktan çalışma" gibi kısa süreli çalışma tanımları oluşturuluyor. Böylece egemenler uzun süredir hazırlıklarını yaptıkları esnek çalışmayı iş kanununa sokmuş oldu.

Kademe ilerlemesi "başarıya" bağlanıyor

Memurların kademe ilerlemeleri ile ilgili yeni düzenlemeleri kapsayan 72. Maddede, birinci derece öncelikli illerde görev yapanlara her iki yıl için bir kademe ilerlemesi verileceğine dair madde, "başarılı geçen her iki yıl için 1 kademe ilerlemesi verilmesi" şeklinde değiştiriliyor, yani kademe alabilmek için "başarı" kriteri getiriliyor.

Ayrıca mevcut durumda son 6 yıllık sicil notu ortalaması 90 ve yukarı olan tüm memurlar için uygulanan ilave bir

kademe verilmesi, tasarıda son 10 yılda herhangi bir disiplin cezası almayan memurlara ilave bir kademe ilerlemesi verilmesi şeklinde değiştiriliyor. Memurlar için yeni bir kışla rejiminin başlayacağı anlaşılıyor. Memurların kaderi yasa ile güvence altına alınmaktan çok amirlerinin insafına terk ediliyor.

Holdingle yöneticileri kamu kuruluşlarına!

657 Sayılı Kanununun 68. Maddesinin A bendinde bulunan yukarı derecelerdeki kadrolara yükseltilecek şartları arasından "sicil bakımından üst derecelere yükselilebilecek nitelikte olmak" şartı çıkarılıyor, böylece üst düzey yöneticilerin özel sektörden atanmalarının önü açılıyor.

Bu görevlere dışarıdan atanan üst düzey personelin özel sektörde ya da serbest meslek sahibi olarak kamu dışında geçen sürelerinin tamamı, kurumlarda fiilen çalışılan süreler dahil ediliyor. 77. Maddede yer alan "Madde ile günün yirmi dört saatinde devamlılık gösteren hizmetlerde çalışan memurların çalışma saat ve şekillerinin kurumlarınca düzenlenmesine imkân tanınmıştır. Hâlen Devlet Personel Başkanlığının muvafakati alınarak belirlenen çalışma saatleri, bürokrasinin azaltılması anlayışı çerçevesinde kurumlara bırakılmaktadır" ifadesi ile vardiya düzenlemeleri kurumun inisiyatifine geçiriliyor. Önceden merkezi şekilde belirlenen vardiya düzenleri bu yasa ile kurumun ilgili başkanlığının kontrolü altına alınıyor.

Belediye işçilerine sürgün

Mahalli idarelerin ihtiyaç fazlası işçilerine ilişkin hükümler alt başlıktaki 109. Madde ile; il özel idareleri veya belediyelerin sürekli işçi kadrolarında çalışan "ihtiyaç fazlası" işçilerin, Milli Eğitim Bakanlığı ve Emniyet Genel Müdürlüğü'nün ve Karayolları Genel Müdürlüğü'ne taşra teşkilatındaki sürekli işçi kadrolarına atanacak.

7 Ocak günü Meclis Plan ve Bütçe Komisyonu'ndan geçen bu madde ile

egemenlere sömürü cenneti!

174 bin belediye işçisi hiçbir kritere dayanmadan, kıdemlerine, vasıflarına ve oturdukları yerlere bakılmadan değişik bölgelere hizmetli statüsünde atanacak yani 4-C'li olacak. Maddede geçen "ihtiyaç fazlasının" neye göre belirleneceği ise belirtilmiyor. Bunun yanında işçiler 5 iş günü içinde gönderildikleri işyerlerini kabul etmez ise iş sözleşmeleri de feshedilecek.

Belediye-İş Sendikasının değişik illerde ve özellikle İstanbul'da muhalif şubelerin gerçekleştirdiği eylemlerin etkisi ile maddeye "işçinin de muvafakatinin olması halinde" cümlesi eklendi. Ancak belediye işçilerinin geleceği açısından esas olarak bir değişiklik olmadı.

Bu değişiklik sonucunda Türk-İş içinde en kitlesel sendikalardan biri olan Belediye-İş Sendikası da büyük bir tasfiyeye uğrayacak. Sendika egemenlerin önümüzdeki dönemde temel aldığı hizmet sektöründeki en büyük sendikal örgütlülük olarak önemli bir engel oluşturuyordu. Değişiklik görüşülürken hükümetin Türk-İş'le yaptığı pazarlıklar sonucunda maddeye sonradan karayolları eklendi. Böylece işçilerin Yol-İş'te örgütlenmesinin önü açıldı. Yasaya karşı düzen partileri ile görüşmek ve Türk-İş'in "hükümeti bekleyeceğiz" açıklamasını desteklemek dışında Belediye-İş Genel Merkezinin de hiçbir somut adımı olmadı.

Torbaya karşı topyekün direniş!

Yukarıda küçük bir kısmını açmaya çalıştığımız maddelerinin yanında tasarı, egemenlerin kamuya ait birikmiş büyük miktarlardaki borçlarını ya siliyor ya da yeniden yapılandırıyor.

Halen Mecliste olan tasarı egemen sınıfların kasalarını daha fazla doldurmayı ve bir sömürü cenneti yaratmayı hedefliyor. Esnek, güvencesiz çalışma koşulları daha da ağırlaştırılırken örgütlülükler dağıtılıyor, örgütlenmenin sosyal tabanı yok edilmeye çalışılıyor. Tasarı, çalışma yaşamını egemenlerin

ihtiyaçları doğrultusunda daha fazla sömürü ekseninde yeniden yapılandırılmayı amaçlıyor.

Bunu durdurmak ise bizim elimizdedir. Bu yasaya karşı gelişen cılız tepkileri büyütme önemli bir ihtiyaç olarak karşımızda durmaktadır.

Devrimci ve ilerici güçlerin, işçi ve kamu sendikalarının böylesine kapsamlı bir saldırıya karşı zaman kaybetmeden daha aktif bir mücadele yürütmesi zorunludur. Saldırıya karşı başka bir karşı koyuş yolu yoktur. Bu noktada özellikle çeşitli sendikalarda bulunan devrimci, ilerici güçlere önemli görevler düşmektedir.

Belediye işçileri Türk-İş Bölgeye baskın yaptı!

İzmir: "Torba Yasa" da yer alan ve belediye işçilerinin 4-C statüsünde değişik alanlara gönderilmesini öngören maddenin TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu'ndan geçmesine sessiz kalan Türk-İş, eylemin odağı haline geldi. Belediye işçileri 11 Ocak günü İzmir'de bulunan Türk-İş 3. Bölge Başkanlığı'na baskın yaparak burada bir eylem gerçekleştirdi. Belediye-İş Sendikası İzmir şubelerine üye işçiler sabah saatlerinde binaya girerek "İşçiler Torbada Türk-İş nerede?" yazılı pankart astı. İşçilerin "İşgal-grev-direniş" sloganını attığı eylemde konuşan Belediye-İş İzmir 2 No'lu Şube Başkanı Ahmet Mutoğlu, yasa tasarisının hükümet ile Türk-İş yöneticileri arasındaki ince hesapların bir ürünü olduğunu dile getirdi.

Kartal Torba Yasa'ya Hayır Dedi

Kartal: 14 Ocak günü Kartal'da biraraya gelen sendikalar, demokratik kitle örgütleri ve siyasi partiler, Torba Yasayı yaptıkları yürüyüş ve basın açıklaması ile protesto etti. Saat 18.30'da Ahmet Şimşek Koleji önünden toplanarak yürüyüşe geçen kitle sloganlarla AKP Kartal ilçe örgütü önüne geldi. Burada polis barikatıyla karşılaşan kitle basın açıklamasını yaptıktan sonra sloganlar eşliğinde dağıldı. Eyleme Genel-İş, Hava-İş, Deri-İş Tuzla Şube, Birleşik Metal-İş, Dev Sağlık-İş, Harb-İş, Eğitim-Sen gibi sendikaların yanı sıra birçok siyasi parti ve kitle örgütü de destek verdi.

Kot işçileri torbaya sığmayacak!

İstanbul: İltifath sözlerle basında yer alan Torba Yasa yığınının en acımasız yanını ise silikozis hastalığına yakalanmış kot kumlama işçileri yaşıyor. 12 Ocak'ta konu hakkında İstanbul Tabip Odası'nda bir basın açıklaması gerçekleştiren Kot Kumlama İşçileri ile Dayanışma Komitesi yasaya karşı 17 Ocak'ta Ankara'da olacaklarını belirtti. Komite adına açıklama yapan sanatçı Yasemin Gökso silikozis hastalarının lütf ya da ayrıcalık değil sadece haklarını istediğini belirtti. Basın toplantısına katılan silikozis hastası işçiler adına açıklama yapan Dr. Emel Çağlar hasta işçilerin gündün güne ölüme yaklaştığına değinerek bu durumun malul emeklilikteki en büyük ispat olduğunu söyledi.

Ankara'da ulaşım zam

Ankara: Ankara yeni yıla ulaşım yapılan zamlarla girdi. Daha önce 1.10 TL olan indirimli bilet 1.25 TL; 1.85 TL olan tam bilet ise 2.00 TL oldu.

Halkın şehiriçi ulaşım hakkını gasp niteliği taşıyan zamma tepki yaşıyor. Yapılan zamlarla ulaşımın en pahalı olduğu şehir olma statüsünü koruyan Ankara'da ayrıca şimdiki belediye yönetimine oy vermemiş semt ve mahallelere de araç seferleri azaltılarak eski araçlar gönderilmeye başlandı. Buna gerekçe olarak da "araçlara zarar verilmesi, araç seferlerinin engellenmesi" gösterildi.

Hepimizin bildiği gibi ülkemizde uygulanan IMF reçeteleri ve diğer emperyalist patentli yasalar sonucu tarım tasfiye edilmekte ve buradan doğru büyük şehirlere yoğun bir göç yaşanmaktadır. Bu göç hareketleri sonucu büyük şehirlere gelen emekçilerin önünde yeni ihtiyaçlar durmaktadır. Barınma, su, elektrik, doğalgaz gibi en temel ihtiyaçların yanı sıra her gün nüfusu artan, büyüyen şehirlere bu büyümeden dolayı şehiriçi ulaşım da temel bir ihtiyaç haline gelmektedir.

Ankara'da ise saydığımız bu temel ihtiyaçların fiyatları "mafya" belediye-ciliği yapan **Melih Gökçek**'in 4. dönemine giren "iktidarında" dünya pahalılık sıralamasına girecek boyutlara ulaşmıştır.

Daha öncesinde **Dikmen Vadisi, Ege Mahallesi** ve **Yenimahalle**'de yoksul emekçilerin barınma hakkını gasp eden, usulsüz ihalelerle bütçesini büyütme çalışan, şehre yapılacak bütün yatırımları kişisel ekonomik çıkar ve gereksinimleri üzerinden tasarlayan ve bütün bunların sürekliliğini yoksul Ankara halkının cebinden çaldıkları ile sağlayan Melih Gökçek'in en işlevsel kasası ise **EGO (Elektrik, Gaz, Otobüs) Genel Müdürlüğüdür**. Her yıl düzenli olarak doğalgaz

ve ulaşım yaptığı zamlarla kasasını doldurmaktadır.

Geçen yıl Tüketici Hakları Derneği'nin açtığı davayı kazanmasıyla, şehiriçi ulaşım ücretleri şimdiki fiyatların yarısından daha azına çekilmişti.

Kaybettiği davanın acısını yine halktan çıkararak Ankara Büyükşehir Belediyesi araç seferlerini tüm şehirde ulaşımı neredeyse engelleyen boyutlarda kısmış; halkın işine, okuluna, evine gitmesini engelleyerek emekçi Ankara halkından açıkça intikam almıştı. Bu fiyat uygulamasından 1 hafta sonra alınan yeni bir mahkeme kararı ile durumu lehine çeviren Gökçek, egemen sınıfların hukuk düzeninin kendisine verdiği cesaretle zam yağmurunu daha da sürdüreceğe benziyor.

Bugünlerde ise halkın en temel ihtiyaçlarından doğalgaz, elektrik ve ulaşımın bağlı olduğu **EGO'nun özelleştirilmesi gündemde**. Şimdiki halde bile Gökçek'in kişisel kasası, rant kapısı olan EGO'nun, özelleştirme sürecinde yine bizzat Gökçek veya bir yakını tarafından satın alınacağı bütün Ankara emekçilerine malum...

Hiç şüphe yok ki, bütün bunlar ne Gökçek'in kişisel tasarrufudur ne de yalnızca AKP politikasıdır. Bu, içinde yaşadığımız sistemin safahat içindeki yaşamını sürdürmesi için mecbur olduğu şeydir ve onun hangi sınıfların çıkarına işlediğini ele vermektedir. İçinde yaşadığımız sistem, emekçilerin en temel ihtiyaçlarını bile kendisi için rant kaynağı olarak görmektedir. Dolayısıyla Melih Gökçek, temsilcisi olduğu sınıfın çıkarına uygun davranmaktadır. Kaldı ki ülkemizde hangi sistem partisinin elinde olursa olsun tüm belediyelerde aynı uygulamalar görülmektedir.

Yapılan bu son zamlarla birlikte halkın öfkesi eylemsiz ve örgütsüz bir şekilde de olsa kendisini gösteriyor. İnsanlar bindikleri araçlara ulaşım bedelini öderken belediyeye veryansın ediyor. Geçtiğimiz günlerde İncirli-Sokullu hatında çalışan bir otobüsün şoförü, durakta bekleyenler tarafından dövüldü. Böyle münferit olayların başka yerlerde de çeşitli düzeylerde ve biçimlerde yaşandığı biliniyor. Öfkenin, tepkinin asıl yönelmesi gereken hedeften saptığını da gösteren bu olaylar, örgütlülüğün nasıl acil bir gereksinim olduğunu da ortaya çıkarıyor.

Kısmen örgütlü de diyebileceğimiz eylemler de yaşanmıyor değil. Ancak bu eylemlere rehberlik eden reformist çevreler de aslında doğru hedeften sapıyor, saptırıyor. Gerçekleştirdikleri eylem biçimleri de sonuç ve kazanım elde etmekten ziyade kitlelerin anlık öfkelerini boşaltmaktan başka bir şeye yaramıyor. Üstelik bu eylemler tüm Ankara emekçi halkını ilgilendirdiği halde yalnızca demokrat kimlikli emekçilerin yaşadığı mahalle ve semtleri kapsıyor.

Yapılan eylemli tepkiler ise şöyle:

*** Otobüse binerek kart bas-mama:** Bu eylem otobüs şoförünün kontağı kapatıp otobüsü sürmemesi ile karşılıyor, eylemi yönetenler ise otobüsü hareket ettirmeye yönelik aktif bir müdahalede bulunmayarak durakta bekleyenlere ve otobüse binenlere durumu teşhir eden ajitasyon konuşmaları yapıyorlar.

*** Otobüse binmeyerek durakta bekleme:** 7 Ocak tarihinde reformist çevreler, sendikalar ve meslek örgütleri 18.30-19.30 arası 1 saat boyunca otobüse veya metrolara binmeyerek durakta bekleme kampanyası başlattılar. Yapılan eylemlere bu çevreler tarafından "boykot" deniliyor ancak eylemin pasif tarzından da anlaşılacağı üzere aslında bir boykot eylemi niteliği taşıyor.

7 Ocak'taki kampanya başlangıç eylemi, saydığımız bileşenin dışında devrimcilerin ve halkın da yoğun katılımına sahne oldu. Coşkulu bir eylem olmasına rağmen eylem, rehberlik eden bileşen tarafından pasifize edildi. Kitlenin 1 saat boyunca Ankara'nın en işlek caddesi olan Ziya Gökalp'i trafiğe kapatmasına ve Kızılay Meydanı'nı işgal ederek daha hak alıcı bir eylem yapabilecek olanağa sahip olmasına rağmen kitle hedef saptırılarak AKP il binasına yönlendirildi.

Saydığımız bu eylemler refleks eylemler olması bakımından anlamlıdır ancak sonuç almaktan uzak, tarzı itibarı ile pasif, niteliği itibarı ile kendisini hükümet karşıtlığı ile sınırlayan bir yerde durmaktadır. Ancak halkın kendiliğinden gelişen öfkesine, her gün işine, okuluna, evine giderken gösterdiği tepkiye baktığımızda, ilerleyen günlerde Ankara sokaklarının daha etkili eylemlere sahne olacağını kestirmek çok da zor değil.

Metin Göktepe anıldı

İstanbul: Evrensel gazetesi muhabiri **Metin Göktepe** polis tarafından işkence yapılarak katledilenlerden sadece biri. Sene 1996, Ocak ayı, Ümraniye Hapishanesi'nde katledilen devrimci tutsakların cenaze töreninde gözaltına alınmıştı Göktepe. Diğer gözaltına alınanlarla birlikte Eyüp Kapalı Spor Salonu'na götürüldü, burada polislerin cop darbeleri ile dövülerek katledildi.

Faşist devlet, yine cinayetinin üzerini kapatma telaşına girdi, "duvardan düştü" gibi senaryolarla kendini aklamaya çalışsa da Göktepe'nin öldürülmesinde tanıkların bulunması, her şeyi çok açık şekliyle gözler önüne serdi.

Göktepe öldürülmesinin 15. yılında Esenler'de bulunan Kemer Mezarlığı'ndaki mezarı başında anıldı. Anmaya EMEP Genel Başkanı **Levent Tüzel**, Göktepe'nin annesi **Fadime Göktepe**, arkadaşları ve yakınları katıldı. Törende konuşma yapan Tüzel, AKP'nin muhalefeti, muhalif basını faşist yöntemler ile susturmaya çalıştığına değinerek, Musa Anter, Hrant Dink gibi Göktepe cinayeti-nin de asıl sorumlularının yargılanmadığını belirtti. Tören Göktepe'nin annesi Fadime Göktepe'nin anmaya katılanlara aşure dağıtmasıyla son buldu.

Fiyatların düşmesi topyekun mücadele ile olacaktır

2009, kriz yılı olduğu için OECD ülkelerinin hemen hepsinde vergi gelirleri düşme gösterirken, Türkiye vergi gelirlerini artırmıştır. Hükümetin bu rahatlığının nedeni elbette ki tepkilerin yetersizliğidir.

Akaryakıt fiyatları el yakmaya devam ediyor. Dünya genelinde petrol fiyatlarının yükselmesi fırsat bilinerek akaryakıtta zam yapıldı ve benzin fiyatı **4 lirayı** aştı. Medya 4 lirayı psikolojik sınır olarak ele aldığından veya farklı

konu bulma ihtiyacından olsa gerek yapılan zamlarla ilgili ayrıntılı haber yaptıysa da aslında dünyanın en pahalı benzinini kullandığımız için enerji politikalarıyla birlikte sürekli gündemde olması gereken bir konu **akaryakıt fiyatları...**

Son yıllarda doğalgazdan benzine, elektrige enerji ile ilgili her üründe fahiş zamlar söz konusu. 2007'de bu yükselmeler petrolün varil fiyatının 140 dolara yaklaşmasıyla açıklanmış; dışarıya olan enerji bağımlılığı dolaylı vergi konusu, halkın yolunacak kaz yerine konması gündeme getirilmek istenmemiştir. **Sonrasında petrol 140 dolardan tekrar 30 dolara kadar geriledi ama Türkiye'deki fiyatlar yükselmeye devam etti.** Çünkü benzin fiyatlarının bu kadar pahalı olmasının tek sebebi petrolün fiyatı değildi!

Benzin fiyatının yüzde 66,8'i vergiden oluşuyor!

Havadan suya her konuda aşırı vergilendirme halkımızın yüzyıllardan beri bildiği bir yöntemdir. Halk gelirinin çok büyük bir bölümünü vermek zorunda kalmıştır hep. **Ürettiğini tüketememe, yoksulluk halkımızın ortak kaderi olmuştur yüzyıllardır.** Ve bu "kader" halen devam etmektedir. Soluduğumuz havadan içtiğimiz suya kadar akla gelen her şey vergilendirilmiş durumdadır ve bütçenin yüzde 70'i "**dolaylı vergi**" dediğimiz bu vergilerden oluşmaktadır. ÖTV, KDV gibi vergiler artık hayatımızın ayrılmaz bir parçası durumunda. İhtiyaç duyulduğunda da ek çeşitli vergiler konuluyor: **TRT vergisi, deprem vergisi, damga vergisi gibi.** Bütçe açığını kapatabilmenin, özel sektörün, hükümetlerin IMF ve başka kaynaklardan aldığı borçları ödeyebilmesinin yoludur bu. Ümük sık-tıkça sıkılacak!

2009, kriz yılı olduğu için OECD ülkelerinin hemen hepsinde vergi gelirleri düşme gösterirken, Türkiye vergi gelirlerini artırmıştır. **Hükümetin bu rahatlığının nedeni elbette ki tepkilerin yetersizliğidir.** Benzin fiyatlarında da Türkiye rekor kırıyor. Türkiye sadece tüm AB ülkelerinden daha pahalı benzin kullanılmıyor; aynı zamanda vergi payı en yüksek ülke durumundadır. **Benzin fiyatının yüzde 66,8'i vergi olarak alın-**

yor. Yani ortalama olarak 4 liranın 2,68 lirasını vergi olarak ödüyoruz.

En son Maliye Bakanının açıklamalarına bakarsak; önümüzdeki yıllarda dolaylı vergilere yönelik herhangi bir indirim düşünülmüyor. Yani "hayat pahalılığı" vergilendirme yoluyla devam edecek.

Enerjide uluslararası kurumların sözü geçiyor

Türkiye'de son yıllarda enerji konusu sürekli gündemde. Bazen petrol-doğalgaz taşıma boruları, bazen elektrik üretiminin ve dağıtımının özelleştirilmesi, bazen nükleer santraller ile.

Enerji alanında yaşananlar, dünya genelinde hakim olan neo-liberal politikalarla ilgilidir. Birçok alanda olduğu gibi enerjide de uluslararası kurumların düzenlemesine bağlı bir yapı söz konusudur. Türkiye, üye ülkelerin "ulusal" enerji düzenlemelerini gerçekleştirmek amacıyla ABD öncülüğünde kurulan ERRA'ya 2002 yılında EPDK (Enerji Piyasaları Düzenleme Kurulu) aracılığıyla üye olmuştur. ERRA, 2007 yılında yıllık toplantılarını Türkiye'de gerçekleştirmiştir. Türkiye'de enerji alanının son yıllarda artan bir şekilde gündeme gelmesi bu gelişmelerle ilgilidir. Serbestleşme adı altında özelleştirmeler gündeme gelmiş ve bunlar halkımıza sürekli zam şeklinde yansımıştır.

Türkiye, coğrafi konum nedeniyle olsun enerjide dışa bağımlılığı nedeniyle olsun dünya genelinde enerji oyunlarının bir parçası ve Nabucco, Bakü-Ceyhan, Mavi Akım, Güney Akım gibi bir çok projenin de odağında bulunuyor. Ve bu projelerin rantı üzerindeki kapışma sürüyor. Ayrıca yıllarca TEK'in elinde olan elektrik üretimi ve dağıtımının özelleştirilmesi de sermaye gruplarının iştahını kabarttı. Hidroelektrik santrallerinin yapımı hız kazandı. Öyle ki küçük dereler bile sermaye gruplarının hedefinde. Koç, Sabancı gibi büyük sermaye grupları dışında tekstilde büyümüş Çalık, Sanko, Türkerler, Zorlu, Tema, Şahinler, Boydaklar gibi birçok grup, milyarlarca doları bulan yatırımlarla enerji alanına girmiş durumda. Bu şirketler genelde büyük oranda yabancı ortaklarla ihaleye girmekte ve yurtdışında da çeşitli ihalelere birlikte katılmaktadırlar.

Mesela en son olarak Koç Grubu, sahip olduğu Aygaz'ın iştiraklerinden Entek Elektrik Şirketinin yüzde 49,6'lık hissesini ABD'li AES'e sattı. Pastanın büyüklüğünü ise Mustafa Koç açıkladı. Buna göre Türkiye'de elektrik tüketimi her yıl yüzde 6-7 oranında artıyor, bu da yıllık 5 milyar dolarlık yatırımı gerektiriyor. Koç grubu enerjide 2000 yılında 2,5 milyar dolar olan cirosunun bu yılın sonunda 20 milyar doların üzerine çıkacağını açıklamış durumda.

Sabancı grubu da 2015 yılına kadar enerjideki toplam yatırımlarının vergi hariç 5,5 milyar dolar olacağını açıkladı.

Yine şirketler kazanıyor

Son haftalarda en çok gündemde olan konulardan biri de elektrik dağıtım özelleştirmeleri idi. **Aralık ayının başında yapılan 3 ihaleyle birlikte Türkiye elektrik dağıtım piyasası tamamen özelleştirilmiş oldu.** Son ihaleler hariç 51 ildeki elektrik dağıtım işi 12 özel şirkete devredildi. İhale bedeli 10,9 milyar dolar olmasına rağmen özelleştirme idaresine şu ana kadar sadece 4,1 milyar dolar ödenmiş durumda. Bu ihalelerin nasıl bir rant yaratma, peşkeş çekme olduğu bu verilerden de anlaşılmaktadır. Yapılan özelleştirme bedellerinin yarısı ancak toplanmış durumda.

Kazancı ve Çukurova Grubu'nun sahibi Karamehmet'in oluşturduğu MMEKA, ihalelere damgasını vurdu. MMEKA, 5 milyar dolar ile aralarında İstanbul'un da olduğu 3 bölgeyi aldı. Oysa ki bu şirketlerin piyasa değerinin sadece 7 yıl sonra 30 milyar doları bulacağı söyleniyor. Ayrıca şirketler sadece elektrik dağıtımından kazanmayacaklar. Özellikle elektrik dağıtım altyapısı, haberleşme ağında da kullanılabilirliği için dağıtım şirketlerinin kârlılığı artacaktır.

Sonuç olarak; sermayedarların kâr hırsını, rekabetini, spekülasyonları düşündüğümüzde akaryakıt, doğalgaz fiyatlarının düşmesinin mümkün olmadığını rahatlıkla görebiliriz. Tarımdan sanayiye, enerjiye kadar her alanda emperyalizme olan bağımlılık koyulaşmakta ve tüm alanlar sermayenin dizginsiz sömürüsüne açılmaktadır. Sorun artık tek bir alanda zamların geri alınması meselesi değildir. Sorun, bütünlüklü bir mücadeleyi gerektirmektedir.

gözlerini bir yere dikerek hayallere dalıyorlar. Ama bir gerçek var ki o da yaşadıklarının ve buna uygun olarak yaşayacaklarının acılı düşüncelerini oluşturmasıdır.

304. Hafta

Eylemin 304. haftasında açıklama yapan İHD İstanbul Şubesi Gözaltında Kayıplara Karşı Komisyon üyesi İlke Acar, Bitlis'in Mutki ilçesinde ortaya çıkan toplu mezarı hatırlatarak Toplu mezarların açılmasını ve failerin bulunup yargılanmasını istedi.

Gülsuyu'nda gözaltılara karşı eylem!

İstanbul: Maltepe-Gülsuyu Mahallesi'nde BDP yönetici ve üyelerinin gözaltına alınması yapılan bir eylemle protesto edildi.

6 Ocak günü Beşçeşmeler Meydanı'nda biraya gelen yaklaşık 300 kişi buradan "**Baskılar bizi yıldırılmaz**" sloganıyla Merkez Meydana yürüdü. BDP tarafından düzenlenen eyleme **Partizan, ESP, EMEP, ÖDP, EDP** ve Sokak Kültür Merkezi de destek verdi.

Füze kalkanına karşı eylem!

İstanbul: NATO'nun 19-20 Kasım tarihleri arasında Lizbon'da gerçekleştirdiği zirvede Türkiye'ye kurulması kararı alınan Füze Kalkanına karşı İstiklal Caddesi'nde bir eylem gerçekleştirildi.

8 Ocak Cumartesi günü Taksim Tramvay Durağında biraya gelen "**NATO ve Füze Kalkanı Karşıtı Birlik**" bileşeni kurumlar buradan Galatasaray Lisesi'ne yürüdü. Lise önünde açılan imza standında kalkanın kaldırılması için imza toplandı.

Pertek'te Ulucanlar ve 19 Aralık yazılması

19 Aralık ve Ulucanlar direnişini selamlamak için Pertek'te yazılmalar yapıldı. Tarihin sayfalarına bir direniş sembolü olarak düşen katliamları unutmayan Partizanlar duvarlara "**19 Aralık katliamının hesabı sorulacak**", "**19 Aralık bir direniştir, direniş sürüyor**" yazarak Partizan imzası attılar.

(Pertek ÖG okurları)

Hüzünlü yüzlerin mücadelesi...

303. Hafta

İstanbul: Tarihin vahşi geçişinin izleri, katliamları yaşayan acılı yüzlerin gerçekliği Cumartesi Annelerinin yüzünden hiç eksilmiyor. Her hafta Cumartesi günü Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen kayıp yakınları

Tecrite, hapishanelerdeki sürgün sevklerine ve saldırılara son!

İstanbul: Gün geçmiyor ki hapishanelerden yeni bir saldırı haberi gelsin. İletişim ve ziyaret yasakları, hücre cezaları, süngerli oda işkenceleri, onursuz aramalar, mahkeme ve hastane sevklerinde yapılan saldırılar ve sürgün sevkler; devrimci tutsakların yaşamının olağan parçası haline getirilmiş ve bu saldırılar tecride dayalı infaz sisteminin rutin uygulamaları haline gelmiştir.

Tekirdağ 1 ve 2 No'lu Hapishane önünde tutsak yakınları ve insan hakları örgütleri tarafından yapılan eylemin ardından tutsaklara yönelik saldırı ve sürgün sevklerle ilgili **10 Ocak Pazartesi** günü Sultanahmet Adliyesi'nde **Tecrite Karşı Mücadele Platformu** tarafından suç duyurusu yapıldı.

"Hapishanelerdeki tecrite, saldırılara ve sürgün sevklerine son" yazılı TKMP imzalı pankartın açıldığı eylemde basın açıklamasını platform adına **Semiha Köz** yaptı. "Sürgün sevkler ve saldırılar, ağırlaştırılmış müebbetlerin koşullarının iyileştirilmesi

için yapılan eylemlerdeki direnişi ve yapılan protesto eylemlerini dağıtmak amacıyla yapılmıştır" diyen Köz, **İsmail Yılmaz, Turgut Kaya, Ulvi Yalçın, Hüseyin Karaoğlan, Murat Aktaş, Hüseyin Erdemir, Bektaş Karaman, Hasan Özcan, Mehmet Ali Bozok, Oğuz Arsin** isimli tutsakların zorla yapılan sevkler sonrası götürüldükleri Kandıra ve Edirne F Tipi'nde çıplak arama dayatmasına direndiklerinde saldırıya uğradıklarına dikkat çekti.

Eylemde tutsak yakınları, saldırılara bizzat yönlendiren **Tekirdağ 1 No'lu F Tipi 2. Müdürü Haydar Ali Ak**

olmak üzere görevini kötüye kullanan işkenceciler hakkında suç duyurusunda bulunan sorumluların yargılanmasını istediler.

F tiplerinin açılmasından bugüne geçen 10 yıllık süre içinde en ağır tecrit koşullarında dahi tutsakların örgütlü hareket etmelerinin önüne geçilemediğinin bir kez daha altını çizen TKMP bileşenleri, hapishanelerdeki keyfi baskı ve saldırılara, ağırlaştırılmış müebbetlere dayatılan insanlık dışı koşullara karşı devrimci tutsakları sahiplenmeye ve onların haklı taleplerini dile getirmeye çağırıyorlar.

Sincan Kadın Kapalı Hapishane'den yeni "inciler"...

Ankara: Sincan Kadın Kapalı Hapishanesi'nden geçtiğimiz aylarda **Kırşehir E Tipi Hapishane**'ye sürgün sevk edilen Tutsak Partizan **Deniz Tepeli** yaşadığı sağlık sorunları gerekmesiyle geçtiğimiz günlerde yeniden Sincan'a getirildi. Gelmesiyle beraber hak ihlalleri, tedavi engeli, keyfi uygulamalar da hiç zaman geçirilmeden tekrar başladı!

Daha Sincan'a adım atmasıyla beraber onursuz aramaya maruz kalan Tepeli çıplak aramayı kabul etmediği için saldırıya uğradı. Zorla parmak izi alma ve eşyalarının verilmemesi gibi keyfi uygulamalarla karşılaşan Tepeli idarenin ilettiği **"özel"** bir kararla **"sen tehlikeli bir tutsaksın, diğer tutsaklara kötü örnek oluyorsun"** denilerek tek kişilik hücreye konuldu.

Ciddi sağlık sorunları yaşayan Tepeli götürüldüğü Zekayi Tahir Burak Kadın Hastalıkları Hastanesi'nde askerin odadan çıkması nedeniyle

muayene olamadan geri getirildi. Daha önceki muayenelerinde doktorların rahminde 23 mm çapında kist olduğunu söylemelerine ve rahim kanseri tehlikesine dikkat çekmelerine rağmen, Tepeli'nin tedavisi keyfi bir şekilde engelleniyor.

Tedavi için gittiği hastanede askerler odadan çıkmayı öncelikle reddetmiş, daha sonra Tepeli'yi kadın bir gardiyana kelepçelemek şartıyla çıkacaklarını söylemişlerdir. İnsanlık onuruna, hasta haklarına aykırı olan bu

tutum, aynı zamanda fiziksel açıdan da tedaviyi imkansız kılmaktadır. Bu öneri Tepeli ve doktor tarafından reddedilmiş ve hukuka aykırı olduğu ifade edilmiştir. Ancak askerler vazgeçmemiş ve Tepeli tedavi olamadan hapishaneye geri götürülmüştür.

Konuyla ilgili ÇHD Ankara Şubesi'ne, Ankara Tabip Odası'na ve Ankara Şubesi'ne başvuruda bulunuldu. Ayrıca **Partizan İHD**'de konuyla ilgili bir basın toplantısı düzenledi.

Basın toplantısında öncelikle Partizan adına bir konuşma yapıldı ve Deniz Tepeli'nin insanca tedavi edilmesinin koşullarının sağlanması istendi ve yalnız olmadığı vurgulandı. Deniz Tepeli'nin babası İsmail Tepeli de kızının durumunu anlatan bir konuşma gerçekleştirdi ve kamuoyunu bu konuda duyarlı olmaya çağırdı. Açıklama **Alnteri, BDSP** ve **EHP** de katılarak deste verdi.

Karataş Kadın Hapishanesi'nde cezalar sınır tanımıyor

H. Merkezi: Karataş Kadın Hapishanesi'nde kadın tutsaklara kelemenin tam anlamıyla ceza yağdı. Daha önce hapishanede yaşanan taciz olayının ardından buna karşı tutsakların koydukları tavır hücre cezalarıyla karşılık bulmuştu. Bütün bunların devamı olarak şimdi de sürgün sevkler gündeme geldi. Hemen herşeyden tutanak tutulması ve tutulan her tutanağa üst sınırdan "cezalar" verilmesi Karataş'ta çok sık yaşanıyor. Keyfi biçimde asker araması, kamera uygulaması, duruşmaya-hastaneye giderken sözde tedbir amaçlı "baba ismi" sorulması vb. dayatmalara karşı çıkan tutsaklara en üst sınırdan cezalar veriliyor. Cezaların yetmediği durumlarda da devreye sürgün sevkler giriyor.

Tutsak YDG'li **Duygu Ergen**, son süreçte verilen disiplin cezaları ve sürgün sevklerle ilgi gazetemize gönderdiği mektupta şunları dile getirmektedir; "Burada yaşanan bir taciz olayının üzerine gitmemiz ve bu şahsın koğuşumuza her ne olursa olsun girmesini reddetmemiz üzerine **Gülây Efendioğlu** ve **Özlem Aydın**'a yedişer günlük hücre cezası verildi ardından da Gülây ve Besime sürgün edildi. Biz biliyoruz ki bu cezalar da sürgün sevklerin meşrulaştırılmasıdır. Sürgün uygulanırken de arkadaşlarımız ve biz saldırıya uğradık ve darp edildik.

Yine 19/22 Aralık direnişinin 10. yıldönümünde ne tesadüftür ki 'şiddetten uzak Barış' adlı bir 'eğlence' düzenlendi burada. Milletvekilleri, savcılar vb. yetkililerin de katıldığı konferans öncesi kapı dövme eylemi ve sloganlarımızla yetkilileri karşıladık. Konferans boyunca devam eden eylemimiz neticesinde konuşma yapmakta zorluk çeken yetkililer ve hapishane idaresi daha sonradan biz geldiğimizde kırık olan koğuş kapısının camını bahane ederek tüm koğuş hakkında keyfi görüş ve hücre cezaları verdi."

Buna göre; Duygu Ergen ve Özlem Aydın hakkında "kamu malına zarar vermekten" 11'er gün hücre; Gonca Özken, Dilek Keskin, Meral Şahin ve Nuray Koç hakkında da 5'er gün hücre cezası verildi. "Korku ve Panik yaratmaktan" da Özlem Aydın ve Duygu Ergen'e 2'şer gün hücre, diğer tutsaklara ise 2'şer ay görüş yasağı verildi.

Tutsakların telefon hakkı engelleniyor

H. Merkezi: Geçtiğimiz hafta **Tekirdağ 1 No'lu F Tipi Hapishane**'den sürgün sevke maruz kalan tutsaklar Kandıra'ya girişte karşılaştıkları çıplak arama işkencesinin yanında şimdi de telefon haklarının ellerinden alınması ile karşı karşıya. Gazetemize mektup yazan tutsaklar telefon haklarını kullanmak için hücreden çıktuktan kısa bir süre sonra gardiyanlar tarafından ayakkabı araması dayatması ile karşılaştıklarını ve tartışmalarından **"Telefon hakkımız engellemez"** sloganını attıklarını belirttiler. Konu ile ilgili suç duyurusunda bulduklarını belirten Tutsak Partizanlar uygulamalara direneceklerini de ekliyorlar.

İşkenceli sürgün sevklerine son!

İstanbul: TUYAB, TUAD ve İHD Tekirdağ 1 No'lu F Tipi Hapishane'den yaşanan işkenceli sürgün sevkleri protesto amaçlı **12 Ocak** günü Galatasaray Lisesi önünde bir basın açıklaması yaptı.

Açıklamada hapishanelerde yaşanan saldırıların 1980 dönemini aratmadığına dikkat çekilerek sürgün edilen tutsakların götürüldükleri hapishanelerde de işkence ve insanlık dışı uygulamalara maruz kaldıkları belirtildi. Saldırıların ağırlaştırılmış müebbetlerin yaşam koşullarının düzeltilmesi için yapılan protesto eylemleri sonrası geliştirildiği vurgulanarak devrimci tutsakların yalnız olmadığı vurgulandı.

Hizbul-kontracılar değil hasta tutsaklar serbest bırakılsın!

İstanbul: 7 Ocak günü hasta tutsaklarla ilgili gerçekleştirilen eylemde kitle sloganlar eşliğinde Galatasaray Lisesi önüne kadar geldi. Burada yapılan basın açıklamasında Tekirdağ 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'nden yapılan sürgün sevklerine dikkat çekildi. Sanatçı Ayla tarafından okunan basın açıklamasında sürgün sevklerle tutsakların örgütlülüğünün parçalanmak istendiği dile getirildi.

14 Ocak günü de Taksim Tramvay Durağından Galatasaray Lisesi önüne yürüyen kitle hasta tutsakların isimlerini okuyarak özgürlük istedi. Lise önünde yapılan basın açıklamasında CMK 102. maddede yapılan değişikliklerle Hizbullahçıların serbest bırakıldığı dile getirilirken hasta tutsakların ölümüne terk edildiği vurgulandı.

Tarihten kısaca

✓ **25 Ocak 1872:** Hasköy Tersanesi işçileri greve çıktı.

✓ **22 Ocak 1873:** Kasım-paşa Tersanesi işçileri greve çıktı.

✓ **3 Şubat 1880:** İdare-i Mahsusa İşçileri greve çıktı.

✓ **26 Ocak 1921:** İstanbul tramvay işçileri greve çıktı.

✓ **28 Ocak 1921:** Mustafa Suphi ve 15 yoldaşı Trabzon'a geldikten sonra Mustafa Kemal'in emriyle iskele kahyası Yahya tarafından bir motora bindirildiler ve gece denizde katledildiler.

✓ **31 Ocak 1943:** Almanlar Stalingrad'da Kızıl Ordu'nun çelikten direnişi karşısında bozguna uğradı. Kızıl Ordu'nun bu zaferi savaşın gidişatı üzerinde tayin edici bir rol oynadı. Moral üstünlüğü Kızıl Ordu'ya geçti ve Hitler için sonun başlangıcı oldu.

✓ **28 Ocak 1963:** İstanbul İstinye'deki **Kavel Kablo Fabrikası**'nda çalışan 170 işçi oturma grevi yaptı. İşçiler sendikalaşma nedeniyle işten çıkarılan dört arkadaşlarının işe geri alınmasını istiyorlardı. Kavel direnişi grev ve toplu sözleşme hakkının kazanılması ile sonuçlandı. Bu kazanım işçi sınıfı için tarihi bir kazanımdı.

✓ **22 Ocak 1969:** Teksif Sendikası'na bağlı işçiler Deftardar Fabrikası'nda grev başlattı.

✓ **27 Ocak 1969:** Teksif Sendikası'na bağlı 5 fabrikada daha grev başladı. 7915 işçi işi bıraktı.

✓ **31 Ocak 1978:** Zonguldak'ta ikramiyesi ödenmeyen 20 bin maden işçisi direnişe geçti.

✓ **22 Ocak 1980:** Polis, direnişteki TARİŞ (İzmir, İncir, Üzüm, Pamuk ve Zeytinyağı Tarım Satış Kooperatifleri Birliği) işletmelerine saldırı; 50 kişi yaralandı, 600 işçi gözaltına alındı. TARİŞ'e bağlı diğer işyerlerinde işçilerde direnişe geçti.

✓ **29 Ocak 1983:** Devrimci tutsaklar **Ramazan Yukarıgöz**, **Ömer Yazgan**, **Erdoğan Yazgan** ve **Mehmet Kambur İzmit**'te cunta tarafından idam edildi.

Su yatağını buldu!

Üstünde üç parça gazete kağıdı, yerde yatan bir adam. Ayakları görünüyor. Ayakkabısı delik. Üç toplum polisi kimin için geldiklerinden habersiz, bir güvenlik şeridi çekmişler güya. Etrafta Agos'un çalışanları, gözleri yaşlı birkaç genç. Ambulans siren çalarak geliyor şimdi. Hrant gidiyor... Kalabalık giderek artıyor. **Yazarlar, akademisyenler, işçiler, memurlar, gençler, kadınlar...** Bir uğultu duyuluyor belli belirsiz Taksim yönünden giderek yaklaşan. Önüne çıkamıyutacak bir tufan adeta gelen. Yeri göğü inleyen bir ses;

"**Hepimiz Hrant'ız, hepimiz Ermeni!**" Bir sonraki gün, daha kalabalığına tanık olacak bu topraklar, daha güçlüsünü duyacak bu sesin. On binlerce insan kendiliğinden toplanmış, Taksim Meydanı'ndan yola çıkmış yine kendiliğinden. Küçük bir ırmak misali bugün için, yarınsa çok farklı olacak. Hrant'ın düştüğü yerdeyiz şimdi. Karanfillerle süslenmiş bir fotoğraf. Hrant, bakıyor, herkese gülümsüyor, hoş geldiniz diyor. Sizden biriyim ben de **Ermeni, Türk, Arap, Rum, Çerkez diyor...**

Sabah saatleri hava biraz soğuk. Bu kez Agos'un penceresinden gülümsüyor Hrant. Acılı bir ses **sevgiliye** sesleniyor; "**İnsanların dostları uğruna canını vermesinden daha büyük bir sevgi yoktur, bir bebekten bir katil yaratan karanlığı sorgulamalı**". Titreyen, acılı, öfkeli ses yayılıyor on binlerin yüreğine, beynine kazınıyor. **Rakel Dink** konuşuyor.

Güvercinler gökyüzüne kanatlanıyor, tedirgin. **Bir tanesi hariç**. Biri kalıyor, cenaze arabasının önüne Hrant'ın resminin yanı başına konuyor. Terk etmiyor bu toprakları onun gibi. Ermeni ezgileriyle yol almaya başladı artık kalabalık. Her adımda biraz daha çoğalıyor, tıpkı denize ulaşmak isteyen bir ırmak gibi. Ellerde dövizler **Kürtçe, Türkçe, Ermenice**; "**Hepimiz Hrant'ız**" diyor "**Hepimiz Ermeni**". İşte bak yine başaramadılar, bizi birbirimize düşüremediler. Sevinmelisin buna Hrant, istediğin bu değil miydi? Tüm oyunlarına, çevirdikleri dolaplara inat **sımsıkı kenetlendi** on binlerce insan. Yüzyıllardır aynı coğrafyada birlikte üreten, aynı açlığı ve yoksulluğu paylaşan, dilleri-kültürleri farklı insanlar şimdi yan yana. Bir ırmak akıyor gittikçe çoğalarak...

Yüz binlere ulaştık şimdi

Kalabalığın bir ucu **Unkapanı Köprüsü**'nde diğer ucu hala **Agos** önünde. Bu köprü en son ne zaman gördü böyle bir kalabalığı? Bugün bir tarih yazılıyor 150 bini aşkın kalabalık bugün tek bir insan; Hrant.

Gerçeğin peşinde, insanca yaşanacak bir **ülke** istiyor. Faşizme lanet okuyor, isyan ediyor. Sen dememiş miydin "**bu topraklarda gözüm var ama en dibine gömülme için**" diye. İşte istediğin oldu. **Can suyuna** erdin toprağın. Artık kimse seni yok edemez. Bu toprakların insanları iyiden, güzelden, doğrudan yana olduğunu bir kez daha gösterdi. Böyledir Hrant, halkımız böyledir. **Özgürlük özlemi** hiç bitmez... Bir derya misali uçsuz bucaksızdır tıpkı bugün olduğu gibi. **Neden?**

Ocak'ın 19'u. Üç gazete parçasının altında yatan Hrant. Neden? Bunun için biraz geriye gitmemiz gerekecek. Yetimhanede yoksulluk içinde bir çocuk. Kimsesizlik, sefalet, açlık. '70'li yıllar; Hrant okula başlar. Atmosfer oldukça canlı ve hareketlidir. Kendisi gibi yoksul tüm arkadaşları bir şeyler savunmaktadır; **Devrim, sosyalizm, mücadele, kavga.**

Böylesi sözcükler duymaktadır sık sık. Çok geçmeden o da katılır buna. Yaşadığı yoksulluk bir mıknaş gibi onu bu düşüncelere çeker. Yanı başında çok sevdiği arkadaşları, can yoldaşı **Armenak (Armenak Bakır)** vardır. Onun peşini bırakmaz. Ondandır yaşamın en derin yorumlarını, onu dinler, söylediklerini özümser. Doğrudan, iyiden, güzelden yana olacak, söylediğinin arkasında duracak, sonuna kadar savunacak, bunun için gözünü kırpmayacaktır. Öyle yaşadı **Armenak** ve böylece **kucakladı ölümü.**

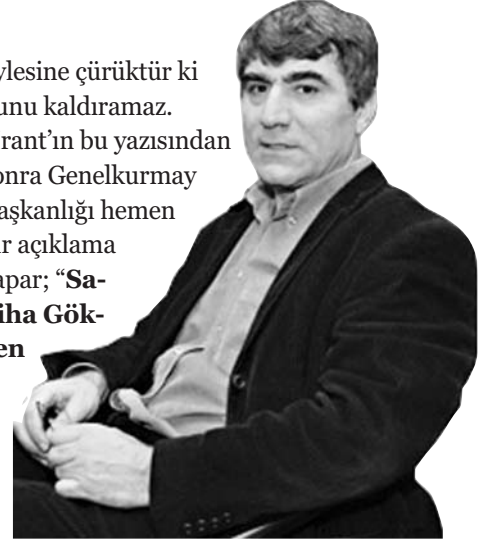
Ne yazmıştı Hrant?

Şimdi üç kağıt parçası altında Hrant, 28 yıl sonra... Hiç taviz vermedi duruşundan, onurlu gerçek bir aydın olarak. Ne yazmıştı Hrant?

2003 yılında bir yazısı yayımlanır Hrant'ın "**Ermeni Kimliği Üzerine**" başlıklı. Hakkında Türklüğe hakaretten dava üstünü dava açılır. Hrant, Agos'ta Ermeni ulusunun yaşadıklarına yer verir sayfalar dolusu. Agos onun elinde Ermenilerin tarihini yeniden gün ışığına çıkarır. Gittiği her yerde dosdoğru savunur düşüncelerini **Armenak**'tan öğrendiği gibi. 1915'te yaşananları hatırlatır, biz de varız der bu topraklarda, kanımız var! Düşmanları da boş durmaz. Artık her duruşmasına teşekkür ederler. Her duruşmada bir linç girişimi yaşanır.

Hrant yine de yoluna devam eder ısrarla, durmaz! M. Kemal'in manevi kızı **Sabiha Gökçen**'in gerçekte bir **Ermeni** olduğunu ve soykırım sırasında evlat edildiğini belgeleriyle ispatlar. Böylece Hrant bu devletin en büyük yalanlarından birini ortaya çıkarmıştır. Koskoca bir binanın en altındaki taşı çekip almıştır. Bina

öylesine çürüktür ki bunu kaldıramaz. Hrant'ın bu yazısından sonra Genelkurmay Başkanlığı hemen bir açıklama yapar; "**Sabiha Gökçen**

yedi göbek Türk'tür. Onun Ermeni olabileceği nasıl düşünülebilir?"

Hrant böylece uydurmalar ve yalanlar üzerine inşa edilmiş bir tarihin üstündeki örtüyü de bir hamlede çekip almıştır.

Kral Çıplak

Devlet; gerçek katliamcı, soykırımcı kimliği ile yüzyüzedir. Derhal harekete geçer, bu ayıbın örtülmesi lazımdır. Hemen akabinde Valilik Hrant'ı "buyur eder". İki **MİT**'çi yazdıklarına tepki gösterebilecek birilerinin olabileceğini konusunda "duyarlı" davranır. Hrant anlamıştır, kuduz köpeğin kuyruğuna basmıştır. Gerçeklerle yüzleşmek ağır gelmektedir. Bundan sonra ise her şey çok hızlı gelişir. Hrant'a dava üstüne dava açılır ama **Sabiha Gökçen** yazısı için değil Türklüğe hakareten. Faşistler Agos'u mesken eyler. Tehditlerin ardı arkası kesilmez. Güvercinin tedirginliği giderek artmaktadır. **Herkes git der ona ama o kalmayı seçer.** Son ana kadar mücadele edecek aydın duruşundan geri adım atmayacaktır ucunda ölüm de olsa. Şimdi kuşatma daha da büyümüştür. İlk **Emin Çölaşan** alır eline sazı. Arkasından çok demokrat **Radikal, Milliyet, Tercüman** ve elbette amiral gemisi **Hürriyet**. Tüm köşe yazarları ortak bir düşman bulmuştur artık. "**Türklüğe hakareten hakkında dava açılan Ermeni**" diye başlar her cümle. Toplumsal bir linç kampanyası son hızla yol almaktadır. Hrant bu ülkenin adını kirletmekte, yalan söylemektedir.

Ne ki gerçekte adı lekeli olan bu devletin ta kendisidir. **1.5 milyon Ermeni'yi buharlaştıran**, sürgün eden, **Kürtleri** imha-inkar ile yok etmeye çalışan, kendisi dışında hiç kimseye yaşam şansı tanımayan bu devlet değil miydi? Kırmızı çizgilerinin içinde koca bir toplumu ışısız bırakan kimdi?

Adalet çılgık çılgıca...

Üç gazete parçasının altında Hrant yerde upuzun yatıyor. Aradan geçen dört yıl. Kanunlarla prangalanan adalet, acı içinde, çılgık çılgıca. Hrant'ı katilleri yargılanmayacak. Çünkü onun katilleri ona ateş açanları yargılayanlar. Onu vuranlarla aynı zihniyeti paylaşıyorlar, **aynı hamurdan** yoğrulmuşlar. Onun katillerini Hrant'ın gerçek dostları, yoldaşları yargıladı bile çoktan. Yüreğine aktığı yüz binler Hrant'ı çoktan akladı, katillerin kim olduğunu çoktan gösterdi. Zamanı geldiğinde tıpkı Hrant göçtüğünde yaptıkları gibi yine Hrant olacaklar.

Üç gazete parçasının altında Hrant yatıyor boylu boyunca...

Şimdi çok istediği oldu; "Su yatağını buldu!"

Evrensel Bakış

Ortadoğu'da esas çelişki ezenler ile ezilenler arasında

Merkezi Brüksel'de bulunan **Uluslararası Kriz Grubu** (ICG) yeni yılın hemen öncesinde açıkladığı raporunda, 2011'in dünya genelinde yeni çatışmaları da beraberinde getireceğine yer verdi. Rapor, tek tek ülkelerdeki çatışmalı duruma ve bunların izlediği/izleyebileceği seyre ilişkin yorumları da içeriyor.

Somali, Nijerya, Sudan, Demokratik Kongo Cumhuriyeti, Kolombiya, Venezüella, Tacikistan, Pakistan, Irak gibi ülkeler ilk sırada yer alırken, liste uzayıp gidiyor. Listedeki ülkelerin tümünün ortak bir yanı bulunuyor. Bunlar emperyalizmin siyasal-ekonomik-askeri vd. politikalarının dolaylı/dolaysız hüküm sürdüğü ülkeler.

Emperyalizmin Ortadoğu'ya dönük malum yönelimi sayesinde bölge son yıllarda işgallerin ve bunlara karşı direnişlerin de etkisiyle dünyanın en çatışmalı bölgesi olma özelliğini artırarak koruyor. **Ancak bugün Ortadoğu'daki çatışmalı ortamın artışından söz ederken, bunun aynı zamanda iç çatışmalardaki artışa da işaret ettiğini görmek gerekir.** Zira Ortadoğu çok dinli, kültürlü vb. yapısı itibarıyla öteden beri egemen sınıfların **böl-parçala-yönet** politikası açısından önemli bir zemin oluşturmuştur.

Günümüzde mezhep çatışması olarak yansıyan iç çatışmalar, bugün farklı bir kulvara girmiş gibi görünmektedir. Hem sadece işgal bölgelerinde de değil, çok sayıda Arap ülkesinde iç çatışmaların şiddetlendiğine tanıklık etmekteyiz. Bunun Arap bölgesini **-yeniden- parçalama ve yeniden dizayn etme** hedefli bir operasyon olduğu söyleniyor.

Son günlerde şiddetli iç çatışmalarla gündeme gelen (işgal altındaki ülkeler dışında) Arap ülkelerinin başında **Mısır** geliyor. Mısır bilindiği gibi emperyalizmin bölgedeki en önemli dayanaklarından biri ve on yıllardır emperyalist Siyonist politikaların taşeronluğunu yapıyor. Ancak öyle görünüyor ki, Mısır'ın uşak-işbirlikçi yönetimi onca "hizmetine" karşılık Ortadoğu'nun yeniden şekillendirilmesi çabalarında hedeflerden biri haline gelmiş bulunuyor.

Mısır'da uzunca zamandır yaşanan iktidar krizi, yaklaşan başkanlık seçimleri, Mısır'ın yeni bölgesel politikalarda yer olmayan öncü rolünü de sınırlama ve/ya sona erdirme hamlelerini de başlattı denebilir. Hamlelerin emperyalist cepheden gerçekleştirildiğini ise vurgulamaya bile gerek yoktur. İşte bu hamleler kapsamındaki kıskırtmalar sonucudur ki, Mısır'da Hıristiyanlar ile Müslümanlar arasında olarak görünen iç çatışmalar da giderek artıyor. **Benzer çatışmaların aynı süreçte Irak'ta da artışa geçtiğine bakarak söylenecek olursa, mezhep çatışmasına yol açma temelli kıskırtmaların seyrinin, daha vahim sonuçlara yol açma ihtimali hayli yüksek olan, dinler arası çatışmalara yöneldiği de söylenebilir.**

Ancak bugünlerde bölgeden başka çatışma haberleri de geliyor. **Tunus ve Cezayir'de öğrenci ve emekçiler hakları için ayaktalar.** İsyanın hedefinde ise Tunus'ta 23 yıldır hüküm süren, AB emperyalizmi güdümlü **Zine Al Abidin**'in totaliter rejimi var. IMF programları ile yeniden yapılandırılmaya çalışılan ülkede özelleştirmeler hızla sürüyor, işsizlik, yoksulluk, yolsuzluklar da bu hızla eşlik ediyor.

Cezayir de bugün artık yoğun emekçi eylemlerine sahne oluyor. Son yıllarda sayısız işçi eylemine sahne olan Mısır'da da emekçiler hem kendi talepleri hem de aynı coğrafyanın isyandaki emekçileriyle dayanışma için eylem çağrıları yapıyorlar. Bu da bir kez daha gösteriyor ki, esas çelişki farklı dinler-etnikler arasında değil, ezenler ile ezilenler arasında yaşanıyor. Egemenlerin çatışmaları körüklemelerinin nedeni de işte bu derinleşen-keskinleşen çelişki oluşturuyor. Çünkü tüm dünyada iki kesim vardır birbiriyle çatışan: **ezenler ve ezilenler...**

Açlık ordusu Kuzey Afrika'da sokaklara taşdı

Konut ve gıda yetersizliğine, petrol ve gıdaya yapılan fahiş zamlara karşı Tunus ve Cezayir'de çoğunluğunu işsiz ve diplomalı gençlerin oluşturduğu halk sokaklara çıktı.

23 yıldır Zine El Abidin Bin Ali'nin iktidarda olduğu Tunus'ta işsizlik resmi rakamlara göre % 14 civarında. Ancak gerçekte rakamların % 20'nin üzerinde olduğu biliniyor. Ekonomik krizin cenderesi altında emekçilerin yaşam mücadelesi verdiği ülkede, siyasi elitin yolsuzluklarına karşı da biriken öfke 2008 yılından beri dönem dönem sokak çatışmaları ve gözaltılarla sonuçlanan eylemlerde ifadesini buluyordu. Bu eylemler benzer şartlarda olan Cezayir ve Fas'a da sıçırıyordu. 2011 yılına girildiği günlerde dayanma gücünün son sınırına gelen başta diplomalı işsizler olmak üzere avukatlardan (ülkedeki 8 bin avukatın yüzde 95'i greve katıldı) sendikacılara kadar her kesimin öfkeseslerinin duyulduğu Kuzey Afrika'da sular durulacağına benzemiyor.

Tunus'ta Aralık ayında 26 yaşındaki Muhamed Bouazizi isimli diplomalı genç, sebze-meyve satarak geçimini sağladığı tezgâha polis izin vermemesini protesto etmek için bedenini ateşe verdi. 22 Aralık günü Houcine Neji isimli bir kişi **"işsizlik sefaletini"** protesto etmek için elektrik hattına asılarak hayatına son verdi. Son olarak 52 yaşındaki, işsiz 4 çocuk babası bir kişi ülkenin merkez doğusundaki Chebba kentinde kendisini ağaca astı. Peşpeşe gelişen

intihar haberleriyle birlikte kaldırıldığı hastanede 4 Ocak günü yaşamını yitiren Muhamed Bouazizi'nin eylemi gençler için bardağın taşmasına yetti. İşsizlik ve yolsuzluklara karşı gençler sokaklara çıkarak seslerini duyurmak istediler. Polisin acımasızca saldırdığı eylemler dalga dalga ülke geneline yayıldı. Eylemlerde iki kişinin polisler tarafından **"meşru savunma"** adı altında katledilmesiyle eylemler yerini günlerdir devam eden çatışmalara bıraktı. Ülkenin merkez güneyindeki Sidiz Bouzid ve Bouziane'dan, kuzeydeki başkent Tunus ile turistik Sousse kentine kadar eylemler yayıldı. Eylemler sonucunda bir rap şarkıcısı ve iki blogcu polis tarafından gözaltına alındı. Bloglar ve sosyal ağlar, öfkeli binlerce gencin öncelikli buluşma alanları haline geldi. Uluslararası İnsan Hakları Federasyonu (FIDH) ve Sınır Tanımayan Gazeteciler (RSF) çok sayıda insanın gözaltına alındığını ama net rakama ulaşamadığını açıkladılar. **Haftalar- dır devam eden eylemlerde polis 70'i aşkın insanı katletti.**

Çatışmaları kontrol altına alamayan Devlet Başkanı Zine El Abidin Bin Ali 14 Ocak 2011'de istifa etti. Bin Ali 23 yıldır devlet başkanıydı.

Cezayir yangın yeri

Tunus'taki eylemler üç hafta sonra bu kez Cezayir'e sıçradı. Eylemler internet gibi iletişim olanaklarının da yardımı ile neredeyse ülkenin her yanına dağıldı. Devlet Başkanı Abdulaziz Buteflika'nın üçüncü görev süresinin dolmasına az kalmışken sokaklara çıkan gençler **"kötü yaşam"** koşullarını protesto etti.

21 Mayıs 2003'te yaşanan 6.7 büyüklüğündeki depremden sonra halkın büyük bir bölümü evsiz kalmıştı. Devlet Başkanı Abdülaziz Buteflika yıkılan evlerin yerine 1 milyon konut yapma sözü vermişti. Ancak bugüne kadar sadece 10 bin konut hak sahiplerine teslim edildi. Geriye kalan insanlar teneke barakalarda yaşamlarına devam ederken devlet bu barakalar için de yıkım kararı aldı ve bugüne kadar yapılan yıkımlar sırasında polis halk arasında büyük çatışmalar yaşandı. Ülkede un ve yağın fiyatı son aylarda ikiye katlanarak rekor bir düzeye çıktı. Şekerin kilosu birkaç ay önce 70 dinar iken, bugün 150 dinara çıktı. İşsizlik oranı ise resmi rakamlara göre % 10, gerçekte yüzde 25 olarak belirleniyor. Her yıl binlerce Cezayirli genç işsizlikten Avrupa ülkelerine ve ABD'ye kaçak yollardan göç etmek zorunda kalıyor.

Sokaklara çıkan öğrenciler zamların geri alınmasını ve işsizlik sorununa derhal çözüm bulunmasını istiyor. Öğrenciler yaptıkları eylemlerde sık sık polisin saldırısıyla karşılaşılıyorlar ve çatışmalar büyüyerek devam ediyor.

Sadece 6 Ocak'ta yaşanan çatışmalarda 82 öğrenci ve 13 polis yaralandı.

5 Ocak günü fiyat artışlarına karşı Cezayir'in Bab El Oued mahallesinde sokağa çıkan gençler ile polisler arasında çatışmalar yaşandı. 6 Ocak'ta Cezayir'in birçok mahallesi ile Kabylie (Berberi) bölgesindeki Bejaia ve Boumerdes kentlerinde halk yolları trafiğe kapadı. Bejaia yakınındaki Akbou mahkemesi ateşe verildi. Constantin'in de birçok mahallesinde eylemler yapıldı. 7 Ocak günü de başkent ve ülkenin doğusunda birçok eylem gerçekleşirken, Cezayir Futbol Federasyonu şampiyona maçlarını olası olaylara karşı er-teledi.

925 milyon insan aç!

Tunus ve Cezayir'de çatışmalar devam ederken Birleşmiş Milletler Gıda ve Tarım Örgütü (FAO) aylık değişimlerin değerlendirildiği "Gıda Fiyatları Endeksi"ndeki bu artışa küresel düzeyde şeker, hububat, yağ ve et ürünlerinde görülen fiyat artışlarının yol açtığına dair hazırladığı raporu açıkladı.

Rapora göre; bu besinlerin fiyatı yüzde 4.2 sıçrayarak 214.7'yi buldu. Bu oran 1990'dan bu yana en yüksek orana tekabül ediyor. 2008'de aynı oran 213.5'ti. Raporda 925 milyon insanın kronik açlık sıkıntısı çektiğine dair veriler de bulunuyor. Yetersiz beslenen toplam rakam 1 milyar 23 milyon kişinin %98'i yarı-sömürge ve sömürge ülkelerde yaşıyor. Yine bu nüfusun % 40'ı ise sadece Çin ve Hindistan'da yaşıyor.

İsrail, McCarthy yasasını onayladı Binlerce kişi protesto etti

ABD'de İkinci Dünya Savaşı sonrasında McCarthy dönemindeki benzer uygulamalar "cadı avı" olarak adlandırılıyordu. "Cadı avı" sırasında aydınlardan Komünist Parti'ye üye olup olmadıkları soruldu, üye iseler, diğer üyelerin isimlerini vermeleri ve tövbe etmeleri istendi. Bu aydınlar arasında Bertolt Brecht, Charlie Chaplin, Arthur Miller gibi ünlü sanatçılar vardı.

lah, Mossawa Center, Ir Amim ve göçmen işçilerin haklarıyla ilgilene Hot-

line for Migrant Workers gibi çok sayıda dernek ve örgüt, bu yasa kapsamında değerlendirilecek.

"Yasa, otoriter, ahlak dışı ve gayrimeşru"

İnsan Hakları Derneği (ACRI), kararı 'demokrasiye ağır bir darbe' diye nitelendirdi ve yasanın insan hakları örgütlerinin sorgulama ve hükümet politikalarını eleştirme süreçlerinde zayıflatılmasını amaçladığını belirtti.

İşkenceye Karşı Halk Komitesi, yasanın "İsrail'deki demokratik değerleri ağır ağır öldürecek otoriter, ahlak dışı ve gayrimeşru" olduğunu açıkladı.

İsrail Komünist Partisi onaylanan yasa tasarısına büyük tepki gösterdi. Parti, "McCarthy İsrail'de hâlâ yaşıyor" başlıklı açıklamasında Kirschenbaum'un ifadelerine dikkat çekti. İsrail hükümetinin onayladığı yasayı kınayan açıklama, yasayı protesto etmek için düzenlenecek eylemin çağ-

İsrail Parlamentosu, Filistinlilere yönelik Siyonist baskı ve katliamları teşhir eden insan hakları örgütleri hakkında soruşturma açılmasını ön-gören yasa tasarısını onayladı. Tel Aviv'de 15 bini aşkın insan hakları savunucusu yasayı protesto etti.

Parlamentoda 16 'Hayır'a karşılık 41 'Evet' oyu ile kabul edilen yasa, sağcı Dışişleri Bakanı Avigdor Lieberman'ın liderliğindeki ırkçı Yisrael Beiteinu (İsrail Evimiz) Partisi tarafından bir "kazanım" olarak değerlendirildi. Parti üyesi Faina Kirschenbaum, yasa tasarısını parlamentoya sunarken, "Bu (insan hakları) grupları Gazze savaşını soruşturan Goldstone raporuna materyal sağlıyor" dedi. Kirshenbaum, insan hakları örgütlerinin İsraili yetkililerin yurtdışında tutuklanması isteminin arkasında olduğunu savundu.

Sessizliği Kırmak, B'Tselem, İnsan Hakları Derneği (ACRI), Yesh Din, kadın örgütü Machsom Watch, Ada-

rısıyla son buldu. İsrail Komünist Partisi'nden Dov Khenin yasa ile ilgili olarak "ABD'de 1950'lerde yaşanan McCarthyizm şu anda burada başlıyor" dedi.

Ünlü İsrail gazetesi Haaretz yazarlarından Gideon Levy, yeni yasayı değerlendirdiği yazısında 2011'in İsraili'nde solcu olmanın, insan haklarını savunmanın, işgale karşı olmanın gayrimeşru ilan edildiğini belirtti. Levy, İsrail yönetimine "çalışmanın arkasından dolanmak yerine neden solu doğrudan yasadışı ilan etmiyorsunuz" diye sorarak onaylanan tasarının saçmalığına dikkat çekti. Savaş çığırkanı sağcıların "vatansever", yabancıları ülkeden kovan ırkçıların "sadık vatandaş" ilan edildiği İsrail'de yalnızca solcu olmanın yasaklandığını vurguladı.

Levy, Nuri el-Okbi adlı bir insan hakları savunucusunun ruhsatsız iş yapmak, Duvara Karşı Anarşistler grubu üyesi Jonathan Pollak'ın anayolda bisiklet sürmek, eski kabine üyesi Mossi Raz'ın öldürülen bir Filistinli için düzenlenen protesto gösterisini uzaktan izlemek "suçundan" tutuklandığını hatırlatarak, İsrail yasalarını ve emniyet güçlerini eleştirdi.

Haiti'de kolera salgını

H. Merkezi: Her salgın hastalıkta olduğu gibi kolera salgınına yine kurban edilen halk oldu. Haiti'de kolera salgını gittikçe yayılıyor. Resmi açıklamalara göre Ekim ayından itibaren 3.333 kişi yaşamını yitirdi. Emperyalist ülkelerde rastlanmayan bu hastalık sömürge ve yarı-sömürge ülkelerinde görülüyor.

Hastalığın en çok yayılma biçimi olan kirli su tüketilmesi, bu hastalıklardan kimlerin etkileceğini de gösteriyor.

ROSA VE KARL ANILDI

Rosaları anmak için yapılan yürüyüş 9 Ocak'ta Frakfurter Tor'da saat 10.00'da başladı. Yürüyüşe Alman sol parti ve gruplar, Türkiyeli sol parti ve kitle örgütleri kendi pankart, flama ve bayraklarıyla katıldı.

Almanlardan başta MLPD olmak üzere, PDS, KPD ve çok çeşitli anti-faşist grup yer alırken, Türkiyeli örgütler içinde TKP/ML, MLKP, TKİP, ATİF, ADHK ve diğerleri katılmıştı. TKP/ML'nin beş ustası ve Rosa ve Karl'lı pankartları oldukça ilgi çekti. Arkasında ATİF'in "Krizin faturasını biz ödemeyeceğiz" pankartı yer aldı.

Yürüyüş boyunca sosyal ve iktisadi yıkım ve krize dair sloganlar atıldı ve çeşitli pankart ve dövizler taşındı.

Yürüyüş, bu yıl engelsiz ve ciddi bir polis saldırısı olmadan sona erdi. Binlerce devrimci ve ilerinin katıldığı yürüyüşün yanında, bir de sabahın erken saatlerinde başlayıp akşama dek devam eden anıt mezar ziyareti vardı. Bu ziyarete katılım da on binlerce idi. Bu yürüyüşle, Rosa ve Karl'ın 92. ölüm yıldönümünde bir kez daha devrim ve sosyalizm özlemi dile geldi ve onların katili Alman tekelci burjuvazisi lanetlendi.

(Berlin ÖG okurları)

Kıbrıs'ta süresiz grev başlıyor

Kuzey Kıbrıs'ta Sendikal Platform, "yıkım paketi" olarak tanımladığı yasal düzenlemelere karşı süresiz greve başlıyor. Platform, hayat pahalılığı fonunun iptali ve KDV'lerde artışa karşı çıkıyor.

Kıbrıs Türk İşçi Sendikaları Federasyonu (Türk-Sen) Genel Başkanı Arslan Bıçaklı, Sendikal Platformun hükümetle görüşme öncesindeki toplantısının girişinde yaptığı açıklamada, uzun bir süreden beridir hükümetin emekçilere yönelik uygulamalarına karşı mücadele ettiklerini söyledi.

Bıçaklı, Platform'un bir süre önce mücadeleye yönelik yol haritası açıkladığını bunun üzerine Hükümet'ten görüşme daveti aldıklarını belirterek, görüşmeye gidileceğini kaydetti.

Ürdünlüler hayat pahalılığını protesto etti

Kuzey Afrika ve Ortadoğu'da hayat pahalılığına karşı yapılan protesto eylemlerinin yeni adreslerinden biri de Ürdün oldu.

Hükümetin akaryakıt ve gıda fiyatlarını sınırlamak için önlemler aldığı açıklamasına rağmen, ülkenin güneyindeki Karak kentinde yaklaşık yüzlerce kişi hayat pahalılığını protesto etti ve Başbakan Samir El Rifai aleyhinde sloganlar attı.

Karak Belediyesinin eski yetkililerinden Tefik El Batuş, Reuters'a yaptığı açıklamada, "Hükümetin politikalarını protesto ediyoruz. Yüksek fiyatlar ve tekrar tekrar koyulan vergiler, Ürdün halkını isyan ettirdi" dedi.

Protesto gösterisinin organizatörlerinden Derham Halassa da hükümetin önlemlerinin, göz boyama olduğunu ifade ederek, "Araplar bağlamında hepimiz aynıyız. Hepimiz, baskıcı yönetimler altında yaşıyoruz" diye konuştu.

Benzer gösterilerin başkent Amman, kuzeydeki İrbid ve Amman'ın güneyindeki Diban kentlerinde de düzenlendiği belirtildi.

Halk Savaşını stratejik savunmadan stratejik denge aşamasına ilerletmek için gerekleri yerine getir!

Filipinler Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin mesajı

► 40 yıldan fazladır süren coşkulu mücadelede kazandıkları zaferlerden esinlenen Parti üyeleri, Yeni Halk Ordusu birimleri ve devrimci güçler halk savaşının görevlerini yerine getirme ve onu ilerletme, mücadelelerinin derinliğini ve niteliğini yükseltme konusunda azimlidirler.

Filipinler Komünist Partisi
Halk Savaşının 42. yıldönümü vesilesiyle yayımladığı bildiride "Marksizm-Leninizm-Maoizm'in teorik önderliği altında ABD emperyalizmine ve yerli sömürücü sınıflara karşı ulusal kurtuluş ve demokrasi için halk savaşını stratejik savunma aşamasından stratejik denge aşamasına yükseltmenin politik ve diğer gereklerini yerine getirerek FKP'nin 42. yıldönümünü kutluyoruz" dedi.

Yayımlanan bildiride ülkedeki ve emperyalistler cephesindeki sürece dair belirlemeler yapıldıktan sonra savaşın yeni görevleri şu şekilde formüle ediliyor.

Yeni savaşın görevleri:

Filipinler Komünist Partisi ve Filipin halkının 40 yılı aşkın bir süredir sürdürdüğü uzun süreli halk savaşı yoluyla yeni demokratik devrimi ileri taşıması ve ABD emperyalizmi ile yerli gerici sınıfların yürüttüğü en vahşi baskıların üstesinden gelmesi ulusal ve dünya çapında büyük bir öneme sahiptir.

Parti, sosyalizmin revizyonist ihanetçileri tarafından teşvik edilen ABD ve diğer emperyalist güçlerin ideolojik, politik, ekonomik, kültürel ve askeri saldırılarını teşhir etme ve ona karşı mücadele etmede önemli bir rol almıştır. Neoliberal küreselleşme politikası altında dünya kapitalist sisteminin derinleşen krizinin bir sonucu olarak ulusal kurtuluş, demokrasi ve sosyalizm güçlerinin canlanması beklenmektedir.

Parti'nin beş yıl içinde halk savaşının stratejik savunmadan stratejik denge aşamasına ilerlemesi için kararlı

olması iyi bir durumdur. Yakın ufuklar iyimserliğimizi ve devrimci güçlerin azmini yükseltiyor. 40 yıldan fazladır süren coşkulu mücadelede kazandıkları zaferlerden esinlenen Parti üyeleri, Yeni Halk Ordusu birimleri ve devrimci güçler halk savaşının görevlerini yerine getirme ve onu ilerletme, mücadelelerinin derinliğini ve niteliğini yükseltme konusunda azimlidirler. Parti, devrimi sürdürmek için dünya kapitalist sisteminin krizinin yarattığı uygun koşullardan yararlanmalıdır. O, düşmanın Filipinler silahlı devrimini yenilgiye uğratmak için yaptığı planlara göğüs germeli ve onu yok etmelidir. Parti, halkın ulusal ve sosyal kurtuluş özlemini yerine getirmek için dev adımlar atmak zorundadır. Halk savaşını geliştirmek için belli gereklilikler kesinlikle yerine getirilmelidir. Bu tür gereklilikleri yerine getirmek için bizler, görevlerimizi yapma konusunda net olmalıyız.

1. Parti, içinde tek bir istenmeyen kişinin yer almasına dahi izin vermeksizin genişlemelidir.

Parti, barangayların çoğunluğunda ve Yeni Halk Ordusu'nun tüm gruplarında bir Parti şubesine, ayrıca kitle örgütü ve kurumlarının çeşitli düzeylerinde Parti gruplarına sahip olacak düzeyde üyelerini çoğaltmalıdır. Yeni Halk Ordusu birimlerinden olduğu kadar şehir ve köy tabanına dayanan kitle örgütlerinden Parti üyeleri kazanmalıdır.

Partinin ana kaynağı devrimci kitle hareketinin kendisidir. İşçi, köylü, ulusal azınlıklar, şehir yoksulları, kadın, gençlik, mesleki kitle örgütleri başta olmak üzere Parti, örgütlü kitlelerden kendine üye kazanmalıdır.

Üye kazanma işlemi büyük sayılarda olabilir, çünkü üye olabilmek için yurtsever ve ilerici karakterdeki kitle örgütlerinin tüzük ve programımızı kabul etmeleri yeterli olmaktadır. Bu şekilde kazanılan üyeler ulusal ve demokratik alanda anlayışlarını, bağlılıklarını ve sorumluluklarını derinleştirmeleri için genel ve özel kitle dersleri alırlar. Üyelerin hızla artırılması perspektifi, özellikle kitle örgütlerinin halkın acil ve stratejik özelemleri için savaşmasına dair propaganda kampanyalarının ve kitle seferberliklerinin önderliğini yaptığı süreçlerde gerçekleştirilebilir.

Parti, kitle örgütlerinin hızlı gelişimleri üzerinden kolay bir şekilde genişleyebilir. Her verili zamanda en gelişmiş kitle aktivistlerinin üye olarak kazanılmasına öncelik verir. Parti tüzük ve programını kabul eden en az 18 yaşındaki her Filipinli derhal aday üye olmaya hak kazanabilir. Adaylık sürecinde, adaya temel Parti eğitimi sağlanır ve adaylar üyelerle oy hakkı dışında tüm hak ve yükümlülüklerle sahiptir.

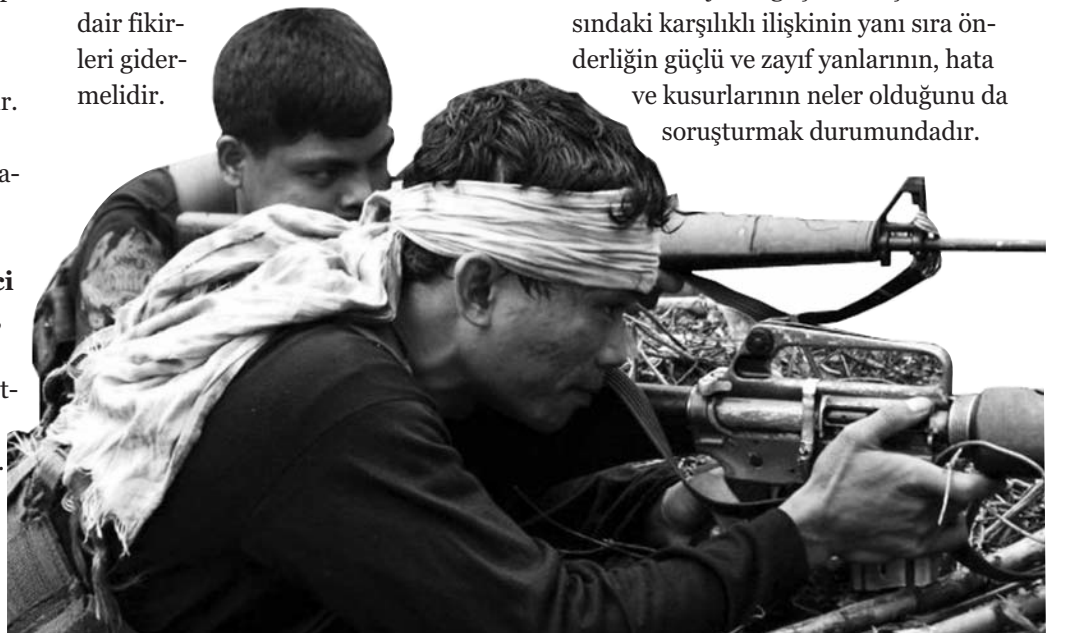
İşçi ve köylüler için adaylık süresi 6 ay, şehir küçük burjuvazisi için 1 yıl ve orta burjuvazi için 2 yıldır. Komünist Gençlik Birliği Kabataang Makabayan üyeleri 18 yaşına geldiğinde ve temel Parti eğitimini tamamladıktan sonra otomatik olarak Parti üyesi olurlar.

Parti, Tüzükte ifade edildiği gibi Parti üyeliği üzerine hükümleri yerine getirmek zorundadır. Tüzükte yer alanların dışında diğer üyelik kuralları ve standartlarına dair fikirleri gidermelidir.

Aday üyelerin tam üyeliğe terfisinde yaşanan uzun süreli ihmal ve belirsiz gecikmeler ortadan kaldırılmalıdır. Parti aday üyelerine hızlı bir şekilde temel Parti eğitimi sağlanmalı, adaylık süresinin tamamlanmasının ardından tam üye olarak görevlendirilerek terfi ettirilmelidir.

Aday üye tam üye haline geldikten sonra, mümkün olduğunca erken bir şekilde orta ve daha yüksek Parti eğitimi almalıdır. Tam üyelerden, Parti ve devrimci kitle hareketi ya da halk ordusunun herhangi bir biriminde görevlerini yerine getirmede daha coşkulu ve aktif olması beklenmektedir.

Tüm Parti organları onların güçlü ve zayıf yanlarını tespit etmek için kendi deneyimlerinden çıkardıkları dersleri sürekli olarak aktarmalıdır. Parti Merkez Komitesi, tüm bölgesel Parti Komiteleri, Komisyonları ve benzer yönetici organlardan kendi buldukları alanlardaki devrimci güçlerin durumu ve çalışma çizgisi üzerine rapor ve öneri sunmalarını, onların güçlü ve zayıf yanlarını tespit etmelerini ve güçlü yanlarını yükseltmeleri ve zayıf yanlarının üstesinden gelmeleri için onlara rehberlik etmelerini istemektedir. Aynı zamanda güçlü ve gelişmiş bölgelerin Partiyi, halk ordusunu, halkın kitle örgütlerini ve birleşik cepheyi güçlendirmek için kadro ve kaynaklarını geliştirmeleri için zayıf bölgelere yardım etmesi gerekmektedir. Her Parti organı kendisinden aşağıdaki organlardan düşmanın baskı kampanyalarının etkisi ve subjektif güçlerle koşullar arasındaki karşılıklı ilişkinin yanı sıra önderliğin güçlü ve zayıf yanlarının, hata ve kusurlarının neler olduğunu da soruşturmak durumundadır.

► Parti, kitle örgütlerinin hızlı gelişimleri üzerinden kolay bir şekilde genişleyebilir. Her verili zamanda en gelişmiş kitle aktivistlerinin üye olarak kazanılmasına öncelik verir.

2. Parti, tam zamanlı savaşçıların sayısını yükseltmek için Yeni Halk Ordusu'nu yönlendirmelidir.

Her bütünlüklü bir şekilde gelişmiş gerilla cephesi en azından bir grubun toplam gücüne sahip olmalıdır. Başlangıç aşamasından daha önce var olan bir gerilla cephesine kadar her şey etap etap gelişmelidir. Bir gerilla cephesi oluşturmak, devrimci silahlı mücadele, tarım devrimi ve demokratik politik gücün kitle tabanı ve organlarının Parti önderliği altında birleştirilmesini gerektirir.

Parti'nin Yeni Halk Ordusu üzerindeki önderliği Merkezi Komite ve Askeri Komisyon ile sağlanır. Bu da alttaki organların rapor ve önerileri temelinde stratejik politikalar ve planlar üretmek, YHO'nun Ulusal Harekat Komutasına direktifler vermek şeklinde gerçekleşir. Her komuta düzeyinde askeri hareket ve operasyonlar sırasında ikili önderliği sağlamlaştırmak için politik bir bölüm ve yetkili vardır. Her grup veya takım bir Parti şubesi ve her müfreze bir Parti grubuna sahiptir.

YHO birimleri düşman güçleriyle savaşarak ve onların silahlarını ele geçirerek büyümelidir. YHO birimleri sadece kazanabilecekleri muharebelere girmelidir. Bunu da bir düşman gücünü yok etmek için yeterli yoğunlaşmayla ve şaşırtma, uygun arazi ve uygun koşullar gibi unsurları kullanarak yapabilir. Tuzaklar ve baskınlar biçimindeki imha savaşlarına öncelik vermelidirler. İmha etmek derken, düşman biriminin silahlı güç yeteneğini ortadan kaldırmayı ancak savaşa yeteneğini kaybetmekten ya da silahsızlandırdıktan sonra esirlere anlayışlı/yumuşak muamele etmeyi kastediyoruz.

İmha etme taktikleri düşmanın bilincinde yıpratma taktikleri ile tamamlanmalıdır. YHO'nun tüm zamanlı savaşçılara ve özel milis timlerine askeri personel, silah, benzin ve diğer savaş materyalleri taşıyan hareket halindeki ya da duran araçları tahrip etmek amacıyla keşif, patlayıcılar üretme ve kullanma eğitimleri verilmelidir.

Halkın demokratik hükümetinin kural ve düzenlemelerini uygulamayan, halkın

refah ve çıkarlarını aldırarak ihlal eden, halka karşı kışkırtıcı ve uzlaşmaz hareketlerde bulunan şirketler yasaklanmalı, bloke edilmeli ve ortadan kaldırılmalıdır. Bu şirketlere ihraç etmek için madenlere ve büyük çiftliklere sahip olan, yenilenemeyen kaynakları talan eden, çevreyi tahrip eden ve toprak reformunu engelleyen şirketler de dahildir. Askeri güçler ve güvenlik makamları halk ordusunun hedefi haline

gelmesi için geniş bir alana yayılmalı ve kitle örgütlerinin, savunma birimleri ve milislerin düşmana karşı geniş bir ağını oluşturmalıdır. Bir gerilla cephesinde, YHO her zaman görece konsantre bir birim (örneğin müfreze) ve görece dağınk birimler (iki müfreze birliklere ve propaganda timlerine bölünebilir) oluşturmalıdır.

YHO işçilerin, köylülerin, gençliğin, kadınların, kültür aktivistlerinin ve hal-

► YHO işçilerin, köylülerin, gençliğin, kadınların, kültür aktivistlerinin ve halkın diğer kesimlerinin yerellerde kitle örgütlerini kurmalı ve geliştirmelidir. Bunlar politik iktidarın organlarını inşa etmeye yardımcı olmalıdır.

deki bu şirketleri korumaktadır.

Devrimci yasa ve adaletin bir sonucu olarak, halka ve devrimci güçlere karşı cinayet ve ciddi suçlar işleyenler insan haklarını ihlal eden talancılar da dahil olmak üzere halk ordusu ve milisler tarafından tutuklanmalı, halk mahkemelerinde yargılanmalıdır. Bu tür suçlular eğer silahlı ve tehlikelilerse yeterli miktardaki güçle birlikte tutuklanmalı zira bunlar tutuklamaya direnmekte veya bodyguardları, gerici askeri ve polis güçleri tarafından korunmaktadırlar. (...)

YHO, kitle ça-

kın diğer kesimlerinin yerellerde kitle örgütlerini kurmalı ve geliştirmelidir. **Bunlar siyasi iktidarın organlarını inşa etmeye yardımcı olmalıdır.** Başlangıçta, bunlar halkın atamalı komiteleri olacak, sonunda ise kitle örgütü temsilcileri veya tüm topluluk tarafından seçileceklerdir. Parti, şehirlerdeki kitle aktivistlerini köylü kitlelerinden öğrenmeleri, köylü topluluklarına hizmet etmeleri ve halk ordusunun eğitimlerine katılmalarını sağlamak için kırsal bölgelere göndermelidir. Halk Ordusunun ve kırsal alanda Partinin güçlendirilmesi için işçi ve eğitimli gençlik saflarından olan Parti kadro ve üyelerine ihtiyaç vardır.

3. Parti işçi sınıfı ve köylülüğün temel ittifakını güçlendirmelidir.

Bu demokratik devrimin önder gücü ile temel gücünün birleştirilmesidir. İleri müfreze olarak Parti aracılığıyla **işçi sınıfı lider güçtür** çünkü devrimin mevcut akışını sosyalist geleceğe yönlendirecek olan bu sınıftır. **Köylülük temel güçtür** çünkü demokratik devrimin temel talebi olan toprak için mücadele eden en geniş sömürülen sınıftır. Proletarya ve köylülük halkın yüzde 90'ından fazlasını oluşturmaktadır. **Bu iki sınıfın birleştirilmesi yeni demokratik devrimi zafere**

ulaştırmak için vazgeçilmez ve mutlak.

İşçi köylü temel ittifakı ilerici güçlerin ittifakını oluşturmak üzere **şehir küçük burjuvazisini** de müttefik olarak kazanmalıdır. **Ulusal Demokratik Cephe**, işçilerin, köylülerin ve şehir küçük burjuvazisinin en iyi ifade edilmiş ve yoğunlaşmış yer altı ittifakıdır. Bu cephe ileride daha da güçlendirilmelidir. Şehir küçük burjuvazisi Filipinler toplumunun küçük bir parçasıdır ve burjuvazinin daha aşağıdaki kısmını oluşturur. Bu kesim belli bir derecede ezilme ve sömürülme yaşamakta ve devrime kapasitesi ve etki alanı oranında katkı yapabilmektedir.

Parti aynı zamanda ilerici güçlerin ittifakı için **orta burjuvazi** ile de işbirliği yapmalı ve tüm halkın anti-emperyalist ve demokratik hareketini güçlendirmek isteyen yurtsever güçlerin resmi ve resmi olmayan ittifakında aktif hale gelmelidir. Orta burjuvazi ulusal sanayileşme ile ilgilidir ve sermayenin serbest bırakılmasının ve yerel pazarın genişletilmesinin bir yolu olarak, gıda ve sanayi hammadde üretilmesine hizmet eden toprak reformunu anlayabilir. Yurtsever güçlerin ittifakı anti emperyalist ve demokratik bir hükümetin gelişmesine ilgi duyar.

Parti, emperyalistlerin en gerici ve en aşağılık olan düşmana karşı duran gerici güçleri de içeren **mümkün olan en geniş ittifaka** açık olmalıdır. **Gericilerle ittifak geçici ve güvenilmezdir.** Onlar ittifaka kendi çıkarları için katılırlar ve kendileri iktidara gelince devrime saldırmaya eğilimlidirler. **Fakat onlarla ittifak düşmanı yalnızlaştırmak ve yok etmek için gereklidir.** Mümkün olan en geniş ittifakla ilgili olarak Parti, bağımsızlığını ve inisiyatifini sağlamlaştırmalı ve devrimci hareket için gericilerin çelişkilerinden yararlanmalı ve tüm yönetici sistemi ortadan kaldırmak için gücünü inşa etmelidir.

Bugüne kadar, Partimizin tarihinde gerici güçler yönetici klik olarak düşman kabul edildi. Fakat Parti anti-emperyalist ve demokratik pozisyona sahip ve iktidarda olan bir rejimle anti-emperyalist ittifak ve ateşkes ihtimalini hiç reddetmedi. Parti, GRP ve Filipinler Ulusal Demokratik Cephe arasındaki barış görüşmelerini emperyalistlere ve onların kuklalarına karşı ulusal birlik hükümetinin kurulmasının umut verici ve harekete geçirici bir yolu olarak değerlendirmektedir.

Bu tür bir hükümetin varlığı mümkün hale gelinceye kadar Parti ve Filipin halkı halk savaşı yoluyla yeni demokratik devrimi zafere ulaştırmak için tüm gücünü sarf etmelidir. Biz stratejik savunma aşamasını stratejik denge aşamasına ilerletmeyi başardık-tan sonra, görevimiz stratejik saldırı yoluyla ulusal çapta iktidarı ele geçirmek için koşullar hazır oluncaya kadar stratejik dengiyi tam olarak geliştirmek olacaktır.

Pusula

Geçmişten köklü kopuş sağlayamayan, yeni ve gelecek için savaşamaz-1

Devrimci hareketin daha etkin ve kitlesel bir güç haline gelememesinin, kitlelerle canlı politik bağlar kuramayıp devrimci savaş çıtasını yükseltmemesinin nedenlerinin başında, sahip olduğu kadro ve militanların niteliklerinin zayıflığı gelmektedir. Çünkü önderlik ve örgüt sorunundan bahsediliyorsa, orada ideolojiden ve insan sorunundan bahsediliyor demektir. Yani **iddiaları uğruna yaşayan, çalışan, savaşan, örgütleyen, yaşamını iddialarına adayan insan yaratamama sorunundan bahsediliyor**. Ve elbette ki bir sorundan bahsediliyorsa orada önemli bir görev de durmaktadır.

Bilinmektedir ki emperyalist-kapitalist sistemin ideolojik saldırı hedefinin başında devrime inanan kadro ve militanlar gelmektedir. Burjuvazinin ideolojik saldırısından kitleler etkilendiği gibi kadro ve militanlar da etkilenmektedir. Öyle ki sömürü ve baskıya dayalı sistem, en çok bilinçli ve inançlı insanları hedefliyor. Onları etkisi altına alıp, kuşatmaya, sarsmaya, çürütmeye çalışıyor. Bugün temel görev; bu saldırılara göğüs gerecek ve süreci birçok yönüyle analiz edip, kavrayacak ve tersine çevirecek adımları örgütlemektir.

Proleter ideoloji olmadan örgüt, önderlik yaratılmadan ne kitleler ne devrimci savaş örgütlenir. Önderlik komitelerden, komiteler kadro ve militanlardan oluşur. Kısaca devrimci görevin en temel ve önemli yerinde bilinçli ve inançlı insan yaratma görevi durmaktadır. Bunların yaratılmasında ciddi engellerin başında, geçmiş (küçük burjuva) yaşam ve ideolojiden yeterince köklü bir kopuşu sağlayamamak gelmektedir. Geçmişten, eskiden köklü kopuş sağlayamayan, yeni ve gelecek için savaşamaz. Küçük burjuva yaşam ve düşüncenin alt edilmesinde, yeninin yaratılmasında önemli rol oynayan **devrimci eğitim** ve bunun önemli bir bileşeni olan **devrimci eleştiri** rolünü yeterince oynayamadığında bütün çabalar sonuçsuz kalır. Çünkü eski yaşam ve düşüncenin etki gücü, küçük burjuvazinin üzerinde fazlasıyla etkilidir.

Bu konuda oldukça fazla şey söylenmekte ancak iş pratiğe, gerçeğe, bizzat kendimizle yüzleşme ve hesaplaşma, değişme sorununa gelince **küçümsenmeyecek bir direnç ve yüksek düzeyde bir tepkiyle karşılarız. Bu durumda küçük burjuvazi akıl almaz bir iç savunu ortaya koyar.** Olumsuz ve iyi gitmeyen işler karşısında başlar kendileri dışında herkesi eleştirmeye, suçlamaya ve saldırmaya. Kendisi dışındaki herkes mutlak hatalıdır.

Militan-örgüt-komite-halk-koşullar; kısaca herkes yanlış ve hatalıdır. Ancak bu hatalar sıralamasında sıra hiçbir zaman kendilerine gelmez. Kendi hata ve zaaflarını hiç görmez. Kendilerinden hiç söz etmezler. Bu "kadro ve militan" tipi devrimin gelişim dinamiğini zayıflatan önemli unsurların başında gelir. Bu tip "militanlar" ne devrimci görevlerini yerine getirir ne de düşmana etkili darbeler vurabilir.

Devrimci eleştiri bir tedavi, hastaya yönelik devrimci bir müdahale hareketidir. **Devrimci eleştiri; küçük burjuva dünya görüşüne, onun bakış açısına, düşünce ve yaşam tarzına, alışkanlıklarına yönelik bir yıkım hareketidir. Aynı zamanda proleter dünya görüşünün, düşünce, yaşam ve çalışmanın inşasıdır.** Devrimci eleştirinin ikili yanı vardır:

Yıkma ve inşa etmek. Yıkmadan inşa olmaz. Devrimci eleştiri; burjuva ve küçük burjuva dünya görüşünün düşünce, yaşam ve çalışmanın köklü yıkımıdır. Proleter dünya görüşünün, düşünce, yaşam ve çalışmanın ise inşasıdır. Kısaca eskinin yıkıcısı, yeninin yapıcısıdır.

Nasıl ki hekim tarafından hastaya yönelik gerekli ve zorunlu bir operasyon ortamı yaratılıp onun iyileşeceğine dair telkinlerde bulunularak hastayı iyileştirme ortamı hazırlanıyorsa, aynı şekilde eleştiri için; hastayı kurtarmak, hastalığı tedavi etmek amaçlı bir eleştiri ortamının hazırlanması gerekir. Eleştiri ortamı kolektifin bilinçlenmesi, aydınlatılması eleştiri silahının, devrimci mücadelenin vazgeçilmez bir parçası olduğunun kavratılması ve bu bilincin var olmasını etkin kılınmasını sağlayacak koşulların yaratılmasıdır. Bu ortam hazırlanmadan, (kavratma ortamı ve devrimci yaşamı) devrimci çalışma için samimi ve yoldaşça bir atmosfer yaratılmadan, eleştiri doğru kavranmaz ve kolay kabul edilmez. Eleştirinin **su ve hava** kadar yaşamsal ve gerekli olduğu, gelişimin zorunlu bir yasası olduğu kolektife kavratılmalıdır. **(Devam edecek)**

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

*Düşüp kalkan Dicleli Ninem
Tükürdü kanlı öfkesini
Kanayan dudaklarından
"Bu çaresizliği onların" dedi
Kaçakta Silvanlı Şahan*

YUSUFELİ ŞEHİTLERİ

Hırçın Karadeniz'in dağları kızıl bir isyana durmuştur. Yoldaş Nilüfer (Atav) ile Adem (Asal)'in Artvin Borçka'da şehit düşmesinin ardından gerilla, akan kanın öcünü almak için Yusufeli Karakolu'nu basmaya karar verir. Kamulaştırdığı bir minibüsle yola çıkarlar. Gözlerde kin vardır. Parmaklar tetiği sıcak tutuyordur. Ancak aksilik çıkar, yolda aramaya denk gelirler. Çatışma çıkar. Karadeniz'in düşmana korku salan dört hırçın gerillası, bayraklarını ardıllarına bırakarak Karadeniz'i kızılaştırırlar.

Erhan Öztürk: Mersin'de dünyaya gelen Öztürk, ortaokul ve lise boyunca ailesine destek

Hasan Özdoğan: Dersim'in Nazımiye ilçesinde dünyaya

amacıyla hem okur hem de çalışır. Farklı bir siyasette örgütlenmiştir önce... Yetkinleşmeye başladığı dönemlerde İbrahim Kaypakaya'nın düşüncelerini incelemeye ve etkilenmeye başlar. Kısa bir süre sonra Proletarya Partisi ile ilişkiye geçen Öztürk, Dersim'de gerillaya katılır. Şehit düştüğünde parti üyesi ve aynı zamanda TİKKO Genel Komutanlığı Üyesidir.

İhsan Şimşek: Dersim ve Karadeniz dağlarının yiğiti "Memo"su Şimşek, Sivas'ta dünyaya geldi. Neşeli, coşkulu ve kararlı kişiliği ile tanınan Şimşek, şehit düştüğünde parti üyesi ve siyasi komiserdi.

Hasan Özdoğan: Dersim'in Nazımiye ilçesinde dünyaya

gelen Özdoğan, yine Dersim'de gerillaya katılır. Daha sonra Topçam dağlarında görev alan Özdoğan, şehit düştüğünde parti üyesi, Karadeniz Bölge Komutanlığı yedek üyesi ve komutan yardımcısıdır.

Muharrem Kaya: Sivas Divriğili olan Kaya, defalarca tutsak düşmüş, ancak yılmadan mücadele etmeye devam etmişti. 1992 yılının Şubat ayında tutulduğu Kayseri Zindanından firar eden Kaya, özgürlük soluğunu Karadeniz dağlarında alır. Şehit düştüğünde parti üyesidir.

HAZRO ŞEHİTLERİ

Amed'in göğsünden düşerdi her gece bir yaprak. Hain bir rüzgar dalından kopararak, kanlı pusulara düşürürdü çatal yürekli... Bir halkın kayıp yıllarının adı olur bir zaman sonra Amed sokakları.

Amed, coğrafyamızdaki diğer bir çıban başı idi. Cumhuriyetin ilk yıllarından itibaren OHAL altındaydı sokakları. Sabahların kana uyandırdığı '80 şafaklarında da çıban başı, işkence merkezi idi. Proletarya Partisi soluk

alıyordu, Amed'in dar sokaklarında... Takvimler, 24 Ocak 1981'i gösterdiğinde parti ağacının iki filizlenen dalı, hain bir pusuda koparıldı. Parti üyesi **Haydar Aslan** ve parti ileri sempatisi **İhsan Parçacı**, kolluk kuvvetleri ile girdikleri uzun süren bir çatışma sonrası şehit düştüler. Onları ihbar eden Kırmataş Köyü muhtarı Teyfik Keletoğlu 13 Temmuz 1981'de TİKKO gerillaları tarafından cezalandırıldı.

Haydar Aslan: Yoksulluk içinde, Dersim'in Mazgirt ilçesinde dünyaya geldi. Alçakgönüllü ve samimidir. Kısa bir süre kaldığı TC zindanlarında işkenceye uğrar, dişleri kırılır. Aslan, birçok alanda faaliyet yürütmüş bir Proletarya Partisi üyesidir.

İhsan Parçacı: Amed Hazro'da dünyaya gelen Parçacı, bu bölgede faaliyet yürüten gerilla birliğinde görev almıştır. Şehit düştüğünde parti ileri sempatisidir.

Gelecek yaratılacaksa onlar mutlaka

Bizimle olacaktır!

Adları emekle ve bilinçle yazılanların olmadığı bir yaşam ve mücadele, yarım kalıp tamamlanmamış bir roman, bir şiir, bir söz gibidir. Anlamı ve değeri eksiktir. Onlarsız geleceğe ve özgürlüğe ait her şey yarım kalır. Bundandır ki gelecek yaratılacaksa onlar mutlaka bizimle olacaktır. Onların adları ülkemizin dağlarının, bölgelerinin ve çocuklarımızın ön adı olacaktır. Anıları eğitimin ve yaşamın renkli harfleri olacaktır.

Yaratılan, işlenen, yazılan, çizilen insanlığa ait her devrimci değerde onlar ve onların silinmez adları olacaktır. Saklanan her resimde, gizlenen her anıda, söylenen her türküde onlar yani insanlığın onuru devrimimizin yapı taşları, değerleri silinmez ilkelerimiz olan şehitlerimiz olacaktır. Yani Kaypakaya yoldaş, Barbara, Demirdağ yoldaş olacaktır.

Güne ve ana ait görevlerimizde hep onlar vardır, yaşamımıza ait en vazgeçilmez iddialarda onlar vardır. Ve onlarla birlikte olan yürüyüşümüz güç kazanmaktadır. Varmak istediğimiz hedefler netlik kazanmaktadır. Onlarla birlikte sömürüye ve zulme dayalı kötülüklerden kurtuluş iddiamız büyümektedir. Onlarla birlikte geleceği belirleme sanatının yapılacak işleri vardır. Bundandır onları adları parti işçisi, emek işçisi olur. Dava insanı olur.

Devrim şehidi olur...

Sınıf savaşımı sömürüye ve zulme dayalı toplumların kurtuluş reçetesini arama, yaratma mücadelesidir. Bu zorlu kurtuluş kavgası örgütlü emeğin ve ileri bilincin sentezlendiği neferlere ihtiyacı vardır. Kavganın adlı ve adsız sayısız sıra neferlerine ihtiyaç vardır. Yani dava insanlarına, kadrolara, militanlara ihtiyacı vardır. Onlar olmadan öncü ve mücadele gerçek olmaz. Onların yol gösterici katkıları ve çabası olmadan örgütlenme ve yönetme sanatı yaşam bulmaz. İşçilerin emekçilerin, ezilenlerin özgürlük yürüyüşü, kurtuluş mücadelesi gerçek olmaz. Karanlıklar aydınlığa çıkmaz.

... Ve biz onların ardılları olarak ileri doğru atacağımız her adımda ve yerine getireceğimiz her devrimci görevde onların tamamlanmamış mezar taşları tamamlanacak, yazılmamış devrim harfleri silinmez bir şekilde yeniden yazılacaktır. Ve bu soylu kavgada onlar her zaman mücadelemizin ve kavgamızın en güzel yerinde yüreğimizin en canlı ve diri yerinde asılı duran geleceğimizin silinmez devrim tabelaları olacaktır.

Bugün onurla onlara bakıp şehitlerimizi andığımız 2011 yılının Ocak ayında devrimci görevlerimizin ağırlığı ve ciddiyeti bilincimizi ve ellerimizi fena halde zorlamaktadır. Anılarının ağırlığı, yapmamız gerekenlerini ciddiyetini kavgamızın büyüklüğünü bir kez daha bizlere hatırlatmaktadır. Bu ne inceltmiş bir küçük bur-

juva duygusallığı ne de anıların ağırlığı altında ezilerek ifade edilmiş güçsüz bir sözdür. Bu tamamen adına devrim denilen alt üst oluşun yarattığı büyük kitlesel dalgaların yürüyüş sesleridir. Sessizlerin sesli yürüyüş sesleridir üzerimizdeki etkisi. Panyımıza düşen devrim görevleridir.

Ocak ayının son haftasının devrim ve komünizm şehitleri olarak seçimi tesadüfen yapılmış bir ayın son haftası değildir. **Seçim dayanakları bilimsel, nedeni devrimcidir.** İşçi sınıfı ve ezilen dünya emekçi halklarının ölümsüz öğretmeni, devrim ve örgüt biliminin ölümsüz önderi **V. İ. Lenin** yoldaşı ocak ayında kaybettik, ilk şehidimiz **ALİ HAYDAR YILDIZ** yoldaşı Ocak'ta kaybettik. Ve o tarihten bu yana Ocak şehitleri devrim bilincimizin ve iddiamızın ateşleyici gücü oldu. Geleceği yaratma kavgamızın büyük düşü oldu.

Bugün dünya da ki ve ülkemizdeki yoksulluk ve zulüm dolu gelişmeler devrim sorumluluğumuzun ağırlığını, ciddiyetini bizlere hatırlatıyor. Emperyalist-kapitalist sistemin azami kâr üzerine kurulu aşırı üretim krizi dünya yoksullarının boynuna asılı kölelik zinciri olarak durmaktadır. Örgütsüz ve önderliksiz geçen her gün yoksulların boynunu acıtan zincir ağırlığı olur. Örgütsüz ve önderliksiz geçen her bir gün Filistinli, Afganlı, Iraklı çocukların ölüm nedenlerini çoğaltır. Örgütsüz ve önderliksiz geçen her bir gün dünya yoksulların açlıktan ve bakımsızlıktan ölen çocuk nedenleri olur.

Şehitlerimizi andığımız Ocak ayında dünyadaki ve ülkemizdeki yoksullara baktıkça tamamlanması gereken devrimci görevlerin ciddiyeti ve büyüklüğünü bizlere öğretmektedir. Bu görevlerimizi nasıl ve hangi düzeyde yapmamız gerektiğini öğretmektedir. Parti ve kitleler olmadan devrimin gerçek olamayacağını öğretmektedir. Silahlı savaşım olmadan özgürlüğe ait hiçbir kazanımın elde edilemeyeceğini öğretmektedir.

Ve biz şehitlerimize bakıp onları andığımız bu süreçte önderlik ve örgüt sorumluluğumuzu büyütmeyle yükümlüyük. Tamamlanmayan, yarım bırakılan görevler ve adımlar varmamız gereken yolu uzatan nedenler olur. Bugün Parti tarihimizin ve anın devrimci görevlerini yerine getirme adımlarının gücü şehitlere bağlılığımızın düzeyi olacaktır. Ve bizler bu bağlılık düzeyimizi gökyüzünün fethine çıkarmakla yükümlüyük. Eğer özgürlük savaşarak kazanılacaksa biz bu daveti ilk parti şehidimizle kabullendik. Kabulümüz geleceği yaratma gücümüz, halkımız en büyük zafer dayanağımız olacaktır.

Savaşma isteğini karara dönüştür!

Partiyle yürüme, savaşma ve kazanma bilincini ateşle!

(Dersim'den bir ÖG okuru)

DEVRİMCİ FİKİRLERİYLE YAŞAYANLARIN MEZAR TAŞLARINDA ÖLÜM TARİHLERİ YOKTUR!

İnsanlık tarihinde yaşam ve ölümün sınırları çizilidir. Yaşamın sınırlarını ortadan kaldıracak bilimsel-tarihsel gelişime erişilmedikçe doğanın ve yaşamın tarihsel yasaları ölüm ve yaşamın sınırlarını kalın bir şekilde çizmeye devam edecektir. Ve çizilen yasalar insanlığın yoksul kaderi olmaya devam edecektir. Dünyanın yoksul insanları yaşamlarını ve geleceklerini kendi ellerine alamadıkları sürece sömürü ve zulüm dolu yaşamın kölesi olarak yaşamaya devam edecektir. **Ancak bu kaderin dışına çıkma cesaretini gösterebilen özgürlük savaşçıları'nın yaşam künyelerinde ölüm tarihleri olmayacaktır.**

Yaşamın ve ölümün çizili yasalarına meydan okuyanlar tarihin tekerleğini ileriye çevirme fikrini taşıyanlardır. Yalnız onlardır özgür bir yaşam uğruna sevdalı yüreklerini ölümün ateşine atmayı başarabilen. Yalnız onlardır özgürlük fikirleri uğruna sonsuza dek savaşanlar. Yalnız onlardır tarihe düşen devrim notlarıyla ölümsüz kalanlar. Ve bundandır onların mezar taşlarına ölüm tarihi yazılmaz.

Yaşam ve ölümün diyalektiğinde devrimci fikirleriyle yaşayanlar açısından yaşam ve kavga her zaman tayin edici, belirleyici yöndür. **Yoksulluk ve cehalet**

dolu toplumsal çelişkilere yanıt olan, anın ve geleceğin sorunlarına çözüm ve çare olanlar her zaman ölümsüz devrimciler ve komünistlerdir. Köleliğin her türünün yaşama ait her bir dokuya egemen olduğu yoksul dünyada yaşam ve ölüm arasında sınır her zaman çok ince çizgilerle çizilidir. Özgürlüğe ait tek bir damla yaşamın akmadığı tek bir karış toprağın kalmadığı yoksul dünyada yaşayan her canlı aynı zamanda bir ölüdür. Kendilerine ait olan sadece köle bedenleri ve kötü 'kaderi'dir.

Sefalet ve sermayenin birikerek artan çelişkisi devrimin vazgeçilmez temel nedenidir. Ve bu güçlü sınıfsal-tarihsel nedenlerdir yoksulların boyunlarından kölelik künyelerini çıkarıp atma istemi. Ve yine bu güçlü değişim istemidir gökyüzündeki yıldızları yeryüzüne in-

dirmeye iten nedenler.

Köleliğin her biçimine ve rengine karşı özgürlük mücadelesinde yani adına sınıflar denilen savaş arenasında koşulların her zaman yoksullar için uygun olmayacağı bir gerçek ise büyük bedeller uğruna yürütülen her mücadele sonucunda zafer her zaman erken bir tarih sunmaz. Yenilgiler ve kayıplar kavganın silinmez birer yasası olarak mücadelenin orta yerinde durur. Mücadele her zaman erken bir kurtuluş vaat etmez. Emperyalizme ve dünya gericiliğine karşı savaşanlar yani sömürü ve zulümün efendilerine karşı eşitsiz koşullarda mücadele edenler ilk kavgalarında ilk isyanlarında yenilebilir. **Ancak hangi özgürlük savaşımı yenilginin rengini görmeden zaferin muzaffer resmini çizebilmiştir.** Hangi kurtuluş mücadelesi toprağa sayısız düşenlerin bedenlerinde dökülen he bir kandamlasını özgürlüğün güçlü tohumlarına çevirmeden yolunda dümdüz yürüye-

bilmiştir. **Ancak unutmamak gerekir ki mücadele etmeyenler her zaman baştan yenilmiştir.** Tarih hiçbir zaman kaygı ve korkularını yüreğinin derinliğinden çıkaramayanları affetmemiş ve onlara özgürlük yüzünü göstermemiştir.

Köleliğin ve mutsuzluğun bir gün son bulacağı patikadan büyük bedeller ödeyerek yürüyenlerin biriken acıları bir gün mutlaka devrimin bitmeyen yoksul fırtınasına dönüşecektir.

Ve onların ölümleri hayatta kalanların yüreğini acıtmaya devam edecektir. Ve geleceği ellerinde tutan ölümsüzler her zaman yüksek bir saygıyla anılacak ve **onların direnişleri yoksulların ellerinde sönmeyen meşale olarak parıldamaya devam edecektir.**

(Dersim'den bir Partizan)

Devlet taşeronluğunda sermayenin talan aracı TOKİ

TOKİ ismini duyunca kimimizin aklına yapmış olduğu güzel konutlar geliyor. Açılımı **TC Başbakanlık Toplu Konut İdaresi Başkanlığı** olan bu kurum, Başbakanlık tarafından yönlendirilip alt kademesinde Emlak Konut, Emlak Pazarlama GEDAŞ TOBAŞ (Toplu Konut – Büyükşehir Belediyesi İnşaat Emlak ve Proje A.Ş) ismini birçok önemli projelere duyurmuş olan toplam 7 tane iştiraki bulunmaktadır.

1984 yılında Toplu Konut ve Kamu Ortaklığı İdaresi Başkanlığı olarak kurulmuş ve bu dönem içinde oluşturulan Toplu Konut Formu ile esnek ve güçlü bir yapıya bürünerek konut oluşturmadaki yetkili gücü elde etmiştir. Döneme denk düşen süreçte özelleştirmelerin organizasyonu **Kamu Ortaklığı İdaresi Başkanlığı**'na bırakıldı. 1990 yılında çıkarılan 412 ve 414 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameler ile Toplu Konut İdaresi Başkanlığı ve Kamu Ortaklığı İdaresi Başkanlığı şeklinde iki ayrı idare olarak örgütlenmiştir.

Talanın adı TOKİ; soyadı TC Kuruluş amacı ve süreçteki misyonu TOKİ Yüksek Kurulu tarafından şu şekilde anlatılıyor. **“Ülkemizin yaşadığı hızlı nüfus artışı ve hızlı kentleşme sebebiyle oluşan konut ve kentleşme sorunlarının çözülmesi ve üretimin artırılarak işsizliğin azaltılması ve dar gelirli ailelere konut yardımında bulunması için kurulan TOKİ Türkiye'nin gelişiminde önemli bir yerde duruyor.”**

Bu cümlelerin

İstanbul'un Ümraniye, İkitelli, Sefaköy, Pendik, Bahçeşehir, Ataşehir, Halkalı, Gaziosmanpaşa ve Tuzla vb. emekçilerin yoğun olduğu bölgeler bugün TOKİ'nin projeleri içinde.

çevirisini yapacak olursak; **“Toplumun barınma vb. haklarının elinden alınması, sosyal kültürel yaşam tarzının yok edilmesi ve sermayeyi güçlendirmeye dayalı aşırı kâr hırsı ile sosyal, doğal kültürel alanların ranta açılmasında egemenler için önemli bir yerde duruyor.”**

Bu söylemin gerçekliğini İstanbul'da Kentsel Dönüşüm Projesi ile talan edilmek istenen bölgeler yeterince ispatlıyor. İstanbul'un **Ümraniye, İkitelli,**

Sefaköy, Pendik, Bahçeşehir, Ataşehir, Halkalı, Gaziosmanpaşa ve Tuzla vb. emekçilerin yoğun olduğu bölgeler bugün TOKİ'nin projeleri içinde.

Emekçi semtler “çarpık kentleşme”, “deprem bölgesi” vb. bahanelerle talan edilmek isteniyor. Deprem Araştırma Merkezi tarafından depreme karşı en dayanıklı yapıya sahip olarak raporlanan **İkitelli Ayazma** bölgesi komik bir şekilde deprem bölgesi ilan edilerek yıkılıyor. Gecekonduculara biçilen meblağ kurulacak olan konutların miktarından düşülerek halka satılıyor. Yoksulluğun arttığı dönemlerde halk çete ve mafya aracılığı ile borç batağına sürükleniyor. Yapılan araştırmalara göre TOKİ'den bu şekilde ev

alanların % 84'ü bir yıl sonra evsiz kalıyor.

Tuzla istimlak ediliyor

Kentsel Dönüşüm Projesi kapsamında bölgelerdeki konutların boşaltılmasının esasının yasalar gereği anlaşma yoluna dayandığı iddia edilse de bunun gerçekliğinin olmadığı ortadadır. Önceleri imar verilen tapulu araziler, konutlar jandarma, polis, mafya çeteler aracılığıyla zorla boşaltılıyordu. Bu saldırıların şimdiki adreslerinden birisi de işçilerin yoğun olarak yaşadığı ve sosyal ilişkiler açısından yaşanan olumlu bir tablo çizen Tuzla bölgesidir. Önceleri yine talanla birçok ev yıkılmış, yerlerine emekçi halkın alım gücünü aşan **Tuzla Aydınli 1.ve 2. kısım Tuzla Emlak Konutları** kurulmuştu. Elbette talan sadece bununla sınırlı kalmadı. Tuzla 1., 2. ve 3. bölgeler istimlak edilerek buralara 3104 konut yapılması planlanıyor. 2011 yılı itibari ile Tuzla halkına Başbakan ve TOKİ Yüksek Kurulu imzalı istimlak mektupları gelmiş durumda...

Emekçi semtler “çarpık kentleşme”, “deprem bölgesi” vb. bahanelerle talan edilmek isteniyor. Gecekonduculara biçilen meblağ kurulacak olan konutların miktarından düşülerek halka satılıyor.

Tuzla'da yıkıma geçit yok; "Canım pahasına da olsa evimi yıktırmam!"

Kartal: Tuzla denilince akla ilk gelen, deri fabrikaları ve buralarda çalışan emekçiler oluyor. Yıllar önce boş arazilerin üzerine ellerindeki tüm varlıklarını yatırarak, evlerini tırnaklarıyla yapan bu insanlardan şimdi evlerini boşaltmaları isteniyor. Tuzla'ya bağlı **Orhanlı, Aydınli, Konaşlı** Mahallelerinin yıkım kararı 2010'nun Kasım ayında Başbakan tarafından onaylanmıştı.

Şimdi üzerinde on binlerce kişinin yaşadığı Tuzla'ya bağlı bu mahallelerde TOKİ bu yıkım kararını hayata geçirmeye çalışıyor. Çeşitli ayak oyunları halkın gözü boyanarak, yıkımlara karşı gelişecek tepkinin önü alınmaya çalışılmaktadır. Bu oyunlardan biri de AKP'li Tuzla Belediye Başkanı **Şadi Yazıcı** tarafından ertelenen yıkım kararının, mahalle sakinlerine kararın kaldırıldığı şeklinde beyan edilmesidir.

Aynı belediye başkanı geçen yıl mahallede yapılan toplantıda; "**Evlerinizi sakın satmayın buralar çok değerli olacak, bu mahallelerde yıkım yok ama gelişen Tuzla'da birçok yerli ve yabancı şirket buralarda yer istiyorlar**" demişti. Şimdi ne değişti?

Gazetemizin dağıtımını yaptığımız bölgeye bu kez de bu yıkım kararı için gittik. Özgür Gelecek gazetesi olarak Konaşlı Mahalle sakinlerinden yıkım ile ilgili görüşlerini aldık. **- Kaç yıldır burada yaşıyorsunuz?**

Ali abi: 22 senedir burada yaşıyorum. Biz evleri yaparken hiçbir şeyimiz yoktu. Elimizde ne varsa bu evlere verdik. Çocuklarımızın ve kendimizin boğazından kıstık ve evlerimizi yaptık. Buraya geldiğimizde ne yol, ne su ne de elektrik vardı. Biz bunları kendi paralarımızla, emeğimizle bu hale getirdik. Ve ben bunları mahalle toplantısında söylediğimde Belediye Başkanı kalkıp bana 'kendinizi acındırmayın' dedi.

Ben kendimi acındırmıyorum, sadece hakkım olanı söylüyorum ve istiyorum.

YIKTIRMAYACAĞIZ!

Ses kayıt cihazımızı bu defa mahallenin gençlerinden Beyhan'a uzatıyoruz: "**Canım pahasına da olsa evimi yıktırmam. Burası bizim çocuklarımızın geleceği. Varımızı yoğunuza buraya verdik. Şimdi böyle bir problem var ve bize kapıyı gösteriyorlar. Yıkırmayız.**"

Mahallede yaşayan emekçiler çoğunlukla yakınlardaki fabrikalarda çalışarak geçimini sağlamaktadır. Bütün mahalleyi etkileyecek projeye karşı ismini vermek istemeyen 60 yaşındaki bir teyze çok öfkeli ama bir o kadar da kararlı: "**Yıkım, yıkım diyorlar da bizim emeklerimiz ne olacak? Biz ne yapacağız? Bu mahallede tek yapılacak şey, herkesin tek yumruk olması. Yoksa bu mücadeleyi kazanamayız. Bizi bilgilendirecek kimse yok çevremizde, tabi ki bizim de isteğimiz mücadele etmek. Ne olursa olsun evlerimizi bizden alamayacaklar.**"

Bölge, fabrikaların kurulması ile çok yoğun bir göç almış. Mahallelerde evler deyim yerindeyse el emeği göz nuru. Mahalle sakinleri binbir emekle bölgeyi yaşanması bir yer haline getirmeye çalışmışlar. Bu yüzden belediyeye büyük bir tepki var: "**Bizi toplantılarla oyalamaya ve gücümüzü bölmeye çalışıyorlar. Ben çocuklarıma süt alamazken, çocuklarım açken biz bu evleri yapıyorduk. Elektrik, su, yol yokken, biz bu zorluklar içerisinde bu evleri yapmışken şimdi nasıl olur da bizden evlerimizi boşaltmamızı isterler. Önce canımızı alırlar, sonra evlerimizi**" sözleri

"Yıkım, yıkım diyorlar da bizim emeklerimiz ne olacak? Biz ne yapacağız? Bu mahallede tek yapılacak şey, herkesin tek yumruk olması. Yoksa bu mücadeleyi kazanamayız."

ile bunu dışa vuruyor **Nurten abla**. Ona Suna abla eşlik ediyor: "**Canımız pahasına da olsa yıktırmayız**" diyor ve ekliyor; "**Başbakan da gelse yıktırmayız.**"

Bu defa ses kayıt cihazımızı 4 yıl Konaşlı'da, 15 yıldır Tuzla'da oturan Pınar'a uzatıyoruz. Pınar da tıpkı diğer mahalle sakinleri gibi öfkeli. Emekçi semtlerin yıkım korkusu ile iç içe geçen yaşamı, onu da derinden etkilemiş; "**Ben kendimi bildim bileli yıkım korkusuyla yaşıyoruz. Her belediye oy avcılığıyla insanları kandırarak 'evlerinizi yıkmayacağız, mahallenize imar planı getireceğiz' diyerek bizleri oyalıyor. Ama şu bir gerçek ki yıkım planı hiçbir zaman yönetimlerin gündeminden düşmedi.**"

Mahalle, İstanbul'un diğer birçok yerinde olduğu gibi ülkenin dört bir yanından gelen emekçilerle dolu. Bu insanların tamamına yakını fabrikalarda kölelik koşullarında çalışıyor. Dışından tırnağından artırdıklarıyla da kendilerine bir ev yapmış. Şimdi bu sığınağı da ellerinden alınmak isteniyor:

"**Şimdi her şeye sıfırdan başlamanın korkusuyla yaşıyorlar. Tüm sahip oldukları bir çırpıda ellerinden alınmaya çalışılıyor. Sistemin olanca saldırısıyla yaşamlarının her alanında karşı karşıya kalan bu insanlar, şimdi de barınma hakları ellerinden alınarak yoksulluğa ve sefalete itiliyorlar**" sözleri ile emekçilerin yaşadıklarını dile getiriyor Pınar. Mahallede uyuşturucu ve fuhuş çok yaygın. Ciddi bir kültürel yozlaşma var. Bununla birlikte mahallede önemli bir mücadele geleneği de var. Pınar bu durumu şöyle yorumluyor: "**Her defasında bizi ayrıştırarak güçsüzleştirerek bize yıkımı dayatıyorlar. Geçmiş direnişlerle dolu olan bu mahalle aslında yaşadığı sorunlarla emekçilerin yaşadığı diğer mahallelerin sorunlarından farklı bir yerde durmuyor. Zor koşullar altında alınterimizle yaptığımız bu evlerimizi de kolay kolay bırakıp gitmeye yetli değiliz.**"

"Ben bunları mahalle toplantısında söylediğimde Belediye Başkanı kalkıp bana 'kendinizi acındırmayın' dedi. Ben kendimi acındırmıyorum sadece hakkım olanı söylüyorum ve istiyorum."

"Canım pahasına da olsa evimi yıktırmam. Burası bizim çocuklarımızın geleceği. Varımızı yoğunuza buraya verdik. Şimdi böyle bir problem var ve bize kapıyı gösteriyorlar. Yıkırmayız."

TECRİTTE SANAT ÜRETİMİ-4

Sanat üretimi nesnel gerçekliğin yeniden üretimiye sanatçı ile hayat ve nesnel gerçeklik arasında kopmaz bir bağ vardır.

Sanat ve estetik insanlık tarihi kadar eskidir. Estetik sanatla birlikte gelişmiştir. Kısa sürede sanat ve estetik arasında kopmaz bir bağ gerçekleşmiştir. Sanat için **6. his** denir. Bu tanımın doğruluk payı vardır. Estetik bir his yaratımıdır. Şiir de imgeler duyuş ve sezişin çocuklarıdır. Yaramazdır, yakar yıkar acıtlar, özlemi alır özgürlük düşünü büyütme ve onu gerçek kılmaya davet ederler. İdeoloji elbette burada da belirleyicidir.

“Sanat tek başına devrim yapmaz fakat doğru bir çizgiye, dünya hakkında doğru bir görüşe sahip olan bir sanatçı, eserleri yoluyla halkla, kitlelerle çok güçlü ve geniş bağlar kurabilir” diyordu **Yılmaz Güney**. Ona bu çıkarsamayı yaptıran sanatın sınıf mücadelesindeki yerini doğru kavramasıdır.

Reform ve Rönesans döneminde burjuvazinin öncülüğünde kapitalizmin, feodalizm ve soylu sınıfına karşı kazandığı zaferde burjuva sanat ve edebiyatının önemli bir yeri vardır. Yine Rus edebiyatının, Sovyet sanat edebiyatının gelişmesi de böyledir. Çin’de Büyük Proleter Kültür Devrimi bunu yine ortaya koymuştur. Bu açıdan altını rahat rahat çizebiliriz: **Sanatçı yaşadığı toplumun ürünüdür.** Toplum çeşitli sınıf ve katmanlardan oluşur. Sanatçı da bu nesnel gerçeklik zemininde yükselir. Elma ağacı armut vermez! Sınıfsal duruş, ideolojik şekilleniş belirleyicidir.

Sanat ve estetik ile felsefe arasında bir bağ olduğu da bilinir. Sanat görünmeyeni görünür kılmayı hedefler, felsefe de öyledir. Olguların, olayların, şeylerin ardında olana odaklanır. Bir-biri arasındaki ilişkiyi, etkileşimi ve sonuçlarını açığa çıkarmaya çalışır.

Proleter devrimci kültürün en güzel örnekleri kavga alanlarında üretilmiştir. Gorki, Ana adlı eserini çara karşı mücadelenin en keskin olduğu dönemlerde yazmıştır. Mitka Gripçeva en güzel eserlerini yine kavganın içinde yazmıştır. Ülkemizde Nazım, Sabahattin Ali, Kerim Korcan toplumsal gerçekçilik açısından önemlidir. Sınıf mücadelesinin en zorlu alanlarından olan hapishaneler, ülkemizde önemli üretim mekanları olmuştur.

Hapishanelerde sanatsal faaliyetlerin en sık görüneni şiir, öykü, deneme ve çizim çalışmalarıdır. Ve siyasal-politik yazınsal üretimdir. Resim ve karikatür çizimi yaygın olmamakla birlikte çizenler de bulunmaktadır. El işi üre-

timi konusunda neredeyse hiç olanak yoktur. Tutsaklar süt, çay paketlerinden, sigara paketlerinden fotoğraflıklar üretmeye; 5 litrelik su petlerinin kapaklarından mini davul yapmaya, ip-lerle bileklik, çakmak kabı örmeye çalışmaktadır. Bileklik, kolye, çanta örmeye; gazete kağıtlarını hamur haline getirip kullanmaya, pirinçten yapıstırıcı yapmaya vs. çalışmaktadır. **Yani malzemelerin hepsi amaç dışı kullanılmaktadır!** Bunları salt kendi zamanlarını öldürmek, duygularını tatmin etmek amaçlı değil grevdeki işçilerle, kadınlarla, tutsak yakınlarıyla dayanışmak, destek sunmak gibi gerekçelerle üretmektedirler.

Düşünsel, yazınsal üretimde de gene aynı anlayış vardır. Bu elbette ki sanatsal faaliyetin özgürlük alanını kısıtlamaz. Birçok anlayış sınıf mücadelesindeki örgütün yani kolektifin istekleriyle bireyin isteklerinin uyuşmadığını, bunun sanatsal üretimi bitirdiğini ileri sürüp kendilerini sınıf mücadelesinden geri çekiyorlar. Bu yanlıştır. Aksine sanat mücadele içerisinde gelişmiştir.

Sanat insanın kendisini anlatmada ve duygularını eğitmede, kendi belleğine ulaşmada en özgür olduğu alanlardan biridir. Eğer sanat üretimi tutsağın sınıfsal karakteristik özellikleriyle uyumlu, ona özgün bir duruş sergilerse hapishane mekan olarak bu ahenge kendi renklerini de katar. Hangi koşullarda üretimin gerçekleştiği ve mekan faktörü de önemlidir.

İnsan hayattan, nesnel gerçeklikten bağımsız düşünemez sanat üretimi nesnel gerçekliğin yeniden üretimiye sanatçı ile hayat ve nesnel gerçeklik arasında kopmaz bir bağ vardır. Bu özgürlük tutkusuyla gittikçe perçinleşir. Nesnel gerçeklik sanat icra edenin duyuş ve sezişleri ve ideolojik bakış açışı temelinde sanat faaliyeti ve ürününde dile gelir. Arjantin’in büyüülü sesi Mercedes Sosa bir şiirinde şöyle yazarak: “Teşekkürler hayat bütün verdiklerin için/ yorgun/ ayaklarının adımlarını verdin/ onlarla şehir-

leri ve gölcükleri/ gezdim/ ve kumsalları ve çölleri dağları ve / ovaları/ ve yürüdü gün senin evin senin/ cadden ve senin avlun” hayata teşekkür eder. Sanatın, hayatın nesnel gerçekliğin içinde üretildiğine güzel bir örnektir. Ve teşekkürü hak eder.

Kimi engeller de yok değildir. Örneğin kimi hapishanelere kuru boya kalemleri alınırken kimilerine alınmamaktadır.

Ve genel ve baskın ara- malarda bu kalemler bulunduğu tutsaklardan zorla alınmaktadır. Bu basit bir şey değildir.

Sonuç olarak;

Devrimin özne ve nesnel olarak güncel olduğu zamanlar sınıf mücadelesinin gelişkin olduğu zamanlardır. Çelişme bu süreçte öncesinde olduğundan daha keskin ve yoğunudur. Devrimin teori ve pratiğine katılıştan da artış olur. Sovyet ve Çin deneyimlerine baktığımızda sanatçı ve aydınların kendilerini devrim sürecine katışlarını yüksek oranda gerçekleştirdiğini görürüz. Ülkemiz özgülünde baktığımızda da durumun böyle olmadığını görürüz. Çünkü azınlık bir sanatçı aydın kesiminin desteği söz konusudur. Oysa sanatçı toplumun sorunlarını, acılarını anlattığı, gördüğü oranda kendisini var edebilir. Tersine sanatın kolektif ruhunu öldürmeyi, salt bireysel uğraş derecesine çekmeyi hedeflemektir. **(Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Hapishane’den bir ÖG okuru) (Bitti)**

Güvercin ve Fil Pera'da...

İstanbul: 1929 yılında Frida; Diego Rivera’yla evlendiğinde yakın çevreleri ve Kahlo’nun ailesi onları Frida’nın narin bedeni Diego’nun heybeti nedeniyle bir güvercin ve file benzetmişti. Bu büyük aşklar bugünlerde ilk kez Türkiye’de. Geçen sayımızda da duyurusunu yaptığımız gibi Frida ve Diego resimleri ile **20 Mart 2011** tarihine kadar Pera Müzesi’nde sizleri bekliyor. Sergide her ikisinin de tablolarının yanında Frida’nın babası ve dönemin kimi fotoğrafçıları tarafından çekilmiş fotoğrafları ve günlüklerinden bölümler de yer alıyor.

“Güvercin ve Fil”in çelişkileri sadece fiziksel yapıları ile ilgili de değil. Örneğin Diego’nun metrelerce uzanan dev tablolarının yanında Frida’nın oldukça küçük tuvaleri bulunuyor. Çünkü Frida, geçirdiği sayısız ameliyattan sonra ancak yatarak ya da oturarak resim yapıyor. Yaptığı resimlerden doğan ilgiyi hayatı boyunca yaşayan Diego’ya karşı Frida ise yıllarca sadece onun “güzel karısı” olarak anılmıştı. Hatta yıllar sonra resimlerinin bir kısmını bağışladığı bir komşusu evinden resimlerini almaya giden uzmanlara “**Frida’nın kilerle neden ilgileniyorsunuz, Rivera’nın eserlerini alın**” diyebilmişti. Yine Frida, yaşarken gördüğü ilginin çok daha fazlasını aslında tam da hak ettiği kadarını, ölümünün üzerinden neredeyse 30 yıl geçtikten sonra elde edebilmiştir. Ayrıca Diego’nun profesyonel resim eğitimine rağmen Frida bir ayna karşısında acılarını resmederek başlamıştı resim yolculuğuna. Ancak buna rağmen yaptığı olağanüstü tabloların yanısıra birçok öğrenci yetiştirmeyi de başarmıştır. Yine Diego’nun yüzlerce eserinin yanında Frida’nın eserlerinin sayısının 200’ü geçmediği de biliniyor.

Frida’nın resimlerine ilginin son 30 yılda oldukça arttığını söylemek mümkün. Oysa Meksikalıların birçoğu onu halen **Rivera’nın karısı** olarak tanıyor. Oysa o, küçük yaşta geçirdiği trafik kazasının ardından işkence dolu bir yaşama mahkum olan ancak resim yapmaya başladıkça yaşadığı ızdırabın gözünü korkutamayacağını keşfeden ve tablolarını bu acıya mahkum etmeyen, onlarca eserinde kültürel-politik öğeleri de kullanan, başkaldırı ve duygusallığı aynı karede resmedebilen Meksika Komünist Partisi üyesi bir kadın. İşte bu güçlü kadın tabloları ile hepimizi Pera Müzesi’ne çağırıyor.

Şana ile Şinar, ayrı koşullarda kaldıkları için ilk kez karşılaşıyorlardı. Bu karşılaşma, iki koşunun aynı güne denk gelen görüşe çıkma vesilesi ile gerçekleşiyordu...

Deneyimli mahpus Şinar, Şana'yı görünce onu gözleriyle şöyle bir süzdü. Bakışları-yüz ifadesi durumun pek hoşuna gitmediğine işaret ediyordu. Hoşuna gitmeyen "durum" kendisine gösterilen ilginin, bir anda Şana'ya odaklanmış olmasıydı. Tepeden bir bakışla, yüzünü Şana'dan başka yana çevirdi...

Dedik ya, onlar mahpus! Şinar ve Şana anneleriyle birlikteler. Başka koşu kalan "heval" Şinar, şu sıralar bir buçuk yaşını geride bıraktı. Oysa geldiğinde henüz yeni doğmuş bir bebektir... Şana mapusa düşeli ise henüz birkaç ay oldu. Şinar'ı Şana'nın yanında "deneyimli mahpus" yapan da işte buydu!

Şana mapusa "düşeli" çok olmasa da mahpusluğa çabuk alıştı. İlk öğrendiği şeylerden biri volta atmaktır. Hem de o küçük ellerini arkadan kavuşturarak. Ellerini, arkadan zar zor kavuşturursa da o büyük bir azimle voltasını bu pozisyonda atma çabasını sürdürüyor.

Şana'nın koşu takımı tek rakibi ise Devrim! Neyse ki Devrim henüz 6 aylık ve Şana'dan "rol çalamıyor"! Şana ilgiyi üzerinde rahatça toplayabiliyor. Sabahtan akşama hatta gece yarısına kadar hücre hücre dolaşıyor. Bir yandan da papağan gibi her söyleneni bağırarak tekrar ediyor, her şeyi inanılmaz bir hızla öğreniyor.

Buradaki ilk oyuncaklarını, olanca yaratıcılıklarını kullanarak ablaları-teyzeleri ürettiler. Örneğin krem kutularını tekerlek, "çek-pas" denilen yer sileceğinin sopasını dümen yaparak, bir "araba" ürettiler. Eski bezlerin içini doldurup saçları örgü yününden olan bebekler yaptılar... Sonraki haftalarda, gerek dışarıdan gönderilen, gerekse -az sayıda- idarenin verdikleriyle oyuncak sayısını artırdı, yani şimdilik idare ediyor. Zaten onu oyuncaklardan çok buradaki büyüklerinin yaptıklarını taklit etmek eğlendiriyor.

ŞANA

BURADA

MUTLU!

Birkaç metrekairelik hücreler nedeniyle hareket alanının darlığı, buralarda birkaç kişinin sık sık yaşamak zorunda kalması gibi, mekansal vb. sorunlar aslında ne Şana'nın ne de Devrim'in umurunda. Devrim'in etrafa saçtığı gülcükler, Şana'nın keyifle ortada dolaşması da bunun göstergesi.

Onlar birçok şeyin farkında olmasalar da başta anneleri olmak üzere herkes onlarla ilgili ciddi kaygılar içindeler. Bu kaygı aynı zamanda hapisanelerde anneleriyle kalan tüm çocuklara dönük...

Başlıca kaygılardan biri, çocukların beslenmeleri noktasında ortaya çıkıyor. Anne sütünün yanı sıra, ek besin alması gereken yaşta kiler, yaşlarına uygun beslenmiyorlar. Mesela anneleri onlara taze

sebzedden yiyebilecekleri türden (acısız vb.) yemek yapamıyor. Çünkü hapisanelerde çığ sebze, daha doğrusu pişirilmeden yemeyecek herhangi bir gıdanın mahpuslara verilmesi, yönetmelik vb. düzenlemelerle yasaklanmış durumda.

Bu durumda bebekler yetişkin karavanasına kaşık sallamak zorundalar. Bu da uzun vadede çocuklarla ilgili ciddi sağlık sorunlarının ortaya çıkabileceği anlamına geliyor. Çocukların ciddi sağlık sorunu yaşamaması ise, onlara ilişkin diğer bir önemli kaygıyı oluşturuyor. Hele de yaşanabilecek sağlık sorunu, hastaneye götürülmesini gerektirecek boyutta olursa... Bu kaygı en fazla da annelerinin yüreğini acıtıyor. Çünkü böyle bir durumda çocuklar, ring ayarlama vb. sorunlar "aşılıp", hastaneye götürülse bile anneleri onlara refakat edemiyor!

Neyse ki Şana ile Devrim'in şu aralar sağlıkları yerinde. Hatta Şana zaman zaman "ara tahliye"ler yaşayıp, dışarı bile çıkıyor. Geçenlerde yine dışarıdaydı. Bu defa bir hafta dışarıda kaldı. Onun, mahpusluk durumunun yanı sıra dışarıya ne kadar yabancılaştığı, basında da yer buldu (21 Aralık Birgün, 22 Aralık Günlük gazeteleri). Anlatıldığı kadarıyla Şana tahliye olmayı pek istemiyor. Onun esas istemediği ise annesini burada bırakıp gitmek. O burada mutlu -daha doğrusu annesinin yanında! Bir haftalık dışarı yaşamından sonra mapusa ayak uydurmak için daha bir gayret içinde sanki. Elleri arkada volta atmaktan, bu arada havalandırmanın üzerinden geçen kuşlara seslenmek, en favori faaliyetlerinden. Hem artık ellerini daha rahat kavuşturuyor arkasında.

Adı Lazca "mutluluk" anlamına gelen Şana'nın en mutlu olduğu anlardan biri de, kökenini de "ele veren" horon teptiği anlar. Dünya Şana'nın umurunda bile değil. O voltada mutlu, o horonda mutlu. Hele de horon türküsünü annesi söyleser: Ha Şana ha, "ayna ayna ellere, ayna düştü yerlere..."

(Bakırköy Kadın Kapalı Hapishanesi'nden tutsak Partizan)

SÜRME Lİ İŞÇİLER...

Mavi gözleriyle kürek çeken insanları düşündü. Dokuzuncu köyden kovulan onurlu insanları... Sürmeli gözlerinden bir damla yaş döküldü. Ağlayarak onları özgürleştirdiğini sanıyordu. Bir şeyler yapmak istiyordu. Kaybolan insanlığı bulup, paraya tapmış insanlara insanlığı göstermek istiyordu. Haykırıyordu sokaklarda, haykırıyordu insanlığın olduğu her yerde.

Kimi haklısın diyordu kimi dinlemiyordu. Kimi deli diyordu kimi onu yürek işçisi olarak görüyordu. O bir işçi idi. O bir hamaldı. Onun görevi kaybolan insanlığı bulup, inşa etmektir. Gönüllü işçilik yapıyordu. İnsanların insanca yaşaması için her şey. Onu görenler korkuyordu, çünkü kimsenin kolay kolay bahsedemediği şeylerden bahsediyordu.

Ama her şeye rağmen en çok ona

güveniliyordu. Çünkü o kendilerine benzemiyordu, paraya tapmıyordu. Her şeyden önce insanları, insanlığı düşünüyordu. Sürmeli işçi, insanlığını bir kağıt parçasına satmamıştı. İnsanlar insanlığını toprağa gömdükleri halde o sevdadan, emekten, unutulmuş değerlerden bahsediyordu. En yakın arkadaşları bile kışkırmıyordu. Önce onun gibi olmaya çalıştılar. Şovmenlik yaptılar. Maskeli yüzleri ile anlam dolu sözcükleri tükettiler. Hiçbir anlam ifade etmiyordu İNSANLIK, SEVDA, EMEK... Maskeli yüzleri ile önce selamı kestiler. Sonra yanındakilere saldırdılar. Cesaret edemediler ona saldırmaya. Yalanlarıyla, silahlarıyla öldürmeye çalıştılar.

Sürmeli işçi her şeye rağmen seviyordu konuşmayı, gözlerle konuşmayı seviyordu. Onları değiştirmek istiyordu. Hiç tanımadığı insanların bile gözlerinde umut arıyordu. Kitlelerin gözlerindeki parlılda yeniden doğuyordu. Sevda için, insanlık için, ekmeğin için kav-

galara giriyordu. Acı çekenlerin umudu oldu. Güven veriyordu insanlara. Eli yumuşak adamlara biat etmiyordu. Tanıdığı tanımadığı birçok düşman sardı etrafını. Gecenin zifiri karanlığında insanlık için girdiği bir kavgada maskeli cellatlar tarafından 33 kurşun saplandı bedenine...

Sürmeli işçi gözlerinde bir parlıltı, delik deşik olmuş bir bedenle bırakıldı soğuk bir kaldırım taşına. Sokaklar yankılandı. Herkes onu anlattı. Kimse öldü diyemiyordu. Kimse inanmak istemiyordu. Sürmeli işçi ölümsüzleşmeden önce tohumunu atmıştı toprağa. Filiz sarmıştı tohumu. Ölen bu yüzden sadece bir bendi. Sokaklarda şimdiden milyon tane Sürmeli işçi geziniyordu. Hepsi bir anda slogan atıyor. İnsanlıktan, emekten, sevdadan bahsediyordu. Ve şimdi türküler, şiirler söyleyerek düşlerimizde geziniyor sürmeli işçi. Geziniyor SÜRME Lİ İŞÇİLER...

(Pertek'ten bir YDG'li)

Gerilla olmak gencecik bedenlerde her çatışmada anı diye bir iz bırakır bedenlerde sayıklar kutup yıldızı aya ay fisıldar gerillanın namlusuna bir yoldaş siper eder kendini gecenin düşman karanlığına kızıl ordu canlanırsa savaşır faşizmle bir alev topu düşer dağlara selam verir köylüler başında kasketi ile selam durur bir yoldaş daha da yakın gelir dolunaya benzeyen umut dolu yoldaşımın gözleri yeni bir dünyanın tohumları gerillanın namlusundan çıkar ve büyür ve büyüdükçe yeni bir dünyanın temeli atılır... (Pertek'ten bir YDG'li)

SUSMAK ZAMANI DEĞİL, HAYKIRMAK ZAMANIDIR!

Yoksulluk her gün çığ gibi büyümekte, yakacak alamayan insan sayısı binlerce. Sokaklarda yaşayan ve donarak ölenlerin sayısı da küçümsenmeyecek kadar çok... Onları anlamak çok zor değil. Çünkü hepimiz birbirimize benziyoruz. Dinimiz, dilimiz, ırkımız farklı da olsa gözyaşlarımızın rengi aynı.

Ama bizler sorunlarımızı bildiğimiz halde çözümünü başka yerlerde arıyoruz... Bazen bir şans oyunu oynuyoruz. Ve hayaller kuruyoruz, sonra hayallerimizle beraber yok oluyoruz. Ve susuyoruz. Çocuklarımıza aydınlık dolu bir yarın bırakacağımıza baskının, zulmün ve sömürücülerin hakim olduğu kokmuş bir karanlık bırakıyoruz. Ve susuyoruz. Daha kötü şartlarda yaşayan insanları düşünüyoruz. Ve her şeye rağmen şükrediyoruz. Halkı açlığa mahkum edenleri, özgürlüğümüze pranga vuranları görmüyoruz. Kader diyoruz. Oysa ki dolar tanrıları yazıyor kaderimizi. Dolar tanrıları istiyor hiçbir şey düşünmeden şükretmeyi. Katliamlara susarak cevap vermeyi. Ses çıkarmadan kölece yaşamamızı istiyor.

Bizler ise onların kokmuş karanlıklarına inat aydınlık yarımlar için örgütleniyoruz. Yumuşak ellere boyun eğmemek için fakirliğin ve yoksulluğun kol gezdiği bu ülkede insanca yaşabilmek için, çocukların öldürülmediği, yaşından daha fazla kurşunla katledilen Uğur Kaymaz'ın kurşun yerine şeker yediği bir dünya için örgütleniyoruz.

Sorunlarımızın çözümü örgütlenme ile başlıyor. Örgütlü mücadele ile alınterimizi sömürünlere karşı mücadele ile kazanacağız.

(Pertek'ten bir YDG'li)

İşçilerden Belediye-İş Genel Merkezine;

“Biz de savunma yapacağız, bizi de disipline ver!”

Hatırlanacağı üzere Belediye-İş Sendikası'nın 26-27 Kasım tarihlerinde gerçekleştirilen Genel Kurul öncesi öncülüğünü İstanbul şubelerinin yaptığı bir muhalefet örgütlenmişti. Kendini “**Demokratik Değişim Hareketi**” olarak ifade eden bu oluşum, özellikle TİS döneminde Genel Merkezin direnişi kıran tutumundan sonra işçilerin ve delegelerin birikmiş rahatsızlığının bir ürünü olarak ortaya çıkmıştı.

Devrimci Demokratik Sendikal Birlik (DDSB)'in de içinde ve merkezinde bulunduğu **Değişim Hareketi** sendikaların örgütlü bulunduğu çeşitli illerde doğrudan **işçiler** ve **delegelerle** görüşmüş, sınıfın sorunlarını çalışmalarının merkezine koymuş, demokrasinin işlediği, şeffaf bir yönetim anlayışının Belediye-İş'te yaşam bulması gerektiğinin propaganda-

sını yapmıştır. Değişim Hareketi'nin bu çıkışı ile ilgili iyice pazara çıkan Belediye-İş Sendikası Genel Başkanı Yurdakul, telaşa kapıldı. Alternatif bir liste hazırlığındaki şubelerin elektriği kesildi, araçları ellerinden alındı, maaşları yatırılmadı, telefon-su faturaları ödenmedi. Değişim Hareketi ile görüşen işçiler, delegeler tehdit edildi,

muhalif şubeler hakkında **yalan ve iftira** üzerine **kuru** bir karala-

ma kampanyası başlatıldı.

Genel Kurul'da İstanbul işçilerine **çete** yaftası yapıştıran, işçilerin aيداتlarından sağladığı ekonomik güçle beslediği-etrafına topladığı bazı kesimleri kıskırtan Genel Merkez, Genel Kurul'da işçilere, delegelere söz vermedi. Türlü oyunlarla yeniden seçilen Nihat Yurdakul yıpranmasına paralel saldırılarının dozunu iyice artırdı. Ve bir bütün olarak İstanbul şubelerini tasfiyeye girişti.

Son olarak geçtiğimiz günlerde 1 No'lu Şube Başkanı **Serdar Cafer Özkul** ve 2 No'lu Şube Başkanı

Hasan Gülüm yaptıkları konuşmalarda “sendikayı karaladıkları” iddiasıyla disipline sevk edildi, savunmaları istendi. İstanbul şubeleri çok şaşırmadıkları bu saldırıyı, delegeleri ve işçileri dâhil ettikleri bir tartışma, sendikal bilincin geliştirilmesi süreci olarak ele aldı.

Değişim Hareketinin ortaya çıkışı ile birlikte işçi sendikalarının bütününde olmasa bile Belediye-İş'te yaşanan tartışmaların işçilerin demokrasi bilincini geliştirdiğine şüphe yoktur. İstanbul şubelerinin de sık sık dillendirdiği gibi, kıvılcım Belediye-İş'ten çakılmıştır ve diğer sendikaların da buna ihtiyacı vardır. Sınıfla birlikte nefes almayan, onlarla omuz omuza yürümeyen, onların geleceği için mücadele etmeyen sendikacılar adeta bir kene gibi sınıfın kanından beslenmektedir.

“Ankara'ya gideceğiz!”

İstanbul: Konu ile ilgili işçi ve temsilcilerden görüşler aldık:

Belediye-İş 2 No'lu şube üyesi bir işçi: Genel merkez “**mücadele etmeyin yoksa sizi disipline veririz**” demektir. Ne yazık ki bugün sendikalar işçilerin değil işverenlerindir. Demokrasinin olmadığı yerde baskı ve zor oluyor. Başkanlarımızı Ankara'ya çağırıldılar biz de Ankara'ya gideceğiz.

Süreyya Doğan (2 Nolu Şube Bakırköy Belediyesi işyeri temsilcisi-seçilmiş ama atanmamış): Genel Merkezin tavrından dolayı işçiler verdikleri aيداتları sorgulamaya başladı. Sendikamız giderek şirketleşti. Bizim belediyemizde 265 sendikal işçi var ama 1.600 işçi çalışıyor. Kalanlar taşeron. Genel merkez bu kesimin örgütlemesi için hiçbir şey yapmıyor. Biz de bu yaklaşıma muhalefet ettik. Seçimle gelen seçimle gider. Şube başkanını

ben seçtim. Benim şube başkanımı istemeyen beni de istemiyordur. Ben de gidip savunma vereceğim.

2 No'lu Şube üyesi belediye işçisi Serdar Gürel: Ben oy verdiğim başkana genel merkezin bunu yapmasından utanıyorum. En zor günümüzde şube başkanlarımız yanımızdaydı. 20 senelik işçiyim. Torba Yasanın derdine düşmüşüz.

Şaban Aysel (1 Nolu Şube Mesken ve Ruhsat Denetim Müdürlüğü işyeri temsilcisi): Biz de başkanla birlikte gideceğiz. Genel Merkez bunu baskıyla yapıyor. Yaptığı yanlışları gören muhalefeti silmek istiyor. Sendika ağalığı yani. Seçimle gelmiş bu başkanlar. Bir yıl sonra genel kurul olur, başkası gelir veya gelmez. Hukuk böyle olmalı.

Salih Demir (1 Nolu Şube Merter işyeri temsilcisi): Başkanın bu kararını anti-demokratik buluyoruz. Mazeretler çok gülünç. Kaşelerimize el koydular. Komite kurduk gittik aldık. Kuşadası'na eğitime gittiğimizde “**ben İstanbul'la çalışmak istemiyorum**” dedi. Biz de “**sandık kurduk aynısı gelirse ne yapacaksınız**” dedik. Böyle çalışmam dedi. Burası holding mi? Sen imparator musun? Değilsin. Sen bizim maaşlı elemanımızsın.

Şeffaf değiliz, paramız nereye gidiyor kimse bilmiyor. Örgütlenme olmadığı için sayımız giderek düştü. Sendikada çalışan 100'ü aşkın işçi sendikal değil, tüzüğe koyalım dedik, kabul etmedi. Mücadele etmemiz gereken hükümet ve patronlardır.

Bakın Türk-İş'in son tavrına. Türk-İş'in eylemsizlik kararı sınıfın tepkisini ciddi anlamda etkisizleştirdi.

Bu süreçte neden disipline verildiğimizi kamuoyuna anlatacağız. Basın açıklamaları yaptık, imza kampanyaları başlattık. Arkadaşlarımız işyerlerinde bu konuyu tartışıyorlar. Muhtemelen Ankara'da bir eylemimiz olacak. İşçiler kendi kurumlarına sahip çıkacak. “**Bizim seçtiğimizi kimse alamaz ancak biz alırız**” anlayışını tartışıyoruz. Bu sendikal demokrasi için olmazsa olmazdır.

Hasan Gülüm (2 Nolu Şube Başkanı): Belediye-İş sendikasında yürüttüğümüz mücadelenin son halkasıdır yaşanan disiplin olayı. Bu dönem sendikal bürokrasi ile sendikal işçi arasındaki mücadelenin yaşandığı bir dönem olacak. Bu sırada bir tasfiye de yaşanabilir. Başarılı da olamayabiliriz. Biz olabildiğince geniş kesimler üzerinden sendikal bürokrasinin etkisini kırma hedefliyoruz. Bu çizgi işçi sınıfı hareketini büyük oranda etkisizleştiriyor.

İşçilerden genel merkeze tepki

İstanbul: 12 Ocak günü saat 11.30'da Belediye-İş Sendikası önünde biraraya gelen işyeri temsilcileri ve delegeler genel merkezin tutumunu protesto etti. “**Disipline değil mücadeleye**”, “**Kahrolsun sendika ağaları**” sloganlarını haykıran işçiler “**biz seçtik ancak biz görevden alabiliriz**” dedi.

Eylemde konuşan 1 No'lu Şube Başkanı **Serdar Cafer Özkul**, 2 No'lu Şube Başkanı **Hasan Gülüm** ve 5 No'lu Şube

Başkanı **Nihat Altaş**; Genel Merkezin sınıftan uzak, bürokratik sendikacılığın karşı yürüttükleri muhalefetten dolayı cezalandırılmak istediklerini ifade ettiler. Şube başkanlarından sonra temsilciler ve delegeler söz alarak tepkilerini dile getirdi. Eylemde işçiler sendika binasından “**İşçiler kendi temsilcilerini ve yöneticilerini kendileri seçer bunu kabul etmeyenleri ise yok eder**” yazılı pankart astı.

“Sendikal haklarımızı alana kadar karşınızda olacağız!”

İstanbul: Çorlu'da sendikal oldukları için işten çıkarılan Grup Suni işçileri ve Yeşil Kundura işçileri ile birlikte **15 Ocak** günü İstanbul Topkapı'da bulunan **Yeşil Kundura** önünde bir eylem gerçekleştirdi. Çorlu'dan otobüslerle yola çıkan işçiler önce İkitelli'de bulunan Grup Suni ortaklarından **Alfa Suni Deri** fabrikasında bir eylem gerçekleştirdi. Marmara Sanaayi Sitesi önünde toplanan işçiler

“**Sendikalı oldum işten atıldım. Sendika hakkımız engellenemez**” yazılı pankart açarak site içinde bir yürüyüş gerçekleştirdi. Çalışan işçilerin de ilgisini toplayan eylemde açıklamayı Deri-İş Genel Teşkilatlanma Sekreteri **Hasan Uluşan** yaptı. Uluşan, Suni Deri Grubu'nun anayasal suç işlediğini ve baskılara son vermesi gerektiğini belirtti.

Ardından Cevizlibağ'da bulunan Yeşil Plaza önünde biraraya gelen işçiler Tuzla Deri ve DESA işçileri ile birleşerek Cevizlibağ yolunu trafiğe kapattı. Eyleme UPS, Belediye, PTT işçilerinin yanısıra DDSB de flamaları ile katıldı. “**DESA, Yeşil Kundura, Grup Suni Deri'de baskılara son! Sendikal haklara saygı istiyoruz**” yazılı pankartın açıldığı eylemde konuşan Deri-İş Genel Başkanı **Musa Servi**, anayasal hak olan sendikada örgütlenmeleri için işten atılan işçilerin derhal geri alınmasını istedi.

